ओं नमः परमात्मने , श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः हिरेः ओं

1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमंकाण्डं

1.1 प्रथमकाण्डे प्रथम: प्रश्न: दर्शपूर्णमासौ तै॰सं॰ 1.1.1.1

डुषे त्वो,-र्जे त्वां, वायवः स्थोपायवः स्थ, द्वेवो वः सिवता प्रापियतु श्रेष्ठंतमाय कर्मण्, आ प्यांयद्ध्वमिश्चया देवभाग-मूर्जस्वतीः पयंस्वतीः प्रजावंती-रनमीवा अंयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत माऽघशंश्सो, रुद्रस्यं हेतिः परि वो वृणक्तु, ध्रुवा अस्मिन् गोपंतौ स्यात बह्वीर्, यजंमानस्य पृशून् पांहि ॥ 1 (डुषे-त्रिचंत्वारिश्शत्)(अ1)

तै॰सं॰ 1.1.2.1

यज्ञस्यं घोषदंसि, प्रत्युंष्ट्रश्र रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतयः, प्रेयमंगाद्धिषणां बर्.हिरच्छ् मनुंना कृता स्वधया वितंष्टा त आ वंहन्ति क्वयः पुरस्तांद् द्वेवेभ्यो जुष्टंमिह बर्.हिरासदें, द्वेवानां परिषूतमंसि प्रथमकाण्डे - प्रथमः प्रश्रः

20

वर्.षवृंद्धमिस्, देवंबर्.हिर्मा त्वाऽन्वङ् मा तिर्यक्, पर्व'ते राद्ध्यासमा,-च्छेत्ता ते मा रिषं, देवंबर्.हिः शृतवंल्.शं ७वि रोह, सहस्रंवल्.शा [] 2

तै॰सं॰ 1.1.2.2

वि व्यश् रुंहेम, पृथिव्याः संपृचः पाहि, सुसंभृतां त्वा संभराम्य,-दित्यै रास्नांऽसी,-न्द्राण्यै सन्नहंनं, पूषा तें ग्रन्थिं ग्रंथ्नातु, स ते माऽऽस्था,-दिन्द्रंस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यंच्छे, बृह्स्पतें मूर्द्धा हंरा,-म्युर्वन्तरिक्षमन्विंहि, देवं ग्ममंसि ॥ 3 (सहस्रंवल्शा-अष्टात्रिंश्शच्च) (अ2)

तै॰सं॰ 1.1.3.1

शुन्धंद्ध्वं दैव्यांय कर्मणे देवयुज्यायैं, मात्रिश्वंनो घृमींऽसि द्यौरंसि पृथिव्यंसि विश्वधांया असि पर्मण धाम्ना दृश्हंस्व मा ह्वार्,-वसूंनां प्वित्रंमिस श्वतधांरं व्वसूंनां प्वित्रंमिस सहस्रंधारः, हुतः स्तोको हुतो द्रफ्सौं ऽग्नयें बृहृते नाकांय स्वाहा द्यावां-पृथिवीभ्याः, प्रथमकाण्डे - प्रथमः प्रश्नः

21

सा विश्वायुः, सा विश्वव्यंचाः, सा विश्वकंर्मा, सं पृंच्यद्ध्व-मृतावरी
-रूर्मिणी-र्मधुंमत्तमा मुन्द्रा धनंस्य सातये, सोमेंन् () त्वा
ऽऽतंनुच्मीन्द्रांय दिध्, विष्णों हृव्य रक्षस्व ॥ 4
(सोमें-नाष्ट्रौ चं) (अ3)

तै॰सं॰ 1.1.4.1

कर्मणे वां द्वेवेभ्यः शकेयं, ॰वेषांय त्वा, प्रत्युंष्ट्र॰ रक्षः प्रत्युंष्टा अरांतयो, धूरंसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं ॰योंऽस्मान् धूर्वित् तं धूंर्व्यं ॰व्यं धूर्वीम्,-स्त्वं द्वेवानांमिस् सिस्नंतम् पप्रिंतम् जुष्टंतम् ॰विह्नंतमं देवहूतंम्-महुंतमिस हिवद्धिन्ं, दश्हंस्व मा ह्वाँर्, मित्रस्यं त्वा चक्षुंषा प्रेक्षे मा भेर्मा सं ॰विक्था मा त्वां -[] 5 तै॰सं॰ 1.1.4.2

हिश्सिष,-मुरु वातांय, द्वेवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसवेंऽश्विनौं र्बाहुभ्यां, पूष्णो हस्तांभ्या-मृग्नये जुष्टं निर्विपाम्यग्नीषोमांभ्या,-मिदं देवानां,-मिदमुं नः सह, स्फात्ये त्वा नारांत्ये, सुवंरभि वि ख्येषं, ॰वैश्वानरं प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

22

ज्योतिर्, दृश्हंन्तां दुर्या द्यावांपृथिव्यो,-रुर्वंन्तरिक्षः मन्वि,-ह्यदित्यास्त्वोपस्थें सादयाम्यग्नें हृव्यश्रंक्षस्व ॥ ६ (मा त्वा-षट्चंत्वारिश्शच्च) (अ4)

तै॰सं॰ 1.1.5.1

देवो वः सिव्तोत् पुंना्त्विछंद्रेण प्वित्रेण् वसोः सूर्यस्य रश्मिभः,-रापों देवीरग्रेपुवो अग्रेगुवोऽग्रं इमं ॰य्ज्ञं नंयताग्रें यज्ञपंतिं धत्तयुष्मानिन्द्रों ऽवृणीत वृत्रत्यें, यूयमिन्द्रंमवृणीद्ध्वं ॰वृत्रत्येंप्रोक्षिताः स्था,-ग्रयें वो जुष्टं प्रोक्षांम्यग्रीषोमांभ्याः शुन्धदं्ध्वं दैव्यांय कर्मणे देवयुज्याया, अवंधृतः रक्षोऽवंधृता अरांत्यो,ऽदित्यास्त्वगंसि प्रतिं त्वा -[] 7 तै॰सं॰ 1.1.5.2 पृथिवी वैत्त्व,-धिषवंणमसि वानस्पृत्यं प्रति त्वा ऽदित्यास्त्व,- ग्वैंत्त्वग्ने-स्तुनूरंसि वाचो विसर्जनं देववींतये त्वा गृह्णा,-म्यद्रिरसि वानस्पृत्यः स इदं देवेभ्यों हृव्य स्पृशिमं शिम्,-ष्वेषमा वदोर्जमा वंद द्युमद्वंदत व्य सर्ंघातं जैष्म, वर्.षवृंद्धमिस्, प्रतिं त्वा प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

23

वर्.षवृंद्धं ॰वेत्तु, परांपूत् १ रक्षः परांपूता अरांतयो, रक्षंसां भागों () ऽसि, वायुर्वो वि विंनक्तु, देवो वः सिवता हिरंण्यपाणिः प्रतिं गृह्णातु ॥ ८ (त्वा - भाग - एकांदश च) (अ5)

तै॰सं॰ 1.1.6.1

अवंधूत्र रक्षोऽवंधूता अरांत्यो,ऽदिंत्यास्त्वगंसि प्रतिं त्वा पृथिवी वैंत्तु, द्विवः स्कंभिनरंसि प्रति त्वाऽदिंत्यास्त्वग्वेंत्तु, धिषणांऽसि पर्वृत्या प्रतिं त्वा द्विवः स्कंभिनर्वेंत्तु, धिषणांऽसि पार्वतेयी प्रतिं त्वा पर्वृति वेंत्तु, द्वेवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्वें-ऽश्विनों-बांहुभ्यां पूष्णोहस्तांभ्यामिधं वपामि धान्यंमिस धिनुहि द्वेवान्, प्राणायं त्वा, () ऽपानायं त्वा, व्यानायं त्वा, दीर्घामनु प्रसितिमायुंषे धां, द्वेवो वः सिवृता हिरंण्यपाणिः प्रतिं गृह्णातु ॥ 9 (प्राणायं त्वा - पञ्चंदश च) (अ6) प्रथमकाण्डे - प्रथमः प्रश्नः

24

तै॰सं॰ 1.1.7.1

धृष्टिरंसि ब्रह्मं युच्छा,-पाँग्रे ऽग्निमामादं जिह, निष्क्रव्यादंश सेधा, ऽऽदेंवयजं ॰वह, निर्दग्ध्श रक्षो निर्दग्धा अरांतयो, ध्रुवमंसि पृथिवीं दृश्हाऽऽ*युंर्दश्ह प्रजां दंश्ह सजातान्स्मै यजंमानाय पर्यूह, धृत्रमंस्यन्तिरक्षं दृश्ह प्राणं दंश्हापानं दंश्ह सजातान्स्मै यजंमानाय पर्यूह, धुरुणंमिस दिवं दृश्ह चक्षुः -[] 10 तै॰सं॰ 1.1.7.2

दश्ह श्रोत्रं दश्ह सजातान्स्मै यजंमानाय पर्यृह्, धर्मासि दिशों दश्ह योनिं दश्ह प्रजां दंश्ह सजातान्स्मै यजंमानाय पर्यृह्, चितः स्थ प्रजाम्स्मै रियम्स्मै संजातान्स्मै यजंमानाय पर्यृह्, भृगूंणा मङ्गिरसां तपंसा तप्यद्ध्वं, श्यानिं घुमें कृपालांन्युप-चिन्वन्तिं वेधसः ।

पूष्णस्तान्यपिं व््रत इंन्द्रवायू वि मुंञ्चतां ॥ 11 (चक्षुं - रृष्टाचंत्वारिश्शच्च) (अ7) प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

25

तै॰सं॰ 1.1.8.1

सं ॰वंपामि, समापों अद्भिरंग्मत समोषंधयो रसेंन्स॰ रेवती जंगंतििभ र्मधुंमती र्मधुंमतीभिः सृज्यद्ध्व,-मृद्भ्यः परि प्रजांताः स्थ समृद्भिः पृंच्यद्ध्वं, जनंयत्यै त्वा सं ॰यौंय,-ग्नयें त्वा,ऽग्नीषोमांभ्यां, मुखस्य शिरोंऽसि, घुर्मोंऽसि विश्वायुं,-रुरु प्रंथस्वो्रुरु तें युज्ञपंतिः प्रथतां, त्वचं गृह्णी,-ष्वान्तरितः रक्षोऽन्तरिता अरांतयो, द्वेवस्त्वां सिव्वता () श्रंपयतु वर्.िषष्ठे अधि नाके, ऽग्निस्तें तनुवं माऽतिं धागग्नें हृव्य॰ रंक्षस्व, सं ब्रह्मणा पृच्य,-स्वैकृताय स्वाहां, द्विताय स्वाहां, त्रिताय स्वाहां ॥ 12 (सिवता-द्वाविंश्शतिश्च) (अ8)

तै॰सं॰ 1.1.9.1

आ दंदु, इन्द्रंस्य बा्हुरंसि दक्षिणः सहस्रंभृष्टिः श्वततेंजावायुरंसि तिग्मतेंजाः, पृथिंवि देवयज्-न्योषंद्ध्यास्ते मूलं मा हिंश्सिष्,-मपंहतो ऽररुः पृथिव्यै, व्रजं गंच्छ गोस्थानं, श्वर्.षंतु ते द्यौ,र्बंधान देव सवितः परमस्यां परावतिं श्वतेन पाशैयों ऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं प्रथमकाण्डे - प्रथमः प्रश्नः

26

द्विष्मस्तमतो मा मौ,-गपंहतोऽररुः पृथिव्यै देवयजंन्यै, व्रजं -[] 13 तै॰सं॰ 1.1.9.2

गंच्छ गोस्थानं, ॰वर्.षंतु ते द्यौ, बिंधान देंव सवितः पर्मस्यां परावितं श्रतेन पाशैयोंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मस्तमतो मा मौ,-गपंहतोऽररुः पृथिव्या अदेंवयजनो, व्रजं गंच्छ गोस्थानं, ॰वर्.षंतु ते द्यौ, बिंधान देंव सवितः पर्मस्यां परावितं श्रतेन पाशैयों ऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मस्तमतो मा -[] 14

तै॰सं॰ 1.1.9.3

मौं,-गुररुंस्ते दिवं मा स्कान््, वसंवस्त्वा परि गृह्णन्तु गायुत्रेण

छन्दंसा, रुद्रास्त्वा परि गृह्णन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसा, ऽऽद्वित्यास्त्वा परि गृह्णन्तु जागंतेन् छन्दंसा, द्वेवस्यं सिवतुः सवे कर्म कृण्वन्ति वेधसं, ऋतमं,-स्यृत्तसदंनम,-स्यृत्श्रीरंसि, धा अंसि स्वधा अंस्युर्वी चासि वस्वी चासि पुरा क्रूरस्यं विसृपों विरिष्शिन्, () नुदादायं पृथिवीं प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

27

जीरदांनुर्यामैरंयं चुन्द्रमंसि स्वधाभिस्तां धीरांसो अनुदृश्यं यजन्ते ॥ 15 (देवयजंन्यै व्रजं - तमतो मा - विरिष्शिन् - नेकांदश च) (अ9) तै॰सं॰ 1.1.10.1

प्रत्युंष्ट्र रक्षः प्रत्युंष्ट्रा अरांतयो, ऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजंसा निष्टंपामि, गोष्ठं मा निर्मृक्षं ॰वाजिनं त्वा सपत्नसाहर सं मांर्ज्मि, वाचं प्राणं, चक्षुः श्रोत्रं, प्रजां ॰योनिं मा निर्मृक्षं ॰वाजिनीं त्वा सपत्नसाहीर सं मांज्म्या, शासांना सौमनसं प्रजार सौभांग्यं तुनूं। अग्नेरनुंव्रता भूत्वा सं नंह्ये सुकृताय कं॥ सुप्रजसंस्त्वा व्यर सुपत्नीरुपं -[] 16 तै॰सं॰ 1.1.10.2

सेदिम । अग्नें सपत्नदंभंनुमदंब्धासों अदाँभ्यं ॥ इमं ॰वि ष्यांमि वरुंणस्य पाशुं ॰यमबंद्ध्रीत सविता सुकेतःं । धातुश्च योनौं सुकृतस्यं लोके स्योनं में सह पत्यां करोमि ॥ समायुंषा सं प्रजया समंग्ने वर्चसा पुनःं । 28

सं पत्नी पत्याऽहं गंच्छे समात्मा तनुवा ममं ॥ महीनां पयो ऽस्योषंधीनाः रसस्तस्य तेऽक्षींयमाणस्य नि -[] 17 तै॰सं॰ 1.1.10.3

वंपामि, महीनां पयो ऽस्योषंधीनाः रसोऽदंब्धेन त्वा चक्षुषाऽवैंक्षे सुप्रजास्त्वाय, तेजोंऽसि, तेजोऽनु प्रे,-ह्यग्निस्ते तेजो मा वि नैं,-दुग्नेर्जिह्वाऽसिं सुभूर्द्वेवानां धाम्नेंधाम्ने द्वेवभ्यो यजुंषेयजुषे भव, श्रुक्रमंसि, ज्योतिंरसि, तेजोंऽसि, देवो वः सिवतोत् पुंनात्विक्छंद्रेण प्वित्रेण वसोः सूर्यस्य रिश्मिभः, शुक्रं () त्वां श्रुक्रायां धाम्नेंधाम्ने देवेभ्यो यजुंषेयजुषे गृह्वामि, ज्योतिंस्त्वा ज्योतिं,-ष्य्विंस्त्वाऽर्चिष् धाम्नेंधाम्ने देवेभ्यो यजुंषेयजुषे गृह्वामि ॥ 18 (उप - नि - रिश्मिभः शुक्र॰ - षोडंश च) (अ10) तै॰सं॰ 1.1.11.1

कृष्णौं ऽस्याखरेष्ठौंऽग्नयैं त्वा स्वाहा, वेदिरसि बुर््.हिषैं त्वा स्वाहां, बुर्.हिरंसि स्रुग्भ्यस्त्वा स्वाहां, द्विवे त्वा, ऽन्तरिक्षाय त्वा, पृथिव्यै त्वां, स्वधा पितृभ्य ऊग्भैंव बर्.हिषद्भ्यं ऊर्जा पृथिवीं प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

29

गंच्छत्विष्णोः स्तूपो ऽस्यूर्णांम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वास्थः देवेभ्यों गन्धुर्वोऽसि विश्वावंसु र्विश्वंस्मादीषंतो यजंमानस्य परिधिरिड ईंडितइन्द्रंस्य बाहुरंसि -[] 19 तै॰सं॰ 1.1.11.2

दक्षिंणो यजंमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुंणौ त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा यजंमानस्य परिधिरिड ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तांत् पातु कस्यांश्चिद्रभिशंस्त्यावीतिहोंत्रं त्वा कवे द्युमन्त्र समिंधीम्ह्यग्नें बृहन्तंमद्ध्वरेविशो यन्त्रे स्थो वसूंना रूरुद्राणांमादित्याना सदंसि सीद जुहूरुंपभृद् ध्रुवाऽसिं घृताची नाम्नां प्रियेण नाम्नां प्रिये सदंसि () सीद्रैता अंसदन्य सुकृतस्यं लोके ता विष्णो पाहि पाहि यृज्ञं पाहि यृज्ञंपितंपाहि मां य्यंज्ञ्नियं ॥ 20 (बाहुरंसि - प्रिये सदंसि - पञ्चंदश च) (अ11) प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

30

तै॰सं॰ 1.1.12.1

भुवंनमसि वि प्रंथ्स्वाग्ने यष्टंरिदं नमः ।

जुह्नेह्यग्निस्त्वां ह्वयति देवयुज्याया उपंभृदेहिं देवस्त्वां सिवता ह्वंयति देवयुज्याया अग्नांविष्णू मा वामवं क्रिमिषं ॰वि जिंहाथां मा मा सं तांप्तं ॰लोकं में लोककृतौ कृणुतं ॰विष्णोः स्थानंमसीत इन्द्रों अकृणोद् वीर्याणि समारभ्योर्द्ध्वो अंद्ध्वरो दिविस्पृश्महंतो

() युज्ञो युज्ञपंते- रिन्द्रांवान्थ् स्वाहां बृहद्भाः पाहि माँऽग्रे दुर्श्वरितादा मा सुचंरिते भज मुखस्य शिरोंऽसि सं ज्योतिंषा ज्योतिंरङ्क्तां ॥ 21 (अहंतु - एकंविश्शतिश्च)(अ12) तै॰सं॰ 1.1.13.1 वाजंस्य मा प्रस्वेनौं-द्राभेणो-दंग्रभीत्। अथां सुपत्नाु इन्द्रों मे निग्राुभेणाधंरा अकः ॥ उद्ग्रभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधन्न् । अथां सपतांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान् व्यंस्यतां ॥ प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न: 31 वसुंभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यंस्त्वाऽऽद्वित्येभ्यंस्त्वा ऽक्त । रिहांणा वियन्तु वयः ॥ प्रजां ज्योनिं मा निर्मृक्षुमा प्यांयन्तामापु ओषंधयो मुरुतां पृषंतयः स्थु दिवं -[] 22 तै॰सं॰ 1.1.13.2 गच्छ ततों नो वृष्टिमेरंय। आयुष्पा अंग्रेऽस्यायुंर्मे पाहि चक्षुष्पा अंग्रेऽसि चक्षुंर्मे पाहि ध्रुवाऽसियं पंरिधिं पूर्यधंत्या अग्नें देव पुणिभिं र्वीयमांणः। तं तं एतमनु जोषं भरामि नेदेष त्वदंपचेतयांतैयुज्ञस्य पाथ उपु समिति स्थावभांगाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बंर्.हिषदंश्च-[] 23 तै॰सं॰ 1.1.13.3 देवा इमां ॰वाचंम्भि विश्वें गृणन्तं आसद्यास्मिन् बुर््.हिषिं

मादयद्ध्व-मुग्ने र्वामपंत्रगृहस्य सदंसि सादयामि सुंनायं सुंनिनी सुंने मां धत्तं धुरि धुर्यौं पातमग्नें ऽदब्धायो ऽशीततनो पाहि माऽद्य द्विवः पाहि प्रसिंत्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुंरद्यन्यै पाहि प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:

32

दुश्चंरिताद्विषं नः पितुं कृंणु सुषदा योनि॰ स्वाहा देवां गातुविदो गातुं ॰वित्त्वा गातु () मित मनंसस्पत इमं नों देव देवेषुं यज्ञ ॰ स्वाहां वाचि स्वाहा वातें धाः ॥ 24 (दिवंं - च - वित्त्वा गातुं - त्रयोंदश च) (अ13) तै॰सं॰ 1.1.14.1

उभा वांमिन्द्राग्नी आहुवद्ध्यां उभा राधंसः सह मांद्रयद्ध्यैं। उभा दातारांविषा॰ रंयीणामुभा वाजंस्य सातयें हुवे वां॥ अश्रंव॰ हि भूंरिदावंत्तरा वां ॰विजांमातुरुत वां घा स्यालात्। अथा सोमंस्य प्रयंती युवभ्यामिन्द्रांग्री स्तोमं जनयामि नव्यं॥ इन्द्रांग्री नवृतिं पुरों दासपंत्रीरधूनुतं। साकमेकेंन् कर्मणा॥ शुचिं नु स्तोमं नवंजात-मुद्येन्द्रांग्री वृत्रहणा जुषेथां। 25 तै॰सं॰ 1.1.14.2

उभा हि वां स् सुहवा जोहंवीमि ता वाजं स् सद्य उंशते धेष्ठां ॥ वयमुं त्वा पथस्पते रथं न वाजंसातये । धिये पूंषन्नयुज्महि ॥ पथस्पंथः परिपतिं चवचस्या कामें न कृतो अभ्यां नर्डुकं । प्रथमकाण्डे - प्रथमः प्रश्नः सनों रासच्छुरुधंश्चन्द्राग्रा धियंधिय सीषधाति प्र पूषा ॥ क्षेत्रंस्य पतिंना व्य॰ हितेनेंव जयामसि । गामश्वं पोषयित्वा स नों -[] 26 तै॰सं॰ 1.1.14.3 मृडाती॒दशें ॥ क्षेत्रंस्य पते मधुंमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयों अस्मासुं धुक्ष्व। मुधुश्चुतं घृतमिंव सुपूंतमृतस्यं नः पतंयो मृडयन्तु ॥ अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान् विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान् । युयोद्ध्यंस्म-ज्जुंहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमं उक्तिं ॰विधेम ॥ आ देवानामपि पन्थांमगन्म यच्छक्नवांम तदनु प्रवोंढुं। अग्नि र्विद्वान्थ्स यंजाथ - [] 27 तै॰सं॰ 1.1.14.4 सेदु होता सो अंद्ध्वरान्थ् स ऋतून् कंल्पयाति ॥ यद्वाहिष्टुं तदुग्नयें बृहदंर्च विभावसो । महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते॥ प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न: 34 अग्ने त्वं पांरया नव्यों अस्मान्थ् स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां । पूर्श्च पृथ्वी बंहुला नं उुर्वी भवां तोकाय तनयाय शं ज्योः॥

त्वमंग्ने व्रतुपा अंसि देव आ () मर्त्येष्वा । त्वं प्यूज्ञेष्वीड्यः ॥

```
यद्वों वयं प्रमिनामं व्रतानिं विदुषां देवा अविदुष्टरासः ।
अग्निष्टद् विश्वमा पृंणाति विद्वान् येभिं र्देवा । ऋतुभिः कुल्पयांति ॥ 28
(जुषेथामा - सा नों - यजा - दा - त्रयोंविश्शतिश्च) (अ14)
ठयल्फा ऍब्यगत् ष्त्व्या् ल्व्यव्क्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1 व्व्व् 14 अफ्व्यग्धप्ल् :-
( इषे त्वां - युज्ञस्य - शुन्धंध्वं - कर्मणे वां - द्वेवो -
ऽवंधूतुं - धुष्ट्ः - सं ॰वंपा॒- म्या दंद्रे - प्रत्युंष्टुं - कृष्णोंऽसि॒ -
भुवंनमसि - वाजंस्योभा वां - चतुंर्दश ।)
ऍब्प्श्गत् ष्त्व्या् ल्व्यव्क्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1, 11, 21 दज्यज्ल् ब्झ्
ठगफ्यग्गळ्ल् :-
(इषे - दंश्हु - भुवंन - मृष्टाविंश्शतिः ।)
उत्त्वं गम्छ् एग्ल् ठग्छग् इस् उत्त्व्वं ठयल्पग्प् :-
(इषे त्वां - कुल्पयांति ।)
प्रथमकाण्डे - प्रथम: प्रश्न:
35
॥ हरिः ओं ॥
कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः
समाप्तः
प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः
36
ओं नमः परमात्मने
```

, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.2 प्रथमकाण्डेद्वितीय: प्रश्न:अग्निष्टोमे क्रयः

तै॰सं॰ 1.2.1.1

आपं उन्दन्तु जीवसें दीर्घायुत्वाय वर्चस् ओषंधे त्रायंस्वैन्॰ स्विधंते मैनं॰ हि॰सी देंवृश्र्रेतानि प्र वंपे स्वस्त्युत्तंराण्यशीयाऽऽपों अस्मान् मातरःं शुन्धन्तु घृतेनं नो घृतपुवःं पुनन्तु विश्वंमस्मत् प्र वंहन्तु रिप्रमुदांभ्यः शुचिरा पूत एंमि सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहि महीनां पयोंऽसि वर्चोधा अंसि वर्चो - [] 1

तै॰सं॰ 1.2.1.2

मियं धेहि वृत्रस्यं कृनीनिकाऽसि चक्षुष्पा अंसि चक्षुंमें पाहि चित्पतिंस्त्वा पुनातु वाक्पतिंस्त्वा पुनातु द्वेवस्त्वां सिवता पुनात्विच्छंद्रेण प्वित्रेण वसोः सूर्यस्य रिश्मिभ्स्तस्यं ते पवित्रपते प्वित्रेण यस्मै कं पुने तच्छंकेयमा वो देवास ईमहे सत्यंधर्माणो अद्ध्वरे यद्वों देवास आगुरे यिश्वंयासो हवांमह इन्द्रांग्री द्यावां प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

37

पृथिवी आपं ओषधी () स्त्वं दीक्षाणा-मधिंपतिरसीह मा सन्तं पाहि ॥ 2 (वर्च'- ओषधीरृष्टौ चं) (अ1) तै॰सं॰ 1.2.2.1 आकूंत्यै प्रयुजेऽग्रये स्वाहां मेधायै मनंसेऽग्रये स्वाहां दीक्षायै तपंसेऽग्रये स्वाहा सरंस्वत्यै पूष्णेंऽग्रये स्वाहाऽऽपों देवीर्बृहती विश्वशंभुवो द्यावांपृथिवी उर्वन्तिरक्षं बृह्स्पितनों हृविषां वृधातु स्वाहा विश्वें देवस्यं नेतुर्मर्तों वृणीत सख्यं विश्वें राय इंषुद्ध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहंर्ख्-सामयोः शिल्पें स्थस्ते वामा रंभे ते मां - [] 3

तै°सं° 1.2.2.2

पात्मास्य युज्ञस्योद्दचं इमां धियु॰ शिक्षंमाणस्य देव क्रतुं दक्षं ॰वरुण स॰शिंशाधि ययाऽति विश्वां दुरिता तरेंम सुतर्माणमधि नावं॰ रुहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मा मां प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्ा्रशः

38

हिश्सी-र्विष्णोः शर्मासि शर्म् यजंमानस्य शर्मं मे यच्छ् नक्षंत्राणां माऽतीकाशात् पाहीन्द्रंस्य योनिरसि - [] 4 तै°सं° 1.2.2.3

मा मां हिश्सीः कृष्यै त्वां सुस्स्यायैं सुपिप्पुलाभ्यु-स्त्वौषंधीभ्यः सूप्स्था देवो वनस्पतिंरू र्द्ध्वो मां पाह्योद्दयः स्वाहां यृज्ञं मनंसा स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्या अस्वाहोरो-रन्तरिक्षाथ् स्वाहां यृज्ञं ज्वातादा रंभे ॥ ५ (मा - योनिंरसि - त्रिश्शच्चं) (अ2)

तै॰सं॰ 1.2.3.1

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीका-मिश्रंये वर्चोधां ण्युज्ञवांहसः सुपारा नों असद् वशें । ये देवा मनोंजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षंपितारुस्ते नः पान्तु ते नोंऽवन्तु तेभ्यो नम्स्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने त्वः सु जांगृहि वयः सु मंन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तयें प्रबुधे नः पुनंददः । त्वमंग्ने व्रत्पा अंसि देव आ मर्त्येष्वा ।

त्वं - [] 6

प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्न:

39

तै॰सं॰ 1.2.3.2

युज्ञेष्वीङ्यः ॥

विश्वें देवा अभि मामाऽवंवृत्रन् पूषा सन्या सोमो राधंसा देवः संविता वसौंर्वसुदा वा रास्वेयंथ् सोमा ऽऽ*भूयों भर मा पृणन् पूर्त्या वि रांधि माऽहमायुंषा चन्द्रमंसि मम भोगांय भव वस्त्रंमसि मम भोगांय भवोस्राऽसि मम भोगांय भव हयोंऽसि मम

भोगांय भवु-[] 7

तै॰सं॰ 1.2.3.3

छागोंऽसि मम् भोगांय भव मेषोंऽसि मम् भोगांय भव वायवें त्वा वरुंणाय त्वा निर्.ऋंत्यै त्वा रुद्रायं त्वा देवींरापो अपां नपाद्य कुर्मिर्.हंविष्यं इन्द्रियावांन्-मदिन्तंम्स्तं ॰ वो माऽवं क्रमिष्मिच्छंत्रं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषं भद्राद्वभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुर एता तें अस्त्वथेमवं स्य () वर् आ पृंथिव्या आरे शत्रूंन् कृणुहि सर्ववीर एदमंगन्म देव्यजंनं पृथिव्या विश्वें देवा यदजुंषन्त पूर्व ऋख् प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

40

सामाभ्यां ॰यजुंषा सन्तरंन्तो रायस्पोषेंण सिम्षा मंदेम ॥ ८ (आ त्व॰-हयोंऽसि मम् भोगांय भव-स्य-पञ्चंवि॰शतिश्च) (अ3) तै॰सं॰ 1.2.4.1

इयं तें शुक्र तुनूरिदं ज्वर्चस्तया सं भंव भ्राजं गच्छ जूरंसि धृता मनंसा जुष्टा विष्णंवे तस्यांस्ते सृत्यसंवसः प्रस्वे वाचो यन्त्रमंशीय स्वाहां शुक्रमंस्य-मृतंमिस वैश्वदेव हिवः सूर्यस्य चक्षुराऽरुंहम्ग्रे रक्ष्णः कृनीनिकां ज्यदेतं शेभिरीयंसे भ्राजंमानो विपश्चिता चिदंसि मुनाऽसि धीरंसि दक्षिणा - [] 9

तै॰सं॰ 1.2.4.2

ऽसि यृज्ञियांऽसि क्षृत्रिया ऽस्यदिति-रस्युभ्यतः शीर्.ष्णी सा नः सुप्रांची सुप्रंतीची सं भंव मित्रस्त्वां पृदि बंद्ध्रातु पूषाऽद्ध्वंनः पात्विन्द्राया-द्ध्यंक्षायानुं त्वा माता मंन्यतामनुं पिताऽनु भ्राता सग्भ्योऽनु सखा सयूंथ्यः सा देवि देवमच्छेहीन्द्रांय सोमंश् रुद्रस्त्वा ऽऽ*वंर्तयतु मित्रस्यं पृथा स्वस्ति सोमं सखा () पुन्रेहिं सह रुय्या ॥ 10 (दक्षिणा-सोमंसखा-पञ्चं च) (अ4) प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

41

तै॰सं॰ 1.2.5.1

वस्त्यंसि रुद्राऽस्यदिति-रस्याद्वित्याऽसिं शुक्राऽसिं चुन्द्राऽसि बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वतु रुद्रो वसुंभिरा चिंकेतु पृथिव्यास्त्वां मूर्द्धन्ना जिंघर्मि देवयजंन इडांयाः पदे घृतवंति स्वाहा परिलिखित् रक्षः परिलिखिता अरांतय इदम्हर रक्षंसो ग्रीवा अपिं कृन्तामि यौंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इदमंस्य ग्रीवा - [] 11 तै॰सं॰ 1.2.5.2

अपिं कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि द्वेव्योर्वश्यां पश्यस्व त्वष्टींमती ते सपेय सुरेता रेतो दधांना वीरं ॰विंदेय तवं संदृश्मिाऽह॰ रायस्पोषेण वि योषं ॥ 12 (अस्य ग्रीवा-एकान्न त्रि॰शच्चं) (अ5)

तै°सं° 1.2.6.1

अश्शुनां ते अश्शुः पृंच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते कामंमवतु मदांय रसो अच्युंतो ऽमात्योंऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं देवश् संवितारंमूण्योः कृविक्रंतुमर्चामि सत्यसंवसश रत्नधामभि प्रियं मृतिमूर्द्ध्वा यस्यामित्भा अदिद्युत्थ् सवींमिन् हिरंण्य पाणिरिममीत प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

42

सुक्रतुःं कृपा सुवःं । प्रजाभ्यंस्त्वा प्राणायं त्वा व्यानायं त्वा प्रप्रजास्त्वमनु () प्राणिंहि प्रजास्त्वामनु प्राणिन्तु ॥ 13 (अनुं - सप्त चं)(अ6) तै॰सं॰ 1.2.7.1

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयंस्वन्तं वियविन्तमिभ मातिषाहंश् शुक्रं तें शुक्रेणं क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणा-मृतंममृतेन सम्यत्ते गोर्स्मे चन्द्राणि तपंसस्तन्त्रंसि प्रजापंते वर्णस्तस्यांस्ते सहस्रपोषं पुष्यंन्त्याश्चर्मणं पृशुनां क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मियं ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्र्यिणि तमों मित्रो न एहि सुमित्रधा इन्द्रंस्योरु () मा विश् दिक्षंण-मुशत्रुशन्तं ए स्योनः स्योन ए स्वान भाजाङ्वारे बंभारे हस्त सुहंस्त कृशांनवेते वः सोम् क्रयंणास्तान् रक्षध्वं मा वो दभन्न् ॥ 14 (कुरुं-द्वाविंश्शतिश्च) (अ7) प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

43

तै॰सं॰ 1.2.8.1

उदायुंषा स्वायुषोदोषंधीना्॰ रसेनोत् पूर्जन्यंस्य शुष्मेणो दंस्थाम्मृता्॰ अनुं । उर्वन्तिरक्ष्मिन्विह्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सदु आ सीदास्तंभ्नाद्द-द्यामृंष्भो अन्तिरक्षमिमीत विरमाणं पृथिव्या आऽसींदुद् विश्वा भुवंनािन सम्राड् विश्वेत्तािन् वरुणस्य वृतािन् वनेषु व्यंन्तिरक्षं ततान् वाज्मर्वथ्सु पयों अध्ययासुं हृथ्सु - [] 15 तै॰सं॰ 1.2.8.2

क्रतुं ॰वरुंणो विक्ष्वंग्निं द्विवि सूर्यंमदधा्थ् सोम्मद्रावुद् त्यं जातवेंदसं देवं ॰वंहन्ति केतवःं । दृशे विश्वांय सूर्यं ॥ उस्रावेतं धूर्.षाहावनुश्रू अवीरहणौ ब्रह्मचोदंनौ वरुंणस्य स्कंभंनमसि वरुंणस्य स्कंभुसर्जनमसि प्रत्यंस्तो वरुंणस्य पाशः ॥ 16 (हृथ्सु-पञ्चंत्रिश्शच्च) (अ8) तै॰सं॰ 1.2.9.1

प्र च्यंवस्व भुवस्पते विश्वांन्यभि धामांनि मा त्वां परिप्री विंदुन्मा त्वां परिप्रियों विदुन्मा त्वा वृकां अघायवो मा गंन्धवीं विश्वावंसुरा दंघच्छ्येनो भूत्वा परां पत् यजंमानस्य नो गृहे देवैः सं १८ स्कृतं प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

44

॰यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यस्यपि पन्थांमगस्मिह स्वस्ति गामंनेहसं ॰येन् विश्वाः पिरे द्विषों वृणक्तिं विन्दते वसु नमों मित्रस्य () वरुंणस्य चक्षंसे महो देवाय तद्दत॰ संपर्यत दूरेदृशें देवजांताय केतवें दिवस्पुत्राय सूर्याय श॰सत् वरुंणस्य स्कंभंनमिस् वरुंणस्य स्कंभुसर्जन-मृस्युन्मुंक्तो वरुंणस्य पाशःं ॥ 17 (मित्रस्य-त्रयोंवि॰शतिश्व) (अ9)

तै॰सं॰ 1.2.10.1

अग्ने-रांतिथ्यमंसि विष्णंवे त्वा सोमंस्याऽऽ*तिथ्यमंसि विष्णंवे त्वाऽतिंथेरातिथ्यमंसि विष्णंवे त्वाऽग्नयें त्वा रायस्पोषदाळी विष्णंवे त्वा श्येनायं त्वा सोम्भृते विष्णंवे त्वा या ते धामांनि ह्विषा यजंन्ति ता ते विश्वां परिभूरंस्तु यृज्ञं गंयुस्फानः प्रतरंणः सुवीरोऽवींरहा प्रचंरा सोम् दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सदु आ - [] 18 तै॰सं॰ 1,2,10,2 सींद्र वरुंणोऽसि धृतव्रंतो वारुणमंसि श्म्योर्देवानां सख्यान्मा देवानां-मृपसंश्छिथ्स्मृह्यापंतये त्वागृह्णामि परिंपतये त्वा गृह्णामि प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

45

तनूनप्तें त्वागृह्णामि शाक्नुरायं त्वा गृह्णामि शक्मन्-नोजिष्ठाय त्वा गृह्णाम्य -नांधृष्टमस्य-नाधृष्यं द्वेवानामोजोंऽभिशस्तिपा अंनभिशस्ते ऽन्यमनुं मे दीक्षां दीक्षापंति र्मन्यतामनु तप्स्तपंस्पित्रञ्जंसा सृत्यमुपं गेष सुविते मां () धाः ॥ 19 (अमै-कं च) (अ10) तै॰सं॰ 1.2.11.1

अश्शुरंश्शुस्ते देव सोमाऽऽ*प्यांयता-मिन्द्रांयैकधन्विद् आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्रांय प्यायस्वाऽऽ*प्यांयय सखींन्थ् सन्या मेधयां स्वस्ति तें देव सोम सुत्यामंशीयेष्टा रायः प्रेषे भगांयर्तमृंतवादिभ्यो नमों दिवे नमः पृथिव्या अग्नें व्रतपते त्वं श्रवतानां व्रतपंतिरसि या ममं तन्रेषा सा त्विय - [] 20 तै॰सं॰ 1.2.11.2

या तवं तुनूरिय सा मियं सह नौं व्रतपते व्रतिनौंर्व्रतानि या तें अग्ने रुद्रिया तुनूस्तयां नः पाहि तस्यांस्ते स्वाहा प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

46

या तें अग्नेऽयाश्वया रंजाश्वया हंराश्वया तुनूर्वर्.षिष्ठा गह्नरेष्ठोऽग्रं

॰वचो अपांवधीं त्वेषं ॰वचो अपांवधी ७ स्वाहाँ ॥ 21 (त्वयिं-चत्वारि्॰शच्चं) (अ11)

तै॰सं॰ 1.2.12.1

वित्तायंनी मेऽसि तिक्तायंनी मेऽस्यवंतान्मा नाथितमवंतान्मा व्यथितं ॰विदेरिग्नर्नभो नामाग्नें अङ्गिरो योंऽस्यां पृंथिव्यामस्यायुंषा नाम्नेहि यत्तेऽनांधृष्टुं नामं यिज्ञयं तेन त्वाऽऽ*दुधेऽग्नें अङ्गिरो यो द्वितीयंस्यां तृतीयंस्यां पृथिव्या-मस्यायुंषा नाम्नेहि यत्तेऽनांधृष्टुं नामं - [] 22 तै॰सं॰ 1.2.12.2

यृज्ञियं तेन त्वाऽऽ*दंधे सि॰हीरंसि महिषीरंस्युरु प्रंथस्वो्रु तें यृज्ञपंतिः प्रथतां ध्रुवाऽसिं द्वेवेभ्यःं शुन्धस्व द्वेवेभ्यःं शुंभस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुंभिः पुरस्तांत् पातु मनोंजवास्त्वा पितृभिं दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पृश्चात् पातु विश्वकंमां त्वाऽऽदित्यैरुंत्तरुतः पांतु सि॰हीरंसि सपत्नसाही स्वाहां सि॰हीरंसि सुप्रजावनिः स्वाहां सि॰ही - [] 23 प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

47

तै॰सं॰ 1.2.12.3

रंसि रायस्पोष्विनः स्वाहां सिश्हीरंस्या-दित्यविनः स्वाहां सिश्हीरस्या वंह देवान्देवयते यजंमानाय स्वाहां भूतेभ्यंस्त्वा विश्वायुंरसि पृथिवीं दंश्ह ध्रुविक्षदंस्यन्तिरक्षं दश्हाच्युतिक्षदंसि दिवं दश्हाग्ने र्भस्मांस्यग्नेः पुरीषमिस ॥ 24 (नामं-सुप्रजावनिः स्वाहां सि॰हिः-पञ्चंत्रि॰शच्च)(अ12)
तै॰सं॰ 1.2.13.1
युञ्जते मनं उत युंञ्जते धियो विप्रा विप्रंस्य बृहतो विपश्चितः ।
वि होत्रां दधे वयुना विदेक इन्मही देवस्यं सिवतः परिष्टुतिः ॥
स्वाग्देव दुर्या॰ आ वंद देवश्रुतौं देवेष्वा घोंषेथामा नों
वीरो जांयतां कर्मण्यों य॰ सर्वेऽनु जीवांम् यो बंहूनामसंद्वशी ।
इदं ॰विष्णु विंचंक्रमे त्रेधा नि दंधे पृदं ।
स मूंढमस्य - [] 25
तै॰सं॰ 1.2.13.2
पा॰सुर इरांवती धेनुमती हि भूत॰ सूंयवसिनी मनंवे
यश्स्यैं । व्यंस्कभनाद्रोदंसी विष्णुरेते दाधारं पृथिवीम्भितों मृयूखैः ॥

48

प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्न:

प्राची प्रेतंमद्ध्वरं कृल्पयंन्ती ऊर्द्ध्वं ॰य्ज्ञं नंयतं मा जींह्वरत्मत्रं रमेथां ॰वर्.ष्मंन् पृथिव्या द्विवो वां विष्णवृत वां पृथिव्या महो वां विष्णवृत वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौं पृणस्व बहुभिर्वस्व्यैरा प्र यंच्छ् - [] 26 तै॰सं॰ 1.2.13.3 दिक्षंणादोत स्व्यात् । विष्णोर्नुकं ॰वीर्याणि प्र वोंचं ॰यः पार्थिवानि विममे रजांशस्य यो अस्कंभायदुत्तंर॰ सुधस्थं ॰विचक्रमाण स्त्रेधोरुंगायो

विष्णों र्राटंमसि विष्णों" पृष्ठमंसि विष्णोः श्रप्तें स्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णों ध्रुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णंवे त्वा ॥ 27 (अस्य-युच्छै-कान्न चंत्वारिश्शच्चं) (अ13) तै॰सं॰ 1.2.14.1

कृणुष्व पाजः प्रसितित्र पृथ्वीं ं ण्याहि राजे वामंवा इभें न। तृष्वीमनु प्रसितिं-द्रूणानोऽस्तांऽसि विद्ध्यं रक्षस स्तिपिष्ठैः॥ तवं भ्रमासं आशुया पंतंत्यनुं स्पृश-धृष्ता शोशुंचानः। प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

49

तपूं शष्यग्ने जुह्नां पत् ङ्गानसंन्दितो विसृंज विष्वं गुल्काः ॥ प्रतिस्पशो विसृंज-तूर्णितमो भवां पायुर्विशो अस्या अदंब्धः । यो नों दूरे अघशं श्सो - [] 28 तै॰सं॰ 1.2.14.2 यो अन्त्यग्ने मार्किष्टे व्यथिरा दंधर्.षीत् ॥ उदंग्ने तिष्ठ प्रत्या *ऽऽतंनुष्व न्यंमित्रां शोषतात् तिग्महेते । यो नो अरांति शसमिधान चुक्रे नीचा तं धंक्ष्यत्सं न शुष्कं ॥ ऊर्द्ध्वो भंव प्रतिंविद्ध्या-ऽद्ध्यस्मदा विष्कृंणुष्व दैव्यांन्यग्ने । अवंस्थिरा तंनुहि यातु जूनां जामिमजांमिं प्रमृंणीहि शत्रून्ं ॥ स तें - [] 29 तै॰सं॰ 1.2.14.3

जानाति सुमृतिं ॰यंविष्ठ्य ईवंते ब्रह्मंणे गातुमैरंत् ।

विश्वांन्यस्मै सुदिनांनि रायो द्युम्नान्यर्यो विदुरों अभि द्यौंत् ॥ सेदंग्ने अस्तु सुभगः सुदानु-र्यस्त्वा नित्येंन हृविषाय उक्थैः। प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

50

पिप्रींषित स्व आयुंषि दुरोणे विश्वेदंस्मै सुदिना साऽसंदिष्टिः ॥ अर्चामि ते सुमृतिं घोष्युर्वाख्-सन्तें वा वा तां जरता - [] 30 तै॰सं॰ 1.2.14.4

मियंगीः । स्वश्वांस्त्वा सुरथां मर्जये-मा्स्मे क्षुत्राणिं धारयेरनु द्यून् ॥ इह त्वा भूर्या चरे दुपत्मन्-दोषांवस्त दींद्विवाश्समनु द्यून् । क्रीडंन्तस्त्वा सुमनंसः सपेमा्भि द्युमा तंस्थिवाश् सो जनांनां ॥ यस्त्वा-स्वश्वःं सुहिर्ण्यो अंग्र उपयाति वसुंमता रथेंन । तस्यं त्राता-भंवसि तस्य सखा यस्तं आतिथ्य मांनुषग् जुजोंषत् ॥ महो रुंजामि - [] 31 तै॰सं॰ 1,2,14,5

बन्धुता वचोंभिस्तन्मां पितुर्गोतंमाद-न्वियाय । त्वन्नों अस्य वचंस-श्चिकिद्धि होतंर्यविष्ठ सुक्रतो दमूंनाः ॥ अस्वंप्रज स्त्ररणंयः सुशेवा अतंन्द्रा सोऽवृका अश्रंमिष्ठाः । ते पायवः सद्धियंञ्चो निषद्याऽग्रे तवंनः पान्त्वमूर ॥ प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

51

ये पायवों मामतेयंतें अग्ने पश्यंन्तो अन्धं दुंरिताद रंक्षत्र् ।

रुरक्षृतान्थ् सुकृतों विश्ववेंदा दिफ्संन्त इद्रिपवो ना हं - [] 32 तै॰सं॰ 1.2.14.6 देभुः॥ त्वयां वयश संधन्यं-स्त्वोता-स्तव प्रणींत्य श्याम् वाजान्ं । उभा शश्सां सूदय सत्यताते-ऽनुष्ठुया कृंणुह्य-ह्रयाण ॥ अया तें अग्ने समिधां विधेम् प्रतिस्तोमं श्रास्यमांनं गृभाय। दहाशसों रक्षसः पाह्यंस्मान् द्रुहो निदो मिंत्रमहो अवद्यात् ॥ रक्षोहणं ज्वाजिनुमाजिं घर्मि मित्रं प्रथिष्ठ-मुपंयामि शर्म । शिशांनो अुग्निः क्रतुंभिः-समिद्धः-सनो दिवा - [] 33 तै॰सं॰ 1.2.14.7 सरिषः पांतुनक्तं ॥ विज्योतिंषा बृह्ता भांत्युग्निरावि-र्विश्वांनि कृणुतेमहित्वा ।

प्रादेवी-र्मायाः संहते-दुरेवाः शिशींते शृङ्गे रक्षंसे विनिक्षे ॥ प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्नः

उत स्वानासों द्विविषंन्त्वग्ने स्तिग्मायुंधा रक्षंसे हन्त वा उं । मदें चिदस्य प्ररुंजन्ति भामा न वंरन्ते परिबाधो अदेंवीः ॥ 34 (अघशं श्सः - स तें - जरता श्-रुजामि - ह - दिवैकं चत्वारिश्शच्च)(अ14) ठयल्पग् ऍब्व्यग्त् ष्ट्य्ण् ल्ळ्य्ल्त्पञ् ठग्छग्प्ल्ब्स् १ ळ्ब् १४ अफ्यग्ण्प्ल् :-(उन्दुन्त्वा - कूँत्यै - दैवीं - मियन्ते - वस्यंस्य - श्शुनांते -

सोमंन्तु-उदायुंषा प्र च्यंवस्वा-ऽग्नेरांतिथ्य-मुश्शुरंश् शुर्-वित्तायंनी

```
मेऽसि - युञ्चतें - कृणुष्व पाज्-श्रतुंर्दश ।)
ऍब्प्श्गत् ष्त्व्या् ल्व्यव्क्त्पञ् ठग्छग्प्त् ब्झ् 1, 11, 21 दज्य्ज्ल् ब्झ्
ठग्फ्यग्ग्व्ल्ल् :- (आपो
-वस्व्यंसि या तवे-यङ्गी-श्रतुंस्त्रि॰शत् ।)
प्रथमकाण्डे - द्वितीयः प्रश्न:
53
उत्त्व्यं एष्ट् एग्ल्ट् ठग्छग्प् ब्झ् दज्ब्यम्छ् ठयल्पग्प् :-
(आपं उन्दुन्-त्वदेंवीः ।)
॥ हरिः ओं ॥
॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे
द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥
प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः
54
ओं नमः परमात्मने
, श्री महागणपतये नमः,
श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं
1.3 प्रथमकाण्डे तृतीय: प्रश्न: अग्निष्टोमे पश्:
तै॰सं॰ 1.3.1.1
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंस्वें ऽश्विनौं र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्यामा
दुदेऽभ्रिरसि नारिरसि परिलिखितु रक्षः परिलिखिता अरांतय
इदम्हर रक्षंसो ग्रीवा अपिं कृन्तामि यौंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म
```

इदमंस्य ग्रीवा अपिं कृन्तामि द्विवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धंतां ॰लोकः पिंतृषदंनो यवोंऽसि यवयास्मद्दवेषों - [] 1 तै॰सं॰ 1.3.1.2

यवयारांतीः पितृणाश् सदंनम्स्युद्दिवं ७ स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीं हंश्ह द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोतु मित्रावरुंणयो ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मविनं त्वा क्षत्रविनंश् सुप्रजाविनंश् रायस्योषविनं पर्यूहामि ब्रह्मं हश्ह क्षृत्रं हंश्ह प्रजां हंश्ह रायस्पोषं हश्ह घृतेनं द्यावापृथिवी आ पृंणेथामिन्द्रंस्य सदोंऽसि विश्वजनस्यं छाया परि त्वा गिर्वणो गिरं प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

55

डुमा () भवंन्तु विश्वतों वृद्धायुमनु वृद्धंयो जुष्टां भवन्तु जुष्टंय इन्द्रंस्य स्यूरसीन्द्रंस्य ध्रुवमंस्यैन्द्रमसीन्द्रांय त्वा ॥ 2 (द्वेषं - डुमा - अष्टादंश च) (अ1) तै॰सं॰ 1.3.2.1

रक्षोहणों वलगृहनों वैष्णुवान् खंनामीदमृहं तं ज्वंलुगमुद्वंपामि यं नः समानो यमसंमानो निच्खानेदमेंनुमधंरं करोमि यो नः समानो योऽसंमानोऽरातीयितं गायत्रेण छन्द्वसाऽवंबाढो वलुगः किमंत्र भुद्रं तन्नौं सह विराडंसि सपत्नहा सम्राडंसि भ्रातृव्यहा स्वराडंस्यभिमातिहा विश्वाराडंसि विश्वांसां नाष्ट्राणां हन्ता - [] 3 तै॰सं॰ 1.3.2.2

रंक्षोहणों वलगृहनः प्रोक्षांमि वैष्णुवान् रंक्षोहणों वलगृहनोऽवं नयामि

वैष्णुवान् यवोंऽसि युवया्स्मद्द्वेषों युवयारांती रक्षो्हणों वलगृहनोऽवं स्तृणामि वैष्णुवान् रंक्षो्हणों वलगृहनोऽभि जुंहोमि वैष्णुवान् रंक्षो्हणौं वलगृहनाुवुपं दधामि वैष्णुवी रंक्षो्हणौं वलगृहनौ पर्यूहामि वैष्णुवी प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

56

रंक्षोहणौं वलगृहनौ परि स्तृणामि वैष्णुवी रंक्षोहणौं वलगृहनौं वैष्णुवी बृहन्नंसि बृहद्गांवा बृहतीमिन्द्रांय () वाचं ॰वद ॥ 4 (हुन्ते-न्द्रांय द्वे चं) (अ2)

तै॰सं॰ 1.3.3.1

विभूरंसि प्रवाहंणों विह्नेरसि हव्यवाहंनः श्वात्रोंऽसि प्रचेंतास्तुथोंऽसि विश्ववेंदा उिश्वगंसि कृविरङ्घांरिरसि बंभांरिरवस्युरंसि दुवंस्वाञ्छुन्ध्यूरंसि मार्जालीयः संराडंसि कृशानुः परिषद्योंऽसि पवंमानः प्रतक्कांऽसि नभंस्वानसंमृष्टोऽसि हव्यसूदं ऋतधांमाऽसि सुवंज्योंति ब्रह्मंज्योतिरसि सुवंद्धामाऽजौंऽस्येकंपादिहंरसि बुद्धियो रौद्रेणानींकेन () पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः ॥ 5 (अनींकेना-ष्टौ चं) (अ3)

तै॰सं॰ 1.3.4.1

त्व॰ सोंम तनूकृद्भ्यो द्वेषोंभ्योऽन्यकृंतेभ्य उरु युन्ताऽसि वरूथु॰ स्वाहां जुषाणो अप्तुराज्यंस्य वेतु स्वाहाऽयन्नों अग्निर्विरंवः कृणोत्वयं मृधः पुर एंतु प्रभिन्दन्न् । प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः अय शत्रृंञ्जयतु जर्.हंषाणोऽ यं व्वाजं जयतु वाजंसातौ ॥ उरु विष्णो वि क्रंमस्वोरु क्षयांय नः कृधि ॥ घृतं घृंतयोने पिब प्रप्रं युज्ञपंतिं तिर ॥ सोमों जिगाति गातुवि - [] 6

तै॰सं॰ 1.3.4.2

द्वेवानांमेति निष्कृतमृतस्य योनिंमा्सद्वमिंदत्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सींद्रैष वों देव सवितः सोम्स्त॰ रंक्षद्ध्वं मा वों दभ द्वेतत्त्व॰ सोंम देवो देवानुपांगा इदम्हं मंनुष्यों मनुष्यांन्थ् सह प्रजयां सह रायस्पोषेंण नमों देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यं इदम्हं निर्वरुणस्य पाशा्थ् स्वंरभि-[] 7

तै॰सं॰ 1.3.4.3

वि खोषं ॰वैश्वान्रं ज्योतिरग्नें व्रतपते त्वं ॰व्रतानांं ॰व्रतपंतिरसिया ममं तनूस्त्वय्यभूंद्विय॰ सा मिय या तवं तुनू मिय्यभूंद्वेषा सा त्विययथायथं नौं व्रतपते व्रतिनों र्वृतानिं ॥ ८ (गातुविद्र-भ्ये-कंत्रि॰शच्च) (अ4) प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

58

तै॰सं॰ 1.3.5.1

अत्यन्यानगां नान्यानुपां गामुर्वाक्त्वा परैंरविदं प्ररोऽवंरैस्तं त्वां जुषे वैष्णुवं देवयुज्यायैं देवस्त्वां सविता मद्ध्वांऽनुक्त्वोषंधे त्रायंस्वैनु ७ स्वधिते मैनं हि स्सी र्दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षं मद्ध्येन मा हि स्सीः पृथिव्या सं भंव वनंस्पते शतवंल्.शो वि रोंह सहस्रंवल्.शा वि वय रुंहेम यं () त्वा ऽय ए स्वधितिस्तेतिंजानः प्रणिनायं महते सौभंगायाच्छिन्नो रायः सुवीरः ॥ 9 (यं-दशं च) (अ5)

तै॰सं॰ 1.3.6.1

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा द्विवे त्वा शुन्धंतां ज्लोकः पितृषदंनो यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारांतीः पितृणाण् सदंनमसि स्वावेशोंऽस्यग्रेगा नेतृणां ज्वनस्पतिरिधं त्वा स्थास्यति तस्यं वित्ताद्देवस्त्वां सिवता मद्ध्वांऽनक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य उद्दिवं स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपंरेण दृण्ह ते ते धामांन्युश्मसि - [] 10 प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

59

तै॰सं॰ 1.3.6.2

गुमद्ध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः ॥ अत्राह् तदुंरुगायस्य विष्णोः पुरमं पुदमवं भाति भूरेः ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत् यतौं वृतानिं पस्पृशे ॥ इन्द्रंस्य युज्यः सखां ॥ तद्-विष्णोः परमं पुदश् सदां पश्यन्ति सूरयः । द्विवीव चक्षुरातंतं ॥ ब्रह्मविनं त्वा क्षत्रविनं सुप्रजाविनं रायस्पोष्विनं पर्यूहामि ब्रह्मं दृश्ह क्षूत्रं दृश्ह प्रजां दृश्ह रायस्पोषं () दृश्ह परिवीरंसि परि त्वा दैवीविंशों व्ययन्तां परीमश्र रायस्पोषो यजंमानं मनुष्यां अन्तरिक्षस्य त्वा सानाववं गूहामि ॥ 11 (उश्मसी-पोष्मे-कान्न विश्शतिश्चं) (अ6)

तै॰सं॰ 1.3.7.1

डुषे त्वोंपवीर्स्युपों देवान् दैवीर्विशः प्रागु र्वह्नींरुशिजो बृहंस्पते धारया वसूंनि ह्व्या तैं स्वदन्तां देवं त्वष्ट्वर्सं रण्व रेवंती रमंद्ध्व-प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

60

मुग्ने र्जुनित्रंमिस् वृषंणौ स्थ उर्वश्यंस्यायुरंसि पुरूरवां घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथां गायत्रं छन्दोऽनु प्र जांयस्व त्रैष्टुंभ्ं जागंतुं छन्दोऽनु प्र जांयस्व भवंतं- [] 12

तै॰सं॰ 1.3.7.2

नः समंनसौ समोंकसावरेपसौं ।

मा युज्ञश् हिंश्सिष्टुं मा युज्ञपंतिं जातवेदसौ शिवौ भंवतम्द्य नःं ॥ अग्नावृग्निश्चंरित प्रविष्टु ऋषींणां पुत्रो अधिराज एषः । स्वाहाकृत्य ब्रह्मंणा ते जुहोमि मा देवानां मिथुया कंर्भाग्धेयं ॥ 13 (भवंत-मेकंत्रिश्शच्च) (अ7)

तै॰सं॰ 1.3.8.1

आ दंद ऋतस्यं त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरंभे धर्.षा

मानुंषानुद्भ्यस्त्वौषंधीभ्यः प्रोक्षांम्यपां पेरुरंसि स्वात्तं चिथ् सदेवश् हृव्यमापों देवीः स्वदंतैनश् सं तें प्राणो वायुनां गच्छताश सं श्यजंत्रैरङ्गांनि सं श्यज्ञपंतिराशिषां घृतेनाक्तौ पृशुं त्रांयेथाश रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रियधाऽऽ* विंश्वतोरों अन्तरिक्ष सृजूर्द्वेवेन - [] 14 प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

61

तै॰सं॰ 1.3.8.2

वातेंनास्य ह्विष्टस्त्मनां यज् समंस्य तुनुवां भव वर्.षींयो वर्.षींयसि युज्ञे युज्ञपतिं धाः पृथिव्याः संपृचः पाहि नमंस्त आतानाऽनुवां प्रेहिं घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणाऽऽपों देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवाः ऊँढ्वः शुद्धा व्यं परिविष्टाः परिवेष्टारों वो भूयास्म ॥ 15

(देवन्-चतुंश्चत्वारिश्शच्च) (अ8)

तै॰सं॰ 1.3.9.1

वाक्त आ प्यांयतां प्राणस्त आ प्यांयतां चक्षुंस्त आ प्यांयता १ श्रोत्रं त आ प्यांयतां ॰यातें प्राणाञ्छुग्जगाम् या चक्षुर्या श्रोत्रं ॰यतें क्रूरं ॰यदास्थितं तत्त् आ प्यांयतां तत्तं एतेनं शुन्धतां नाभिस्त आ प्यांयतां पायुस्त आ प्यांयता शुद्धाश्चरित्राः शमद्भयः - [] 16 तै॰सं॰ 1.3.9.2

शमोषंधीभ्यः शं पृंथिव्यै शमहौंभ्या-मोषंधे त्रायंस्वैन्७ स्वधिंते मैनं॰ हि॰सी रक्षंसां भागोंऽसीदमृह॰ रक्षोंऽधुमं तमों नयामि योंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इदमेंनमध्मं तमों नयामीषे त्वां घृतेनं प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

62

द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथा-मिच्छिन्नो रायः सुवीरं उर्वन्तरिक्षमिन्विहि वायो वीहि () स्तोकाना १० स्वाहोर्द्ध्वनंभसं मारुतं गंच्छतं ॥ 17 (अद्भयो-वीहि-पञ्चं च) (अ9)

तै॰सं॰ 1.3.10.1

सं ते मनंसा मनः सं प्राणेनं प्राणो जुष्टं देवेभ्यों हृव्यं घृतवृथ् स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेंअङ्गे नि देंद्ध्यदैन्द्रों ऽपानो अङ्गेंअङ्गे वि बोंभुवृद्देवं त्वष्टुभूरिं ते सश्संमेतु विषुंरूपा यथ् सलंक्ष्माणो भवंथ देवत्रा यन्तमवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्तु श्रीरंस्यग्निस्त्वां श्रीणात्वापः समंरिणन् वातंस्य - [] 18

तै॰सं॰ 1.3.10.2

त्वा ध्रज्यैं पूष्णो रिह्यां अपामोषंधीनाः रोहिष्यै घृतं घृंतपावानः पिबत् वसां ॰वसापावानः पिबताः-ऽन्तरिक्षस्य हृविरंसि स्वाहां त्वाऽन्तरिक्षाय दिशःं प्रदिशं आदिशों विदिशं उद्दिशः स्वाहां दिग्भ्यो

नमों द्विग्भ्यः ॥ 19

(वांतस्या-ष्टाविं श्यातिश्च) (अ10)

प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

63

तै॰सं॰ 1.3.11.1

स्मुद्रं गंच्छ् स्वाहाऽन्तरिक्षं गच्छ् स्वाहां द्वेव॰ संवितारं गच्छ् स्वाहां ऽहोरात्रे गंच्छ् स्वाहां मित्रावरुंणौ गच्छ् स्वाहा सोमं गच्छ् स्वाहां यशं गंच्छ् स्वाहा छन्दां॰सि गच्छ् स्वाहा द्यावांपृथिवी गंच्छ् स्वाहा नभों दिव्यं गंच्छ् स्वाहाऽग्निं ॰वैंश्वानरं गंच्छ् स्वाहा ऽद्ध्यस्त्वौषंधीभ्यो मनों मे हार्दिं यच्छ तनूं त्वचं पुत्रं नप्तांरमशीय शुगंसि () तम्भि शोंच् योंऽस्मान् द्वेष्ट्रि यं चं व्यं द्विष्मो धाम्नों धाम्नो राजन्तितो वंरुण नो मुञ्च यदापो अन्निया वरुणेति शपांमहे ततों वरुण नो मुञ्च ॥ 20 (असि-षड्विं॰शतिश्व)(अ11)

तै॰सं॰ 1.3.12.1

ह्विष्मंतीरिमा आपों ह्विष्मांन् देवो अंद्ध्वरो ह्विष्मा् आ विवासति ह्विष्मां अस्तु सूर्यः ॥ अग्नेर्वो ऽपंत्रगृहस्य सदंसि सादयामि सुम्नायं सुम्निनीः सुम्ने मां धत्तेन्द्राग्नियो भांगुधेयीः स्थ मित्रावरुंणयो भांगुधेयीः स्थ विश्वेषां प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः

64

देवानां भाग्धेयीः स्थ युज्ञे जांगृत ॥ 21 (हृविष्मंती-श्रतुंस्त्रिश्शत्) (अ12) तै॰सं॰ 1.3.13.1 हृदे त्वा मनंसे त्वा द्विवे त्वा सूर्याय त्वोर्द्ध्वमिममंद्ध्वरं कृधि द्विवि देवेषु होत्रां यच्छ् सोमं राजुन्नेह्यवं रोह् मा भेर्मा सं ॰विंक्था मा त्वां हिश्सिषं प्रजास्त्वमुपावंरोह प्रजास्त्वामुपावंरोहन्तु शृणोत्वृग्निः समिधा हवं मे शृण्वन्त्वापों धिषणांश्च देवीः ॥ शृणोतं ग्रावाणो विदुषो नु - [] 22 तै॰सं॰ 1.3.13.2 युज्ञ भृणोतुं देवः संविता हवं मे । देवीरापो अपां नपाद्य ऊर्मिर्.हंविष्यं इन्द्रियावान्-मदिन्तंमुस्तं देवेभ्यों देवत्रा धंत्त शुक्र॰ शुंक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्.षिरस्यपाऽपां मृद्ध्र संमुद्रस्य वोऽक्षिंत्या उन्नये ॥ यमंग्ने पृथ्सु मर्त्यमावो वाजेंषु यं जुनाः। स यन्ता शश्वंतीरिषःं ॥ 23 (नु - सप्तचंत्वारिश्शच्च) (अ13) प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्न: 65 तै॰सं॰ 1.3.14.1 त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो द्विवस्त्व शर्द्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे। त्वं ॰वातैंररुणैर्यासि शंगुयस्त्वं पूषा विधृतः पांसि नुत्मनां ॥ आ वो राजांनमदृध्वरस्यं रुद्र॰ होतांर॰ सत्ययजु॰ रोदंस्योः। अुग्निं पुरा तंनियुत्नो रुचित्ता-द्धिरंण्यरूपुमवंसे कृणुद्ध्वं ॥ अग्निर्होता नि षंसादा यजीयानुपस्थें मातुः सुंरभावुं लोके ।

तै॰सं॰ 1.3.14.2 ऋतावां धुर्ता कृष्टीनामुत मद्ध्यं इद्धः ॥

युवां कृविः पुंरुनिष्ठ - [] 24

साद्ध्वीमंक र्देववींतिं नो अद्य युज्ञस्यं जिह्वामंविदाम् गुह्यां । स आयुरा ऽगाँथ्सुर्भि र्वसांनो भुद्रामंक र्द्वेवहूंतिं नो अद्य ॥ अक्रंन्ददुग्निः स्तुनयंत्रिव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समुञ्जत्र् । सुद्यो जंज्ञानो वि हीमिद्धो अख्युदा रोदंसी भानुनां भात्युन्तः॥ त्वे वसूंनि पुर्वणीक - [] 25 प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्न: 66 तै॰सं॰ 1.3.14.3 होतर्दोषा वस्तोरेरिरे युज्ञियांसः । क्षामेंव विश्वा भुवंनानि यस्मिन्थ्स॰ सौभंगानि दिधरे पांवुके ॥ तुभ्यं ता अंङ्गिरस्तम् विश्वाः सुक्षितयः पृथंक् । अग्ने कामांय येमिरे ॥ अश्याम् तं कामंमग्ने तवो त्यंश्यामं रयि रंयिवः सुवीरं । अश्याम् वाजंम्भि वाजयंन्तो ऽश्यामं द्युम्नमंजराजरं ते ॥ श्रेष्ठं ॰यविष्ठ भारताग्नें द्युमन्तमा भंर । 26 तै॰सं॰ 1.3.14.4 वसों पुरुस्पृहं र्यों ॥ स श्विंतानस्तंन्युत् रोंचनुस्था अजरेंभिर् नानंदद्भिर्यविष्ठः । यः पांवकः पुंरुतमः पुरूणिं पृथून्युग्निरंनुयाति भर्वन्नं ॥ आयुंष्टे विश्वतों दधदुयमुग्नि वरिंण्यः । पुनंस्ते प्राण आऽयंति परा यक्ष्मं सुवामि ते ॥ आयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाणो घृतप्रंतीको घृतयोंनिरेधि ॥

घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भि - [] 27 प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्न: 67 तै॰सं॰ 1.3.14.5 रक्षतादिमं । तस्मैं ते प्रतिहर्यते जातंवेदो विचंर्.षणे । अग्ने जनांमि सुष्टुतिं ॥ द्विवस्परिं प्रथमं जंज्ञे अग्निरस्मद् द्वितीयं परिं जातवेंदाः। तृतीयंमुफ्सु नृमणा अजंस्रमिन्धांन एनं जरते स्वाधीः॥ शुचिः पावक् वन्द्योऽग्नें बृहद्वि रोंचसे । त्वं घृतेभिराहुंतः ॥ दृशानो रुक्म उर्व्या व्यंद्यौद्-दुर्मर्.षमायुः श्रिये रुचानः ॥ अग्निरमृतों अभवद्वयोंभि - [] 28 तै॰सं॰ 1.3.14.6 र्यदेंनुं द्यौरजंनयथ्सुरेताः ॥ आ यदिषे नृपतिं तेज आन्ट्छुचि रेतो निषिंक्तं द्यौरुभीकैं। अुग्निः शर्द्धमनवृद्यं च्युवांन ७ स्वाधियं जनयथ्सूदयंच्य ॥ स तेजींयसा मनंसा त्वोतं उत शिक्ष स्वपुत्यस्यं शिक्षोः । अग्नें रायो नृतंमस्य प्रभूंतौ भूयामं ते सुष्टुतयंश्च वस्वःं ॥ अग्ने सहंन्तुमा भंर द्युम्नस्यं प्रासहां रृयिं ॥ विश्वा य - [] 29 प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्न: 68

तै॰सं॰ 1.3.14.7

```
श्चंर.षणीरभ्यांसा वाजेंषु सासहंत् ॥
तमंग्ने पतनासहं  रिय  संहस्व आ भर ।
त्व हि सत्यो अद्भुंतो दाता वाजंस्य गोमंतः॥
उक्षान्नांय वृशान्नांयु सोमंपृष्ठाय वेधसें ।
स्तोमैं विधेमाऽग्रयें ॥ वद्मा हि सूंनो अस्यंदासद्वां चक्रे अग्नि
र्जुनुषा ऽज्माऽन्नं । स त्वं नं ऊर्जसन् ऊर्जं धा राजेंव जेरवृके
क्षेष्यन्तः ॥
अग्नु आयूंश्षि - [] 30
तै॰सं॰ 1.3.14.8
पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥
अग्ने पवंस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यं । दधत्पोषं १ र्यिं मियं ॥
अग्नें पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नयां । आ देवान् वंक्षि यक्षिं च ॥
स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा इहा वंह । उपं युज्ञ हिवश्चं नः ॥
अुग्निः शुचिं व्रततमः शुचि विप्रः शुचिः () कृविः ।
प्रथमकाण्डे-तृतीयः प्रश्नः
69
शुचीं रोचत् आहुंतः ॥ उदंग्रे शुचंयुस्तवं शुक्रा भ्राजंन्त ईरते ।
तव ज्योतीं ७ ष्यर्चयः ॥ 31
(पुरुनिष्ठः - पुंर्वणीक - भरा - 5भि - वयोंभाः - र्य -
आयुंश्षि - विप्रः शुचि -श्वतुंर्दश च) (अ14)
ठयल्पग् ऍब्यगत् ष्त्व्यम् ल्वाय्व्यप्न् ठग्छग्प् ब्झ् १ व्ब् १४ अफ्यग्ग्धप्त् :-
```

```
(देवस्यं-रक्षोहणों -विभू-स्त्व॰ सोमा- ऽत्युन्यानगां - पृथिव्या -
डुषे त्वा - ऽऽदंदे वाक्त-संतें- समुद्रश्- हृविष्मंती- र्हदेत्वमंग्नेरुद्र-श्रतुंर्दश ।)
ऍब्प्रग्त ष्त्व्या ल्व्यळ्त्यज् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1, 11, 21 दज्यज्ल् ब्झ्
ठगफ्यग्ग्व्ल :-
(देवस्यं-गुमध्यें-हविष्मंतीः-पवस्-एकंत्रिश्शत्।)
उत्तल्ल् गम्ल् एग्ल्ल् ठग्छग्प् ब्झ् फण्त्ल् ठयल्पग्प्:-
(देवस्या-ऽर्चयः।)
॥ हरिः ओं ॥
॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे
तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥
प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः
70
ओं नमः परमात्मने
, श्री महागणपतये नमः,
श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं
1.4 प्रथमकाण्डेचतुर्थः प्रश्नः सुत्यादिने कर्तव्या ग्रहाः
तै॰सं॰ 1.4.1.1
आ दंद्वे ग्रावांस्यद्ध्वर्कृद् देवेभ्यों-गंभीरमिम-मंद्ध्वरं
कृद्धयुत्तमेनं पविनेन्द्राय सोम् सुषुतुं मधुमन्तुं पर्यस्वन्तं
॰वृष्टिवनिमिन्द्रांय त्वा वृत्रघ्न इन्द्रांय त्वा वृत्रत्र इन्द्रांय त्वाऽभिमातिघ्न
इन्द्रांय त्वाऽऽद्वित्यवंत इन्द्रांय त्वा विश्वदेंव्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो
```

राधोंगूर्ता अमृतंस्य पत्नीस्ता देवीर्देवत्रेमं ॰युज्ञं धृत्तोपंहूताः सोमंस्य पिबतो पंहूतो युष्माकु॰ - [] 1

तै°सं° 1.4.1.2

सोमः पिबतु यत्ते सोम द्विवि ज्योतिर्यत् पृंथिव्यां प्यदुरावन्तरिक्षे तेना्रमे यजंमानायो्रु राया कृद्ध्यिधं दात्रे वोंचो धिषंणे वीडू सती वींडयेथा - मूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तं मा वांश् हिश्सिषं मा मां प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

71

हिश्सिष्टुं प्रागपागुदंगध्राक्तास्त्वा दिश् आ धांवन्त्वंब नि ष्वंर । यत्तें () सोमादांभ्यं नाम जागृंवि तस्मैं ते सोम सोमांय स्वाहां ॥ 2 (युष्माकं ॰ - स्वर् यत्ते - नवं च) (अ1)

तै॰सं॰ 1.4.2.1

वाचस्पतंये पवस्व वाजिन् वृषा वृष्णों अश्शुभ्यां गभंस्तिपूतो द्वेवो द्वेवानां पवित्रंमसि येषां भागोऽसि तेभ्यंस्त्वा स्वांकृंतोऽसि मधुंमतीर्न इषंस्कृधि विश्वेंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों द्विव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वा ऽष्टूर्वन्तिरक्षि - मन्विंहि स्वाहां त्वा सुभवः सूर्याय द्वेवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिः प्राणायं त्वा ॥ 3 (वाचः - सुप्तचंत्वारिश्शत्) (अ2)

तै॰सं॰ 1.4.3.1

उपयामगृंहीतो ऽस्यन्तर्यंच्छ मघवन् पाहि सोमंमुरुष्य रायः सिमषों यजस्वाऽन्तस्तें दधामि द्यावांपृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षण् सुजोषां द्वेवैरवंरैः परैंश्वाऽन्तर्यामे मंघवन् मादयस्व स्वांकृंतोऽसि मधुंमतीर्न इषंस्कृधि विश्वेंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों द्विव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वा प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

72

ऽष्टूर्वंन्तरिक्षमिन्वंहि स्वाहां त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यं () स्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिंरपानायं त्वा ॥ 4 (देवेभ्यःं - सप्त चं) (अ3)

तै°सं° 1.4.4.1

आ वांयो भूष शुचिपा उपं नः सहस्रं ते नियुतों विश्ववार । उपों ते अन्धो मद्यंमयामि यस्यं देव दिध्षे पूँर्विपेयं ॥ उपयामगृंहीतोऽसि वायवे त्वेन्द्रंवायू इमे सुताः । उप प्रयोभिरा गंतमिन्दंवो वामुशन्ति हि ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते योनिः सजोषांभ्यां त्वा ॥ 5 (आ वांयो - त्रिचंत्वारिश्शत्) (अ4)

तै°सं° 1.4.5.1

अयं ॰वां मित्रावरुणा सुतः सोमं ऋतावृधा । ममेद्रिह श्रुंतु॰ हवं । उपयामगृंहीतो-ऽसि मित्रावरुंणाभ्यां त्वैष ते योनिंर् ऋतायुभ्यां त्वा ॥ 6 (अयं ॰वां - ॰वि॰शतिः) (अ5)

प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्न:

तै॰सं॰ 1.4.6.1

या वां कशा मधुंमृत्यिश्वंना सूनृतांवती । तयां युज्ञं मिंमिक्षतं । उपयामगृंहीतो-ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिर्माद्ध्वींभ्यां त्वा ॥ ७ (या वां - मृष्टादंश) (अ6)

तै॰सं॰ 1.4.7.1

प्रात्युंजौ वि मुंच्येथा-मिश्वंनावेह गंच्छतं । अस्य सोमंस्य पीतयें ॥ उपयामगृंहीतो-ऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिरश्विभ्यां त्वा ॥ ८ (प्रात्युंजावे - कान्न विंश्शतिः) (अ7)

तै॰सं॰ 1.4.8.1

अयं ॰वेनश्चोंदयत् पृश्ञिंगर्भा ज्योतिंर्जरायू रजंसो विमानैं। इमम्पा॰ संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रां मृतिभीं रिहन्ति ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसि शण्डांय त्वैष ते योनिंर्वी्रतां पाहि ॥ ९ (अयं ॰वेनः - पञ्चंवि॰शतिः) (अ8) प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

74

तै॰सं॰ 1.4.9.1

तं प्रत्नथां पूर्वथां विश्वथेमथां ज्येष्ठतांतिं बर्.हिषदं सुवर्विदं प्रतीचीनं च्वृजनं दोहसे गिराऽऽशुं जयंन्तमनु यासु वर्द्धसे । उपयामगृंहीतो-ऽसि मक्यं त्वैष ते योनिः प्रजाः पांहि ॥ 10 (तं प्रत्नथा - षद्विस्शतिः) (अ9) तै॰सं॰ 1.4.10.1

ये देंवा द्विव्येकांदश् स्थ पृंथिव्या-मद्ध्येकांदश् स्थाऽफ्सुषदों महिनैकांदश् स्थ ते देंवा युज्ञमिमं जुंषद्ध्व-मुपयामगृंहीतोऽस्याग्रयणोंऽसि स्वांग्रयणो् जिन्वं युज्ञं जिन्वं युज्ञपंतिमृभि सर्वना

पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विश्ं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनि

र्विश्वैभयस्त्वा देवेभ्यः ॥ 11

(ये देवा - स्तिचंत्वारिश्शत्) (अ10)

तै॰सं॰ 1.4.11.1

त्रिश्शत्त्वयंश्च गुणिनों रुजन्तो दिवंश रुद्राः पृंथिवीं चं सचन्ते । एकादुशासों अफ्सुषदः सुतश सोमं जुषन्ताश सवंनाय विश्वें ॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

75

उपयामगृंहीतो-ऽस्याग्रयणोंऽसि स्वांग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपंतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विश्वं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यःं ॥ 12

(त्रिश्शत्लयो - द्विचंत्वारिश्शत्) (अ11)

तै॰सं॰ 1.4.12.1

उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत उक्थायुवे यत्तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मैं त्वा विष्णंवे त्वैष ते योनिरिन्द्रांय त्वोक्थायुर्वें ॥ 13 (उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय - द्वाविंश्शतिः) (अ12) तै॰सं॰ 1.4.13.1

मूर्द्धानं दिवो अंरतिं पृंथिव्या वैंश्वान्रमृतायं जातम्प्रिं।

कृवि॰ सम्राज्-मितथिं जनांनामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः ॥ उपयामगृंहीतो-ऽस्युग्नयं त्वा वैश्वान्रायं ध्रुवोंऽसि ध्रुविक्षंति ध्रुवाणां ध्रुवत्मोऽच्युंताना-मच्युतक्षित्तंम एष ते योनिंरुग्नयें त्वा वैश्वान्रायं ॥ 14 (मूर्द्धानं - पञ्चंत्रि॰शत्) (अ13) प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

76

तै॰सं॰ 1.4.14.1

मधुंश्च माधंवश्च शुक्रश्च शुचिंश्च नभंश्च नभ्स्यंश्चेषश्चोर्जश्च सहंश्च सह्स्यंश्च तपंश्च तप्स्यंश्चो-पयामगृंहीतोऽसि सु॰ सर्पोऽस्य॰हस्पृत्यायं त्वा ॥ 15

(मधुंश्च - त्रिश्शत्) (अ14)

तै॰सं॰ 1.4.15.1

इन्द्रांग्री आ गंतर सुतं गीर्भिर्नभो वरेंण्यं । अस्य पांतं धियेषिता ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते योनिंरिन्द्राग्निभ्यां त्वा ॥ 16 (इन्द्रांग्नी विश्शतिः) (अ15)

तै॰सं॰ 1.4.16.1

ओमांसश्चर्.षणीधृतो विश्वें देवास् आगंत ।

दाश्वाश्सों दाशुषःं सुतं ॥

उपयामगृंहीतो-ऽसि विश्वैंभ्यस्त्वा द्वेवेभ्यं एष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा

द्वेवेभ्यः ॥ 17 (ओमांसो विश्शृतिः) (अ16)

प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्न:

तै॰सं॰ 1.4.17.1

मुरुत्वंन्तं ॰वृष्भं ॰वांवृधानमकंवारिं द्विव्यश् शासिमन्द्रं । विश्वासाहमवंसे नूतंनायोग्रश् संहोदामिह तश् हुंवेम ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते ॥ 18 (मुरुत्वंन्तुश् - षट्विश्वातिः) (अ17) तै॰सं॰ 1.4.18.1

इन्द्रं मरुत्व इह पांहि सोमं ज्यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणींती तवं शूर शर्मन्ना-विवासन्ति कृवयःं सुयृज्ञाः॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते॥ 19 (इन्द्रैकान्न त्रिन्शत्) (अ18) तै॰सं॰ 1.4.19.1

मुरुत्वां १ इन्द्र वृष्भो रणांय पिबा सोमंमनुष्वधं मदांय । आ सिञ्चस्व जुठरे मद्ध्वं ऊर्मिं त्व १ राजां ५ सि प्रदिवः सुतानां ॥ उपयामगृंहीतो-५ सीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते ॥ 20 (मुरुत्वानेकान्न त्रिश्शत्) (अ19) प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

78

तै॰सं॰ 1.4.20.1

महा । इन्द्रो य ओजंसा पूर्जन्यों वृष्टिमा । स्तोमैंर्वुथ्सस्यं वावृधे ॥

उपयामगृंहीतो-ऽसि महेन्द्रायं त्वैष ते योनिं र्महेन्द्राय त्वा ॥ 21 (महानेकान्न - विंश्शितिः) (अ20) तै॰सं॰ 1.4.21.1

महा १ इन्द्रों नृवदा चंर्.षणिप्रा उत द्विबर्.हां अमिनः सहोंभिः । अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्यायो्रुः पृथुः सुकृंतः कृर्तृभिंभूत् ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसि महेन्द्रायं त्वैष ते योनिर्महेन्द्रायं त्वा ॥ 22 (महान् नृवथ् - षड्विंश्शतिः) (अ21) तै॰सं॰ 1.4.22.1

कृदा चन स्त्ररीरंसि नेन्द्रं सश्चिस दा्शुषैं। उपोपेन्नु मंघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्यं पृच्यते॥ उपयामगृंहीतोऽस्या-दित्येभ्यंस्त्वा॥ कृदा चन प्र युंच्छस्युभे नि पांसि जन्मंनी। तुरींयादित्य सवंनं त इन्द्रियमा तंस्था-वमृतं दिवि॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

79

युज्ञो द्वेवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो भवंता मृड्यन्तः ॥ आ वो () ऽर्वाचीं सुमृति-र्ववृत्यादुः होश्चिद्या वंरिवोवित्तराऽसंत् ॥ विवंस्व आदित्यैष तें सोमपीथस्तेनं मन्दस्व तेनं तृप्य तृप्यास्मं ते वयं तंर्पयितारो या द्विव्या वृष्टि्स्तयां त्वा श्रीणामि ॥ 23 (वः - सप्तिविंश्शितिश्च) (अ22) तै॰सं॰ 1.4.23.1

वाममुद्य संवितर्वाममु श्वो द्विवेदिवे वाममुस्मभ्यं सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेंरया धिया वांमभाजःं स्याम ॥ उपयामगृहीतो - ऽसि देवायं त्वा सवित्रे ॥ 24 (वामं - चतुंर्विश्शतिः) (अ23) तै॰सं॰ 1.4.24.1 अदंब्धेभिः सवितः पायुभिष्द्व शिवेभिरद्य परि पाहि नो गयँ। हिरंण्यजिह्वः सुविताय् नव्यंसे रक्षा मार्किर्नो अघशं एस ईशत ॥ उपयामगृंहीतोऽसि देवायं त्वा सिवते ॥ 25 (अदंब्धेभि - स्त्रियोंवि॰शतिः) (अ24) प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः 80 तै॰सं॰ 1.4.25.1 हिरंण्यपाणिमूतयें सवितारुमुपं ह्वये । स चेत्तां देवतां पृदं ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसि देवायं त्वा सिवते ॥ 26 (हिरंण्यपाणिं - चतुर्दश) (अ25) तै॰सं॰ 1.4.26.1 सुशर्मांऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नमं एष ते योनि र्विश्वैभ्यस्त्वा देवेभ्यः ॥ २७ (सुशर्मा - द्वादंश) (अ२६) तै॰सं॰ 1.4.27.1 बृह्स्पतिं-सुतस्य त इन्दो इन्द्रियावंतः पत्नीवन्तं ग्रहं

गृह्णाम्यग्रा(3)इ पत्नीवा(3) स्सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिब स्वाहाँ ॥ 28

(बृह्स्पतिंसुतस्य - पञ्चंदश) (अ27) तै॰सं॰ 1.4.28.1 हरिरसि हारियोजुनो हर्योः स्थाता वर्ज्रस्य भूर्ता पृश्नेः प्रेता तस्यं ते देव सोमेष्टयंजुषः स्तुतस्तोंमस्य शुस्तोक्थंस्य हरिवन्तुं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योंद्धीनाः सहसोमा इन्द्रांय स्वाहां ॥ 29 (हरिरसि - षड्विंश्शतिः) (अ28) प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः 81 तै॰सं॰ 1.4.29.1 अग्रु आयूं शषि पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ उपयामगृंहीतो-ऽस्युग्नयें त्वा तेजंस्वत एष ते योनिंरुग्नयें त्वा तेजंस्वते ॥ 30 (अग्नु आयूंश्षि - त्रयोंविश्शतिः) (अ29) तै॰सं॰ 1.4.30.1 उत्तिष्ठन्नोजंसा सह पीत्वा शिप्रें अवेपयः । सोमंमिन्द्र चुमू सुतं ॥ उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वौजंस्वत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वौजंस्वते ॥ 31 (उत्तिष्ठन्नेकंविश्शतिः) (अ30) तै॰सं॰ 1.4.31.1 तुरणिं र्विश्वदंर्.शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य । विश्वमा भांसि रोचनं ॥ उपयामगृंहीतो - ऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते ॥ 32 (तुरणिं - र्वि॰शृतिः) (अ31)

तै°सं° 1.4.32.1

आ प्यांयस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभि-रूतिभिः ।

भवां नः सुप्रथंस्तमः ॥ ३३ (आ प्यांयस्व - नवं) (अ३२)

प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्न:

82

तै॰सं॰ 1.4.33.1

ई्युष्टे ये पूर्वतरामपंश्यन् व्युच्छन्तींमुषसं मर्त्यांसः । अस्माभिंरू नु प्रंतिचक्ष्यांऽभूदो ते यंन्ति ये अंपरीषु पश्यान्ं ॥ 34 (ईयु - रेकान्त्र िवंश्शतिः) (अ33)

तै॰सं॰ 1.4.34.1

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वंतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि ॥ 35 (ज्योतिष्मती॰ - षट्त्रिं॰शत्) (अ34) तै॰सं॰ 1.4.35.1

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संऱ्यासाय स्वाहोंद्यासाय स्वाहांऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः तप्यृत्वै स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्महृत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां ॥ 36 (प्रयासाय - चतुंर्विश्शतिः) (अ35)

तै॰सं॰ 1.4.36.1

चित्तः संतानेनं भवं य्यक्ना रुद्रं तिनंम्ना पशुपतिं अस्थूल-हृद्येनाग्निः हृदंयेन रुद्रं य्लोहितेन शार्वं मतंस्नाभ्यां महादेवम्नतः पार्श्वेनौषिष्ठहनं शङ्गी-निकोश्यांभ्यां ॥ 37 (चित्त - मृष्टादंश) (अ36)

तै॰सं॰ 1.4.37.1

तै॰सं॰ 1.4.38.1

आ तिष्ठ वृत्रह्न् रथं ॰युक्ता ते ब्रह्मंणा हरीं । अर्वाचीन्॰ सु ते मनो ग्रावां कृणोतु वृग्नुनां ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ 38 (आ तिष्टु - षट्वि॰शतिः) (अ37)

इन्द्रमिद्धरीं वहृतो-ऽप्रंतिधृष्ट-शवस्मृषींणां च स्तुतीरुपं युज्ञं च मानुंषाणां ॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

84

उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडिशानं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडिशानें ॥ 39 (इन्द्रिमित् - त्रयोविश्शितः) (अ38) तै॰सं॰ 1.4.39.1

असांवि सोमं इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गंहि । आ त्वां पुणक्त्विन्द्रिय॰ रजः सूर्यं न रश्मिभिः ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनें ॥ ४० (असांवि - सप्तविं श्यातिः) (अ३९) तै॰सं॰ 1.4.40.1 सर्वस्य प्रतिशीवंरी भूमिंस्त्वोपस्थ आऽधित । स्योनाऽस्मैं सुषदां भव यच्छाँऽस्मै शर्म सुप्रथाः ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडुशिनें ॥ ४१ (सर्वस्य षड्विं श्शितः) (अ४०) तै॰सं॰ 1.4.41.1 मुहा इन्द्रो वर्ज बाहुः षोडुशी शर्म यच्छतु ।

स्वस्ति नों मुघवां करोतु हन्तुं पाप्मानं ॰योंंऽस्मान् द्वेष्टिं ॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

85

उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडुशिनें ॥ ४२ (मुहान् - षड्विंश्शतिः) (अ४१) तै॰सं॰ 1.4.42.1

सुजोषां इन्द्रः सगंणो मुरुद्धिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् । जुहि शत्रू रपु मृधों नुदुस्वाऽथा भंयं कृणुहि विश्वतों नः ॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडुशिनेंं ॥ 43 (सुजोषांं - त्रिश्शत्) (अ42)

तै॰सं॰ 1.4.43.1

उदु त्यं जातवेदसं देवं ॰वंहन्ति केतवः । दृशे विश्वांय सूर्यं ॥ चित्रं देवाना-मुदंगादनींकं चक्षुं र्मित्रस्य वरुंणस्याऽग्नेः । आऽप्रा द्यावांपृथिवी अन्तरिक्षः सूर्यं आत्मा जगंतस्तस्थुषंश्च ॥ अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान् विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान् । युयोद्ध्यंस्म-ज्जुंहराण मेनो भूयिंष्ठां ते नमं उक्तिं विधेम ॥ दिवं गच्छ सुवः पत रूपेणं - [] 44 प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

86

तै॰सं॰ 1.4.43.2

वो रूपम्भ्यैम् वयंसा वयः ।

तुथो वों विश्व वेंदा वि भंजतु वर्.षिष्ठे अधि नाकैं ॥
पुतत्तें अग्ने राध ऐति सोमंच्युतं तन्मित्रस्यं पृथा नंयुर्तस्यं पृथा प्रेतं
चन्द्रदंक्षिणा यृज्ञस्यं पृथा सुंविता नयंन्ती ब्रिह्मणमृद्य
राँद्ध्यासमृषिमार्.षेयं पितृमन्तं पैतृमृत्यः सुधातुंदक्षिणं ॰वि सुवः
पश्य व्यन्तिरक्षं ॰यतंस्व सद्वस्यैं () रस्मदांत्रा देवृत्रा गंच्छत्
मधुंमतीः प्रदातारमा विश्वताऽनंवहायाऽस्मान् देव्यानेन पृथेतं सुकृतां
॰लोके सींद्रत तन्नःं सिश्कृतं ॥ 45
(रूपेणं - सदुस्यैं - रृष्टादंश च) (अ43)

तै॰सं॰ 1.4.44.1

धाता रातिः संवितेदं जुंषन्तां प्रजापंति र्निधिपतिंर्नो अग्निः।

त्वष्टा विष्णुः प्रजयां स॰ रराणो यजंमानायु द्रविंणं दधातु ॥ समिंन्द्र णो मनंसा नेषि गोभिः स॰ सूरिभिर्मघवन्थ् स७ स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देव कृतं ॰यदस्ति सं देवानां॰ सुमृत्या युज्ञियांनां ॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

87

सं ॰वर्चंसा पर्यसा सं तुनूभि - रगंन्महि मनंसा स॰ शिवेनं ॥ त्वष्टां नो अत्र वरिवः कृणो - [] 46 तै°सं° 1.4.44.2 त्वनुं मार्ष्टु तुनुवो यद्विलिष्टं ॥ यदुद्य त्वां प्रयति युज्ञे अस्मिन्नग्ने होतांरुमवृंणीमहीह । ऋधंगयाङ्धंगुताऽशंमिष्ठाः प्रजानन् युज्ञमुपं याहि विद्वान् ॥ स्वुगा वों देवाः सदंनमकर्म् य आंजुग्म सवंनेदं जुंषाणाः । जुक्षिवारसः पिपवारसंश्च विश्वेऽस्मे धंत्त वसवो वसूनि ॥ यानाऽवंह उशातो देंव देवान तान - [] 47 तै॰सं॰ 1.4.44.3 प्रेरंयु स्वे अंग्रे सुधस्थैं। वहंमाना भरंमाणा ह्वी १षि वसुं घुमं दिवमा तिंष्ठुतानुं ॥ यज्ञं यज्ञं गंच्छ युज्ञपंतिं गच्छु स्वां ॰योनिं गच्छु स्वाहैष तें युज्ञो यंज्ञपते सहसूँक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवां गातुविदो गातुं ७वित्त्वा प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

गातुमित् मनंसस्पत इमं नों देव देवेषुं युज्ञ ए स्वाहां वाचि स्वाहा वातें धाः ॥ ४८ (कृणोतु - तान् - ष्टाचंत्वारिश्शच्च)(अ४४) तै॰सं॰ १.४.४५.१ उरुश्ह राजा वरुणश्चकारु सूर्यायु पन्थामन्वेंत्वा उं ।

अपदे पादा प्रतिधातवे - ऽकरुता - ऽपंवक्ता हंदयाविधंश्चित् ॥ श्वातं तें राजन् भिषजःं सहस्रंमुर्वी गंभीरा सुंमतिष्टें अस्तु । बाधंस्व द्वेषो निर्.ऋंतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुंमुग्ध्यस्मत् ॥ अभिष्ठिंतो वरुंणस्य पाशोऽग्नेरनींकम्प आ विवेश । अपांत्रपात् प्रति्रक्षंत्र सुर्यं दमेंदमे - [] 49

तै°सं° 1.4.45.2

सुमा्धं ॰यक्ष्यग्ने।

प्रतिं ते जिह्ना घृतमुच्चंरण्येथ् समुद्रे ते हृदंयम्पस्वंन्तः । सं त्वां विश्वन्त्वोषंधी-रुताऽऽपों यृज्ञस्यं त्वा यज्ञपते हृविभिंः । सूक्तवाके नंमोवाके विधेमाऽवंभृथ नि चङ्कुण निचेरुरंसि नि प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

89

चङ्कुणाऽवं द्वेवैर्द्वेव-कृंत्रमेनोंऽयाडव् मर्त्यैर्मर्त्यं-कृतमुरोरा नों देव रिषस्पांहि सुमित्रा न आप ओषंधयः - [] 50 तै॰सं॰ 1.4.45.3

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मैं भूयासु योंऽस्मान् द्वेष्टि यं चं वृयं द्विष्मो देवींराप एष वो गर्भस्तं ७वः सुप्रींतु॰ सुभृंतमकर्म देवेषुं नः सुकृतौं ब्रूतात्-प्रतियुतो वरुंणस्य पाशः प्रत्यंस्तो वरुंणस्य पाशः एधौंऽस्येधिषीमिहं समिदंसि तेजोंऽसि तेजो मियं धेह्यपो अन्वंचारिष् रसेंन समंसृक्ष्मिह । पयंस्वा अग्न आ () ऽगंमं तं मा स॰ सृंज वर्चसा ॥ 51 (दमेंदम् - ओषंधय् - आ - षट्चं) (अ45) तै॰सं॰ 1.4.46.1 यस्त्वां हृदा कीरिणा मन्यंमानो ऽमंर्त्यं मर्त्यो जोहंवीमि । जातंवेदो यशों अस्मासुं धेहि प्रजाभिरग्ने अमृत्त्वमंश्यां ॥ यस्मै त्व स्कुकृतें जातवेद्व उ लोकमंग्ने कृणवः स्योनं । अश्विन स पुत्रिणं वीरवंन्तं गोमंन्त रियं नंशते स्वस्ति ॥ प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

90

त्वे सु पुंत्र शवसोऽवृंत्रुन् कामं कातयः । न त्वामिन्द्रातिं रिच्यते ॥ उक्थ-उंक्थे सोम् इन्द्रं ममाद नीथेनींथे मुघवांन १ - [] 52 तै॰सं॰ 1.4.46.2

सुतासः ।

यदीं स्वाधः पितरं न पुत्राः संमानदंक्षा अवंसे हवंन्ते ॥ अग्ने रसेंन् तेजंसा जातंवेदो वि रोंचसे । रक्षोहाऽमींवचातंनः ॥ अपो अन्वंचारिष् रसेंन् समंसृक्ष्महि । पयंस्वा अग्न आऽगंमं तं मा सन् सृंज वर्चंसा ॥ वसुर्वसुंपतिर्. हिक्मस्यंग्ने विभावंसुः । स्यामं ते सुमृताविषं ॥

```
त्वामंग्ने वसुंपतिं ॰वसूंनामुभि प्र मंन्दे - [] 53
तै॰सं॰ 1.4.46.3
अद्ध्वरेषुं राजन्न् ।
त्वया वाजं ॰वाज्यन्तों जयेमाऽभि ष्यांम पृथ्सुती र्मर्त्यांनां।
त्वामंग्ने वाजुसातंम्ं ॰विप्रां वर्द्धन्ति सुष्टुंतं । स नों रास्व सुवीर्यं ॥
अयं नों अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एंतु प्रभिन्दन्न् ।
प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः
91
अय शत्रूं अयतु जर्.हंषाणोऽयं ज्वाजं जयतु वाजंसातौ ॥
अग्निनाऽग्निः समिंद्ध्यते कवि गृहपंति र्युवां ।
हृव्यवाड्-जुह्नांस्यः॥
त्व ए हांग्ने () अग्निना विप्रो विप्रेंण सन्थ्सता ।
सखा सख्यां सिमद्भयसें॥
उदंग्ने शुचंयुस्तव >
1
, वि ज्योतिंषा >
2
II 54
(मुघवांनं - मन्द्रे - ह्यंग्ने - चतुर्दश च) (अ४६)
प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः
92
```

ठयल्पग् ऍब्य्श्गत् ष्त्व्यण् ल्व्यव्क्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1 व्व्ब् 46 अफ्व्शग्धप्ल् :-आ दंदे-वाचस्पतंये-उपयामगृंहीतोऽस्या वांयो - अयं ॰वां -॰यावं-प्रातुर्युजां-वयं-तं -७ये देवा-स्त्रि॰श- दुंपयामगृंहीतोऽसीमूर्द्धानुं-मधुश्चे-न्द्रांग्नि ओमांसो-मुरुत्वंन्तु-मिन्द्रं मरुत्वो-मुरुत्वांन्-मुहान्-मुहान्नुवत्-कृदा-वाम-मदंब्धेभि र्हिरंण्यपाणि १-सुशर्मा-बृह्स्पतिं सुतस्य - हरिंरुस्य-ग्रं- उ त्तिष्ठंन्-तुरणि-राप्यांयस्वे-युष्टे ये- ज्योतिंष्मतीं- प्रयासायं- चित्तमातिष्ठे-न्द्र-मसांवि-सर्वस्य-महान्थ-सजोषा-उदुत्यं-धातो-रु हि-य-स्त्वा षट्चंत्वारि शत्। दभ्ज्या्न् ऍब्य्यत् इब्य् ळ्यल् ठयल्पग्प्:-वाच प्राणायं त्वा । उपयामगृंहीतोऽस्यपानायं त्वा । आ वांयो वायवें सुजोषांभ्यां त्वा । अयमृंतायुभ्यां त्वा । या वांमुश्विभ्यां माध्वींभ्यां त्वा । प्रातुर्युजांवृश्विभ्यांमुश्विभ्यां त्वा । अय॰ शण्डांय वीरतां पाहि । तं मर्कांय प्रजाः पांहि । ये देवा स्त्रि॰शदाँग्रयुणोंऽसि विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यः । प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः

93

उपयामगृंहीतो-ऽसीन्द्रांय त्वोक्थायुर्वे । मूर्द्धानंमग्रयें त्वा वैश्वान्रायं । मधुंश्च स्र्रं सर्पोंऽसि । इन्द्रांग्नी इन्द्राग्निभ्यां त्वा । ओमांसो विश्वेंभ्यस्त्वा द्वेवेभ्यःं । मुरुत्वं तुन्त्नीणीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंते । महान्द्वे मंहेन्द्रायं त्वा । कृदा चनाऽऽद्वित्येभ्यंत्वा । कृदा चन स्तुरी र्विवंस्व आदित्य । इद्रु शुचिंरुपः । वामन्त्रीणीं देवायं त्वा सिवुत्रे । सुशर्माऽसि विश्वैभ्यस्त्वा देवेभ्यः । बृह्स्पतिं-सुतस्य त्वष्ट्रा सोमं पिबु स्वाहाँ । हरिरसि सहसोंमा इन्द्रांय स्वाहाँ । अग्नु आयूं ७ष्य ग्रयें त्वा तेजंस्वते । उत्तिष्ठन्निन्द्रांयु त्वौजंस्वते । तुरणिः सूर्यांय त्वा भ्राजंस्वते । आ तिंष्ठाद्याष्यटिन्द्रांय त्वा षोडुशिनें । उदु त्यं चित्रं । अग्ने नय दिवं गच्छ । उरूमायुंष्टे यद्देवा मुमुग्धि । अग्नांविष्णू सुक्रतू मुमुक्तं । परा वै पुङ्क्त्यः । देवा वै ये देवाः पुङ्क्त्यों । परा वै स वाचं । भूमिर्व्यतृष्यत्र् । प्रजापंति व्यंक्षुध्यत्र् । भूमिंरादिया वै । अग्निहोत्रमांदित्यो वै । भूमि र्लेकः सलेंकः सुलेकः । विष्णो्रुद्वंत्तमं । प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः 94 अन्नंपते पुनंस्वाऽऽदित्याः । उरुः सः सृंज् वर्चसा । यस्त्वा सुष्टुंतं । त्वमंग्ने युक्ष्वा हि सुंष्टितिं । त्वमंग्ने विचंर.षणे । यत्वा वि रोंचसे । ऍब्प्श्रत ष्ट्रण्ण ल्ळाळ्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् १, ११, २१ दज्य्ज्ल् ब्झ् ठगफ्यग्ग्व्लं :-(आ दंद्रे-ये देंवा-महा-नुत्तिष्ठुन्थ्-सर्वस्य-सन्तु दुर्मित्रा-श्रतुंष्पञ्चाशत्।) उत्त्व गम्छ एग्ल्क् ठग्छग्प ब्झ् उब्ब्ब्या ठयल्पग्प् :-(आ दंदे-वि ज्योतिंषा ।)

```
॥ हरिः ओं ॥
॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः ॥
प्रथमकाण्डे - चतुर्थः प्रश्नः
95
1.4.1 अफ्फल्क्व्ज् इब्य् 1.4
1.4.46.3 उदंग्ने शुचंयुस्तव >
उदंग्ने शुचंयुस्तवं शुक्रा भ्राजंन्त ईरते । तव् ज्योतीं ७ष्युर्चयःं ।
(फद 1-3-14-8)
1.4.46.3 -वि ज्योतिषा>
विज्योतिंषा बृह्ता भांत्युग्निरावि-र्विश्वांनि कृणुतेमहि्त्वा ।
प्रादेंवी-र्मायाः संहते-दुरेवाः शिशींते शृङ्गे रक्षंसे विनिक्षें।
(फद 1-2-14-7)
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः
96
ओं नमः परम्ाात्मने
, श्री महागणपतये नमः,
श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं
```

1.5 प्रथमकाण्डेपञ्चम: प्रश्न: पुनराधानं

तै॰सं॰ 1.5.1.1

देवासुराः संय्यंत्ता आसन्ते देवा विजयमुंप्यन्तोऽग्नौ वामं य्वसु सं न्यंदधतेदमुं नो भविष्यति यदिं नो जेष्यन्तीति तद्वग्निर्न्यंकामयत् तेनापां*क्रामृत् तद्देवा विजित्यां*वुरुरुंध्समाना अन्वांयृन् तदंस्य सहसाऽऽ*दिंध्सन्त सोंऽरोदीद्यदरोंदीत् तद् रुद्रस्यं रुद्रत्वं यदश्वशींयत् तद् - [] 1

तै॰सं॰ 1.5.1.2

रंजतश हिरंण्यमभवृत् तस्मांद्-रज्तश हिरंण्यमदक्षिण्यमंश्रुजश् हि यो ब्र्.हिष्टि ददांति पुराऽस्यं संँव्य्सराद् गृहे रुंदन्ति तस्मांद्वर्.हिष्टि न देयश् सौंऽग्निरंब्रवीद्-भाग्यंसान्यथं व इदिमतिं पुनराधेयं ते केवंलिमत्यंब्रवन्-नृद्धवत् खलु स इत्यंब्रवीद्यो मंद्देवत्यंमग्निमादधांता इति तं पूषाऽऽधंत्त तेनं - [] 2 प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

97

तै॰सं॰ 1.5.1.3

पूषाऽऽर्द्ध्रोत् तस्मांत् पौष्णाः पृशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधंत्त तेन् त्वष्टांऽऽर्द्ध्रोत् तस्मांत् त्वाष्ट्राः पृशवं उच्यन्ते तं मनुराऽधंत्त तेन् मनुरार्द्ध्रोत् तस्मांन्मान्व्यः प्रजा उंच्यन्ते तं धाताऽऽ*धंत्त तेनं धाताऽऽ*र्द्ध्रोंथ् सं॰वथ्सरो वै धाता तस्मांथ् संं॰वथ्सरं प्रजाः पृशवोऽनु प्र जांयन्ते य एवं पुंनराधेयस्यर्द्धिं ॰वेद्ध - [] 3

तै°सं° 1.5.1.4

र्श्नीत्येव योंऽस्यैवं बन्धुतां च्वेद्व बन्धुंमान् भवति भाग्धेयं च्वा अग्निराहित इच्छमांनः प्रजां पृश्न्त् यजंमान्स्योपं दोद्रावोद्वास्य पुन्रा दंधीत भाग्धेयेंनैवैन् समंर्द्धयत्यथो शान्तिरेवास्यैषा पुनंविस्वोरा दंधीतैतद्वै पुंनराधेयंस्य नक्षंत्रं च्यत् पुनंविस् स्वायांमेवैनं देवतांयामाधायं ब्रह्मवर्च्सी भंवति दुर्भे () रा दंधात्ययांतयामत्वाय दुर्भेरा दंधात्यद्व्य एवैन्मोषंधीभ्यो ऽव्रुद्ध्या ऽऽ*धंत्ते पञ्चंकपालः पुरोडाशों भवति पञ्च वा ऋतवं ऋतुभ्यं एवैनंमव्रुद्ध्याऽऽ*धंते ॥ ४ (अशींयत् तत्- तेन्-वेदं- दुर्भैः पञ्चंविश्शतिश्च) (अ1) प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

98

तै॰सं॰ 1.5.2.1

परा वा एष य्ज्ञं पृशून् वंपित योंऽग्निमुंद्वासयंते पञ्चंकपालः
पुरोडाशों भवित पाङ्क्तों य्ज्ञः पाङ्क्ताः पृशवों य्ज्ञमेव पृशूनवं रुन्धे
वीरहा वा एष देवानां च्योंऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा
ऋंतायवः पुरान्नंमक्षन् पृङ्क्त्यों याज्यानुवाक्यां भवन्ति पाङ्क्तों य्ज्ञः
पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायाग्निं पुन्रा - [] 5
तै॰सं॰ 1.5.2.2
धंत्ते श्वाक्षंरा भवन्ति श्वायुः पुरुषः श्वतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये
प्रतिं तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नद्ध्यते ज्यायों भाग्धेयं
निकामयंमानो यदांग्नेय॰ सर्वं भवंति सैवास्यिद्धः सं च्वा एतस्यं

गृहे वाक्सृंज्यते यों'ऽग्निमुंद्वा्सयंते स वाच्र सि सृष्टां प्यजंमान ईश्वरोऽनु परांभवितो र्विभंक्तयो भवन्ति वाचो विधृंत्यै यजंमान्स्या-पंराभावाय - [] 6

तै॰सं॰ 1.5.2.3

विभंक्तिं करोति ब्रह्मैव तदंकरु पा्रश्यु यंजित यथां वामं व्यसुं विविदानो गूहंति ताहगेव तदुग्निं प्रतिं स्विष्टकृतं निरांह् यथां वामं प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

99

॰वसुं विविदानः प्रंकाशं जिगंमिषति ताहगेव तद्विभंक्तिमुक्त्वा प्रंयाजेन वषंट्करोत्यायतंनादेव नैति यजंमानो वै पुंरोडाशः पृशवं एते आहुंती यद्धभितः पुरोडाशंमेते आहुंती - [] 7

तै॰सं॰ 1.5.2.4

जुहोति यजंमानमेवोभ्यतः पृशुभिः परि गृह्णातिकृतयंजुः सं भृंतसंभार इत्यांहुर्न संभृत्याः संभारा न यजुः कर्त्व्यंमित्यथो खलुं संभृत्यां एव संभाराः कर्त्व्यं च्यजुं र्यज्ञस्य समृंद्ध्यैपुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुथ्स्यूतं च्वासः पुनरुथ्सृष्टोंऽनुड्वान् पुंनराधेयंस्य समृंद्ध्यै सप्त तें अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्यंग्निहोत्रं जुंहोति यत्रंयत्रैवास्य न्यंक्तं ततं - [] 8

तै॰सं॰ 1.5.2.5

एवैन्मवं रुन्धे वीर्हा वा एष द्वेवानां य्योंऽग्निमुंद्वासयंते तस्य वरुंण एवर्ण्यादांग्निवारुण-मेकांदशकपालमनु निर्विपेद्यं चैव हन्ति

```
यश्वांस्यर्ण्यात्तौ भांगुधेयेंन प्रीणाति नाऽऽर्तिमार्च्छति यजंमानः ॥ 9
(आ-ऽपंराभावाय-पुरोडाशंमेते-आहुंती-ततः-षट्त्रिंश्शच्च)(अ2)
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:
100
तै॰सं॰ 1.5.3.1
भूमिं भूमा द्यौ वीरेणाऽन्तरिक्षं महित्वा।
उपस्थें ते देव्यदिते ऽग्निमंत्रादम्त्राद्याया ऽऽदंधे ॥
आऽयं गौः पृश्लिरक्रमीदसंनन् मातरं पुनः ।
पितरं च प्रयन्थ्स्वः ॥
त्रि शब्दाम् वि राजित् वाक् पंतंगायं शिश्रिये । प्रत्यंस्य वह द्युभिः ॥
अस्य प्राणादंपानृत्यंन्तश्चरित रोचना । व्यंख्यन् महिषः सुवःं ॥
यत्त्वाँ-। 1 10
तै॰सं॰ 1.5.3.2
क्रुद्धः पंरोवपं मृन्युना यदवंर्त्या ।
सुकल्पंमग्ने तत्तव पुन्स्त्वोद्दींपयामसि ॥
यत्तें मृन्युपंरोप्तस्य पृथिवीमनुं दद्ध्वसे ।
आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च सुमाभंरत्र् ॥
मनो ज्योतिं ज्षतामाज्यं ॰विच्छिन्नं ॰युज्ञ॰ सिमुमं दंधातु ।
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः
101
बृहस्पतिंस्तनुतामिमं नो विश्वें देवा इह मांदयन्तां ॥
```

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्नाः सप्तर्. - [] 11 तै॰सं॰ 1.5.3.3

षंयः सप्त धामं प्रियाणिं ।

सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृंणस्वा घृतेनं ॥ पुनंरूर्जा नि वंर्तस्व पुनंरग्न डुषाऽऽ*युंषा । पुनंर्नः पाहि विश्वतः ॥ सह रुय्या नि वंर्तस्वाग्ने पिन्वंस्व धारंया ।

विश्विफ्संया विश्वतस्परिं॥

लेकः सलेंकः सुलेक्स्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकेंतः सुकेत्स्ते नं () आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विवंस्वाश् अदिति र्देवंजूतिस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु ॥ 12 (त्वा-जिह्नाः सप्त-सुकेत्स्ते न्-स्त्रयों दश च) (अ3) तै॰सं॰ 1.5.4.1

भूमिं भूमा द्यौ वीरेणेत्यांहा-ऽऽशिषेवैनमा धंत्तेसपा वै जीर्यन्तो ऽमन्यन्त स एतं कंसुणीरः काद्रवेयो मन्त्रंमपश्यृत् ततो वै ते प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

102

जीर्णास्तुनूरपाँघ्नत सर्पराज्ञियां ऋग्भि गर्ि.हंपत्यमा दंधाति पुनर्नुवमेवैनंमुजरं कृत्वा ऽऽ*धृत्तेऽथों पूतमेव पृंथिवीमुन्नाद्यं नोपांनम्थ्सैतं - [] 13 तै॰सं॰ 1.5.4.2

मन्त्रंमपश्यत् ततो वै तामुन्नाद्यमुपांनमुद्यथ्-संर्पराज्ञियां ऋग्भिर्

गार्.हंपत्य-मादधांत्यन्नाद्यस्या वंरुद्ध्या अथों अस्यामेवैनं प्रतिष्ठितमाधंत्ते यत्त्वां क्रुद्धः पंरोवपेत्याहापं ह्नुत एवास्मै तत् पुनस्त्वोद्दींपयाम्सीत्यांह् सिमंन्ध एवैनं च्यत्तें मृन्युपंरोप्तस्येत्यांह द्वेवतांभिरेवै - [] 14

तै॰सं॰ 1.5.4.3

नुश् सं भेरति वि वा एतस्यं युज्ञश्छिंद्यते योंऽग्निमुंद्वासयंते बृह्स्पतिंवत्युर्चोपं तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पति ब्रह्मंणैव युज्ञश् सं दंधाति विच्छिन्नं युज्ञश् सिम्मं दंधात्वित्यांह् संतंत्यै विश्वें देवा इह मांदयन्तामित्यांह सन्तत्यैव युज्ञं देवेभ्योऽनुं दिशति सप्त तें अग्ने सिमधः सप्त जिह्ना - [] 15 प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

103

तै॰सं॰ 1.5.4.4

इत्यांह सप्तसंप्त वै संप्तुधाऽग्नेः प्रियास्तुनुवस्ता एवावं रुन्धे पुनंद्रूजी सह रय्येत्यभितः पुरोडाश्माहंती जुहोति यजंमानमेवोजी चं रय्या चोंभ्यतः परि गृह्णात्यादित्या वा अस्माल्लोकाद्रमुं ॰लोकमांयन्तेंऽमुष्मिंन् ॰लोके व्यंतृष्यन्त इमं ॰लोकं पुनंरभ्यवेत्या ऽग्निमाधायैतान् () होमांनजुहवुस्त आंद्ध्निवन्ते सुंवर्गं ॰लोकमांयन् यः पंराचीनं पुनराधेयांद्रग्निमादधींत् स एतान् होमांं जुहुयाद्यामेवाऽऽ*दित्या ऋद्धिमाद्ध्निवन् तामेवर्द्ध्नोति ॥ 16 (सैतं-देवतांभिरेव-जि्ह्वा-एतान्-पञ्चंवि॰शतिश्च)(अ4)

```
तै॰सं॰ 1.5.5.1
उपप्रयन्तों अद्ध्वरं मन्त्रं ॰वोचेमाुग्नयें । आरे अस्मे चं शृण्वते ॥
अस्य प्रतामनु द्युतं । ययः सहस्रसामृषिं ॥
अग्निर्मूर्द्धा द्विवः कुकुत्पतिः पृथिव्या अयं।
अपार रेतांश्सि जिन्वति ॥
अयमिह प्रंथमो धांयि धातृभिर्. होता यजिष्ठो अद्ध्वरेष्वीड्यः ।
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः
104
यमप्रवानो भगंवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं ॰विभुवं ॰विशेविंशे ॥
उभा वांमिन्द्राग्नी आहुवद्ध्यां - [] 17
तै॰सं॰ 1.5.5.2
उभा राधंसः सह मांदुयद्ध्यैं।
उभा दातारांविषा रंयीणामुभा वाजंस्य सातयें हुवे वां ॥
अयं ते योनिंर्. ऋत्वियो यतों जातो अरोंचथाः।
तं जानन्नंग्र आ रोहाथां नो वर्द्धया रयिं॥
अग्रु आयूं श्षि पवसु आ सुवोर्जुमिषं च नः ।
आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥
अग्ने पवंस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यं ।
तै॰सं॰ 1.5.5.3
मयिं॥
```

```
अग्नें पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नयाँ।
आ देवान् वंक्षि यक्षिं च॥
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः
105
स नः पावक दीदिवोऽग्नें देवा  इहा ऽऽ  वंह ।
उपं युज्ञ हिवश्चं नः ॥
अग्निः शुचिंव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कृविः ।
शुचीं रोचत् आहुंतः ॥ उदंग्ने शुचंयुस्तवं शुक्रा भ्राजंन्त ईरते ।
तव ज्योतीं ७ष्यर्चयः ॥
आयुर्दा अंग्रेऽस्यायुंर्मे- [] 19
तै॰सं॰ 1.5.5.4
देहि वर्चोदा अंग्रेऽसि वर्चों मे देहि तनूपा अंग्रेऽसि तुनुवं मे
पाह्यग्ने यन्में तुनुवां ऊनं तन्मु आ पृंणु चित्रांवसो स्वस्ति तें
पारमंशीयेन् धांनास्त्वा शृतः हिमां द्युमन्तः सिमंधीमहि वयंस्वन्तो
वयुस्कृतं ॰यशंस्वन्तो यशुस्कृतं॰ सुवीरांसो अदांभ्यं ।
अग्नें सपत्नदंभंनं ॰वर्.षिष्ठे अधि नार्के ॥
सं त्वमंग्रे सूर्यस्य वर्चंसा () ऽगथाः समृषींणा ७ स्तुतेन
सं प्रियेणु धाम्नां ।
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:
106
त्वमंग्ने सूर्यवर्चा असि सं मामायुंषा वर्चसा प्रजयां सृज ॥ 20
```

(आहुवद्ध्यै-पोषं १ रयिं-मे-वर्चसा-सप्त दंश च)(अ5) तै॰सं॰ 1.5.6.1

सं पंश्यामि प्रजा अहमिडंप्रजसो मान्वीः । सर्वां भवन्तु नो गृहे ॥ अंभः स्थाम्भों वो भक्षीय महः स्थ महों वो भक्षीय सहः स्थ सहों वो भक्षीयोर्जः स्थोर्जं ॰वो भक्षीय रेवंती रमंद्ध्वमस्मिन् ॰लोकैंऽस्मिन् गोष्ठेंंऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनांविहैव स्तेतो माऽपं गात बह्वीर्में भूयास्त - [] 21

तै॰सं॰ 1.5.6.2

सङ्हिताऽसिं विश्वरूपीरा मोर्जा विशा ऽऽ*गौंपृत्येना ऽऽ*रायस्पोषेंण सहस्रपोषं ॰वः पुष्पासं मियं वो रायः श्रयन्तां ॥ उपं त्वाऽग्ने द्विवेदिवे दोषांवस्तर्द्धिया वयं । नमो भरंन्त एमंसि ॥ राजन्तमद्ध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविं । वर्द्धमानु॰ स्वे दमें ॥ स नः पितेवं सूनवेऽग्ने सूपायनो भंव । सचंस्वा नः स्वस्तयें ॥ अग्ने - [] 22

प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:

107

तै॰सं॰ 1.5.6.3

त्वं नो अन्तंमः । उत त्राता शिवो भंव वरूत्थ्यः ॥ तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः । सुम्नायं नूनमींमहे सर्खिभ्यः ॥ वसुंरग्नि र्वसुंश्रवाः । अच्छां निक्ष द्युमत्तंमो रियं दाः ॥ कुर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यत रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः स्योना मा ऽऽविंश्वतेरा मदः ।
सहस्रूपोषं ॰वः पुष्यासं - [ ] 23
तै॰सं॰ 1.5.6.4
मियं वो रायः श्रयन्तां ॥
तथ्संवितुर्वरेंण्यं भर्गों देवस्यं धीमिह । धियो योनः प्रचोदयांत् ॥
सोमान् १० स्वरंणं कृणुहि ब्रंह्मणस्पते । कृक्षीवंन्तं ॰य औंशिजं ॥
कृदा चन स्त्रीरंसि नेन्द्रं सश्चसि दाशुर्षें ।
उपोपेत्रु मंघवन्भूय इत्रु ते दानं देवस्यं पृच्यते ॥
पिरं त्वाऽग्रे पुरं ॰व्यं ॰विप्रं॰ सहस्य धीमिह ।
धृषद्वंणं () द्विवेदिवे भेत्तारं भङ्गुरावंतः ॥
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

108

अग्नें गृहपते सुगृहपतिर्हं त्वयां गृहपंतिना भूयास॰ सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपंतिना भूयाः श्वत॰ हिमा्स्तामा्शिष्मा शांसे तन्तंवे ज्य्ाोतिष्मतीं तामा्शिष्मा शांसे ऽमुष्मे ज्योतिष्मतीं ॥ 24 (भूयास्त-स्वस्तयेऽग्नें-पुष्यासं-धृषद्वंर्ण्-मेकान्न त्रि॰शच्चं) (अ6) तै॰सं॰ 1.5.7.1 अयंज्ञो वा एष योंऽसामोपंप्रयन्तों अद्ध्वरमित्यांह् स्तोमंमेवास्मैं युनक्त्युपेत्यांह प्रजा वै पृशव उपेमं ॰लोकं प्रजामेव पृश्चिमं ॰लोकमुपैंत्यस्य प्रतामनु द्युत्मित्यांह सुवर्गों वै लोकः प्रतः सुवर्गमेव लोक॰ समारोहत्यग्निर्मूद्धां दिवः कुकुदित्यांह मूर्द्धानं- [] 25 तै॰सं॰ 1.5.7.2

मेवैनं समानानां करोत्यथों देवलोकादेव मंनुष्यलोके प्रतिं तिष्ठत्ययिम् प्रंथमो धांयि धातृभिरित्यां मुख्यंमेवैनं करोत्युभा वांमिन्द्राग्री आहुवद्ध्या इत्याहौजो बलंमेवावं रुन्धे ऽयं ते योनिर् प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

109

ऋत्विय इत्यांह पृशवो वै रुयिः पृशूनेवावं रुन्धे षृड्भिरुपंतिष्ठते षड्वा - [] 26 तै॰सं॰ 1.5.7.3

ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति षड्भिरुत्तंराभिरुपं तिष्ठते द्वादंश् संपंद्यन्ते द्वादंश् मासाः संज्वथ्सरः संम्ज्वथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यंत्येवमृग्निराहिंतो जीर्यति सम्ज्वथ्सरस्यं पुरस्तांदाग्निपावमानीभिरुपं तिष्ठते पुनर्नवमेवैनंमृजरं करोत्यथों पुनात्येवोपं तिष्ठते योगं एवास्यैष उपं तिष्ठते - [] 27 तै॰सं॰ 1.5.7.4

दमं एवास्यैष उपं तिष्ठते याच्ञैवास्यैषोपं तिष्ठते यथा पापींयाञ्छ्रेयंस आहृत्यं नमस्यतिं ताहगेव तदां युर्दा अंग्रेऽस्यायुंर्मे देहीत्यांहा*ऽऽयुर्दा ह्यंष वंर्चोदा अंग्रेऽसि वर्चों मे देहीत्यांह वर्चोदा ह्यंष तंनूपा अंग्रेऽसि तुनुवं मे पाहीत्यांह - [] 28

तै॰सं॰ 1.5.7.5

तनूपा ह्येंषोऽग्ने यन्में तनुवां ऊनं तन्म आ पृणेत्यांह् यन्में प्रजायैं पशूनामूनं तन्म आ पूर्येति वावैतदांह्चित्रांवसो स्वस्ति तें प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

110

पारमंशीयेत्यांह् रात्रिर्वे चित्रावंसुरव्युंष्ट्यै वा एतस्यैं पुरा ब्रांह्मणा अंभेषुर्व्युष्टिमेवावं रुन्ध् इन्धांनास्त्वा शतर - [] 29 तै॰सं॰ 1.5.7.6

हिमा इत्यांह श्वायुः पुरुंषः श्वतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म वै द्वेवा असुंराणाः शतत्र्र.हा १० स्तृं १ हन्ति यद्वेतयां समिधंमादधांति वज्रंमेवैतच्छंत्रघ्नीं २ यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्या अछंबदकारः सं त्वमंग्ने सूर्यस्य वर्चसाऽगथा इत्यांहैतत्त्वमसीदम्हं () भूयासमिति वावैतदांह त्वमंग्ने सूर्यवर्चा असीत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते ॥ 30 (मूर्द्धान् १-षड्वा-एष उपं तिष्ठते-पाहीत्यांह-श्वत-मह १ षोडंश च) (अ7)

तै॰सं॰ 1.5.8.1

सं पंश्यामि प्रजा अहमित्यांह् यावंन्त एव ग्राम्याः प्शवस्तानेवावं रुन्धेऽम्भः स्थाम्भों वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता महः स्थ महों वो प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

111

भक्षीयेत्यांह महो ह्येताः सहः स्थ सहों वो भक्षीयेत्यांह सहो

ह्यंता ऊर्जः स्थोर्जं ॰वो भक्षीयेत्या - [] 31 तै॰सं॰ 1.5.8.2

होर्जो ह्येता रेवंती रमंद्ध्वमित्यांह पृशवो वै रेवतीः पृशूनेवात्मन् रंमयत इहैव स्तेतो माऽपं गातेत्यांह ध्रुवा एवैना अनंपगाः कुरुत इष्टक्चिद्वा अन्योंऽग्निः पंशुचिद्वन्यः संश्हितासिं विश्वरूपीरितिं वृथ्सम्भि मृंशृत्युपैवैनं धत्ते पशुचितंमेनं कुरुते प्र - [] 32 तै॰सं॰ 1.5.8.3

वा एषीं ऽस्माल्लोकाच्च्यंवते य आंहवनीयंमुप् तिष्ठंते गार्.हंपत्यमुपं तिष्ठते ऽस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठत्यथो गार्.हंपत्यायैव नि ह्नुंते गायत्रीभिरुपं तिष्ठते तेजो वै गांयत्री तेजं एवात्मन् धत्तेऽथो यद्वेतं तृचम्नवाह् संतंत्यै गार्.हंपत्यं ज्वा अनुं द्विपादों वीराः प्र जांयन्ते य एवं ज्विद्वान् द्विपदांभि गार्.हंपत्यमुप्तिष्ठंत - [] 33 तै॰सं॰ 1.5.8.4

आऽस्यं वीरो जांयत ऊर्जा वः पश्यां य्यूर्जा मां पश्यते-त्यांहा ऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते तथ्संवितुर्वरेंण्यमित्यांह प्रसूंत्यै सोमान् ७ प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

112

स्वरंणमित्यांह सोमपीथमेवावं रुन्धे कृणुहि ब्रंह्मणस्पत् इत्यांह ब्रह्मवर्च्समेवावं रुन्धेकृदा चन स्त्ररीरसीत्यांह् न स्त्ररीश रात्रिं ॰वसति - [] 34 तै॰सं॰ 1.5.8.5 य एवं चिद्वानुग्निमुंपुतिष्ठंते परिं त्वाऽग्ने पुरं च्वयमित्यांह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कंन्दायाग्नें गृहपत् इत्यांह यथायुजुरेवैतच्छ्त हमा इत्यांह शृतं त्वां हेम्नन्तानिंन्धिषीयेति वा वैतदांह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिष्मा शांसे तन्तंवे ज्योतिंष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रोऽजांतः स्यात् तेंजुस्व्येवास्यं ब्रह्मवर्च्सी पुत्रो जांयते तामाशिषमा शांसे ऽमुष्मै ज्योतिंष्मती () मितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रो जातः स्यात् तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्च्सं दंधाति ॥ 35 (ऊर्जं ॰वो भक्षीयेति-प्र-गार्.हंपत्यमुप्तिष्ठंते-वसित्-ज्योतिंष्मती-

मेकान्न त्रिश्शच्चं) (अ8)

प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

113

तै॰सं॰ 1.5.9.1

अ्ग्निहोत्रं जुंहोति यदेव किं च यजंमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनंने प्रजनंनु हि वा अग्निरथौषंधीरन्तंगता दहति तास्ततो भूयंसीः प्र जांयन्ते यथ्सायं जुहोति रेतं एव तथ्सिञ्चित प्रैव प्रांतुस्तनेंन जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राऽविंकृतं प्रजायते यावुच्छो वै रेतंसः सिक्तस्य - [] 36

तै॰सं॰ 1.5.9.2

त्वष्टां रूपाणिं विक्रोतिं तावुच्छो वै तत्प्र जांयत एष वै दैव्युस्त्वष्टा यो यजंते बह्वीभिरुपं तिष्ठते रेतंस एव सिक्तस्यं बहुशो रूपाणि वि कंरोति स प्रैव जांयते श्वःश्वो भूयांन् भवति य एवं ज्वद्धानिप्रमुंपतिष्ठते ऽहंर्द्वेवानामासीद्-रात्रिरसुंराणां तेऽसुंरा यद्देवानां ज्वित्तं ज्वेद्यमासीत्तेनं सह- [] 37

तै॰सं॰ 1.5.9.3

रात्रिं प्राऽ*विंश्वन्ते द्वेवा हीना अंमन्यन्त तेंऽपश्यन्नाग्नेयी रात्रिंराग्नेयाः पृशवं डुममेवाग्नि॰ स्तंवाम् स नःं स्तुतः पृशून् पुनंदिस्यतीति तेंऽग्निमंस्तुवन्थ्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहंरभि पृशून्निरांर्ज्ते प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

114

देवाः पृशून् वित्त्वा कामां १ अकुर्वत् य एवं ४ विद्वानुग्निमुंपृतिष्ठंते पशुमान् भंव- [] 38

तै॰सं॰ 1.5.9.4

त्यादित्यो वा अस्माल्लोकादुमुं ज्लोकमैथ्सों ऽमुंज्लोकं गृत्वा पुनंरिमं ज्लोकम्भ्यंद्ध्यायथ् स इमं ज्लोकमागत्यं मृत्योरंबिभेन्मृत्युसंज्युत इव ह्यंयं ज्लोकः सोंऽमन्यते-ममेवाग्नि स्तंवानि स मां स्तुतः सुंवर्गं ज्लोकं गंमियष्यतीति सोंऽग्निमंस्तौथ् स एंनि स्तुतः सुंवर्गं ज्लोकमंगमयद्य - [] 39

तै॰सं॰ 1.5.9.5

एवं ॰िवद्वानिप्रमुंपितिष्ठंते सुवर्गमेव लोकमेंति सर्वमायुरित्यिभ वा एषों ऽग्नी आ रोंहित य एंनावुपितिष्ठंते यथा खलु वै श्रेयांनुभ्यारूढः कामयंते तथां करोति नक्तमुपं तिष्ठते न प्रातः स॰ हि नक्तं ॰व्रतानिं सृज्यन्तें सह श्रेयां ७श्च पापींया ७ श्वासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्य - [] 40 प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

115

तै॰सं॰ 1.5.9.6

त्रक्तंमुप्तिष्ठंते ज्योतिंषैव तमंस्तर-त्युप्स्थेयोऽग्नी(3) र्नोप्स्थेया(3) इत्यांहुर्मनुष्यांयेन्त्रै योऽहंरहराहृत्याऽथैंनं ऱ्याचंति स इन्नै तमुपाँच्छ्त्यथ को द्वेवानहंरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोप्स्थेयो ऽथो खल्वांहुराशिषे वै कं ऱ्यजंमानो यजत इत्येषा खलु वा - [] 41 तै॰सं॰ 1.5.9.7

आहिंताग्नेराशी र्यदुग्निमुंपतिष्ठंते तस्मांदुपस्थे यः प्रजापंतिः

पृश्ननंसृजत् ते सृष्टा अंहोरा्त्रे प्राऽ*विंश्नन् ताञ्छन्दोंभिरन्वविन्दुद्यच्छन्दोंभिरुपृतिष्ठंते स्वमेव तदन्विंच्छति न तत्रं जाम्यंस्ती-त्यांहुर्यो

ऽहंरहरुप् तिष्ठंत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्ङुंप् तिष्ठंते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वंङ् प्रजयां पृशुभिं () रेति कवांतिर्यङ्ङिवोपं तिष्ठेत नैनं प्रत्योषंति न विष्वंङ् प्रजयां पृशुभिरेति ॥ 42 (सिक्तस्यं-सह-भंवति-यो-यत्-खलु वै-पृशुभि-स्त्रयोंदश च) (अ9)

प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:

116

तै॰सं॰ 1.5.10.1 मम् नामं प्रथमं जांतवेदः पिता माता चं दधतुर्यदग्रैं। तत्त्वं बिंभृहि पुनुरा मदैतोस्तवाहं नामं बिभराण्यग्ने ॥ ममु नामु तवं च जातवेदो वासंसी इव विवसांनौ ये चरांवः । आयुंषे त्वं जीवसें वयं यथायथं वि परि दधावहै पुनुस्ते ॥ नमोऽग्रये ऽप्रंतिविद्धायु नमोऽनांधृष्टायु नमःं सुम्राजें। अषांढो - [ ] 43 तै॰सं॰ 1.5.10.2 अग्निर्बृहद्वंया विश्वजिथ्सहंन्त्यः श्रेष्ठों गन्धुर्वः ॥ त्वत्पिंतारो अग्ने देवास्त्वा-माहतयस्त्व-द्विवाचनाः । सं मामायुंषा सं गौंपुत्येन सुहिते मा धाः॥ अयमुग्निः श्रेष्ठंतमो ऽयं भगंवत्तमो ऽयश संहस्रसातंमः । अस्मा अंस्तु सुवीर्यं ॥ मनो ज्योतिं ज्षतामाज्यं ॰विच्छिन्नं ॰युज्ञ॰ सिमुमं दंधातु । प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः 117 या इष्टा उषसों निमुचंश्च ताः सं दंधामि ह्विषां घृतेनं ॥ पयंस्वतीरोषंधयः - [] 44 तै॰सं॰ 1.5.10.3 पयंस्वद्वीरुधां पयः । अपां पयंसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र स॰ संज ॥

अग्नें व्रतपते व्रतं चंरिष्याम् तच्छंकेयं तन्में राद्ध्यतां ॥
अग्निः होतांरमिह तः हुंवे द्वेवान् यृज्ञियांनिह यान् हवांमहे ॥
आ यंन्तु द्वेवाः सुंमन्स्यमांना वियन्तुं द्वेवा हृविषों मे अस्य ॥
कस्त्वां युनिक्त् स त्वां युनक्तु यानिं घुर्मे
कृपालांन्युपचिन्वन्तिं-[] 45
तै॰सं॰ 1.5.10.4
वेधसःं ।
पूष्णस्तान्यपिं वृत इंन्द्रवायू वि मुंञ्चतां ॥
अभिन्नो घुर्मो जीरदांनुर्यत् आत्तस्तदंग्न् पुनःं ।
इद्ध्मो वेदिः परि्धयंश्च सर्वे युज्ञस्याऽऽयुरन् सं चंरन्ति ॥
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः

118

तेषां छिन्नं प्रत्येतद्दंधाम् स्वाहां घुर्मो द्वेवा अप्येतु ॥ ४६ (अषांढ्-ओषंधय-उपचिन्वन्ति-पञ्चंचत्वारि श्यच्च) (अ१०) तै॰सं॰ १.५.११.१ वृश्चान्तरो नं कुत्याऽऽ प्र यांतु परावतः । अग्निरुक्येन् वाहंसा ॥ ऋतावांनं वृश्चान्तरमृतस्य ज्योतिषस्पतिं । अजंस्रं घुर्ममीं महे ॥ वृश्चान्तरस्यं दुश्सनां भ्यो बृहदरिणादेकः स्वप्स्यंया कृविः । दुभा पितरां मृहयंन्नजायताग्नि द्यावांपृथिवी भूरिरेतसा ॥ पृष्टो द्विव पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषंधी्रा विवेश ।

त्रयंस्ति । श्वाननंवो ये विंतितिरे य इमं य्यज्ञ ए स्वधया ददंन्ते

वैश्वानुरः सहंसा पृष्टो अुग्निः सनो दिवा स - [] 47 तै॰सं॰ 1.5.11.2 रिषः पांतु नक्तं ॥ जातो यदंग्ने भुवंना व्यख्यः पृशुं न गोपा इर्यः परिज्मा । वैश्वांनर् ब्रह्मंणे विन्द गातुं च्यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ त्वमंग्ने शो्चिषा शोशुंचान् आ रोदंसी अपृणा् जायंमानः। प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः 119 त्वं देवा अभिशंस्तेरमुञ्जो वैश्वांनर जातवेदो महित्वा ॥ अस्माकंमग्ने मुघवंथ्सु धार्यानांमि क्षुत्रमुजरं सुवीर्यं। तै॰सं॰ 1.5.11.3 वाजंमग्ने तवोतिभिः ॥ वैश्वानुरस्यं सुमृतौ स्यांम् राजा हिकं भुवंनानामभिश्रीः । इतो जातो विश्वंमिदं ॰वि चंष्टे वैश्वानुरो यंतते सूर्येण ॥ अवं ते हेडों वरुण नमोंभिरवं युज्ञेभिंरीमहे हविभिंः। क्षयंत्रस्मभ्यंमसुर प्रचेतो राजुन्नेनां श्सि शिश्रथः कृतानिं ॥ उदुंत्तमं ॰वंरुण् पाशंमुस्मदवांऽधुमं ॰विमंद्ध्युम७ श्रंथाय । अथां व्यमांदित्य - [] 49 तै॰सं॰ 1.5.11.4 व्रते तवाऽनांगसो अदितये स्याम ॥

```
दुधिक्राव्णां अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनः ॥
सुरभिनो मुखां कर्त् प्रण् आयूंश्षि तारिषत् ॥
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:
120
आ दंधिकाः शवंसा पञ्चं कृष्टीः सूर्यं इव ज्योतिंषाऽपस्तंतान ।
सह्स्रसाः शंतुसा वाज्यर्वा पृणक्तु मद्ध्वा सिम्मा वचां श्सि ॥
अग्निर्मुर्धा>1
, भुवः >2
मरुंताे यद्धं वो द्विवः सुम्रा यन्तो हवांमहे ।
आ तू न - [] 50
तै॰सं॰ 1.5.11.5
उपं गन्तन ॥
या वः शर्म शशमानाय सन्तिं त्रिधातूंनि दाशुषें यच्छताधिं।
अस्मभ्यं तानिं मरुतो वि यंन्त र्यिं नों धत्त वृषणः सुवीरं ॥
अदितिर्न उरुष्युत्वदितिः शर्म यच्छतु । अदितिः पात्व  हंसः ॥
महीमूषु मातरं  सुव्रतानां मृतस्य पत्नी मवंसे हुवेम ।
तुविक्षृत्राम्जरंन्तीमुरूची स्शर्माण्मदिति सप्प्रणीतिं॥
सुत्रामांणं पृथिवीं द्यामंनेहसं  सुशर्माण्() मदिति  सुप्रणींतिं ।
दैवीं नावं ७ स्वरित्रामनां गसुमस्रंवन्तीमा रुहेमा स्वस्तयें ॥
प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्नः
```

इमार सु नावमाऽरुंहर श्वतारित्रार श्वतस्पयाँ।

अच्छिंद्रां पारियेष्णुं ॥ 51

(दिवा स-संहुस्रिणं ॰वैश्वांनराऽऽ-दित्यु- तू नों-ऽनेृहसं॰ सुशर्माण्

- मेकाुन्न विंश्शृतिश्चं)(अ11)

ठयल्पग् ऍब्यगत् ष्त्व्या् ल्वय्व्तपञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् १ व्ब् ११ अफ्यग्ग्धप्ल् :-

(देवासुराः-परा-भूमि-भूमिं-रुपप्रयन्तः-सं पंश्या-म्ययंज्ञःसं पंश्या-म्यग्निहोत्रं-मम् नामं-वैश्वानुर-एकांदश) ।

ऍब्प्श्गत् ष्त्व्या् ल्व्यय्क्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1, 11, 21 दज्यज्ल् ब्झ् ठग्पन्यग्ग्व्व्ल् :-

(देवासुराः-क्रुद्धः-सं पंश्यामि-सं पंश्यामि-नक्त-मुपंगन्त-

नैकंपञ्चाशत्)

ऊत्प्ल् गम्छ् एग्ल्ळ् ठग्छग्प् ब्झ् ऊत्झ्ळ्ण् ठयल्पग्प् :-

(देवासुराः-पारियष्णुं)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः ॥

प्रथमकाण्डे- पञ्चमः प्रश्न:

122

1.5.1 अफ्फ्ल्स्व्य्ज् इब्य् 1.5

1.5.11.4 अग्निर्मूर्धा >

```
अग्निर्मूर्धा द्विवः कुकुत् पतिः पृथिव्या अयं ।
अपा  रेतां  श्सि जिन्वति । (फद ४-४-४-1)
1.5.11.4 भुवः >
2
भुवों युज्ञस्य रजंसश्च नेता यत्रां नियुद्धिः सचंसे शिवाभिः ।
दिवि मूर्धानं दिधषे सुवर्.षा जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहं ।
(फद 4-4-4-4)
      ______
प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः
123
ओं नमः परमात्मने
, श्री महागणपतये नमः,
श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं
1.6 प्रथमकाण्डे षष्ट: प्रश्न: याजमानकाण्डं
तै॰सं॰ 1.6.1.1
सं त्वां सिञ्चामि यजुंषा प्रजामायुर्द्धनं च।
बृहस्पतिं प्रसूतो यजंमान इह मा रिषत्॥
आज्यंमिस स्त्यमंसि स्त्यस्याद्ध्यंक्षमिस ह्विरंसि वैश्वान्रं
॰वैंश्वदेवमुत्पूंत-शुष्म॰ सुत्यौजाः सहोंऽसि
```

सहंमानमस् सह्स्वारांतीः सहंस्वारातीयृतः सहंस्व पृतंनाः सहंस्व पृतन्यृतः । सहस्रंवीर्यमसि तन्मां जिन्वाज्यस्याज्यंमसि सृत्यस्यं सृत्यमंसि सृत्यायुं -[] 1

तै॰सं॰ 1.6.1.2

रिस स्त्यशुंष्ममिस स्त्येनं त्वाऽभि घांरयामि तस्यं ते भक्षीय पञ्चानां त्वा वातांनां ॰यन्त्रायं धुर्त्रायं गृह्णामिपञ्चानां त्वंर्तूनां ॰यन्त्रायं धुर्त्रायं गृह्णामिपञ्चानां त्वां दिशां ॰यन्त्रायं धुर्त्रायं गृह्णामि प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

124

पञ्चानां त्वां पञ्चजनानां य्यन्त्वायं धुर्त्रायं गृह्णामिच्रोस्त्वा पञ्चंबिलस्य यन्त्वायं धुर्त्रायं गृह्णामिब्रह्मंणस्त्वा तेजंसे यन्त्वायं धुर्त्रायं गृह्णामि क्षुत्रस्य त्वौजंसे यन्त्वायं - [] 2 तै॰सं॰ 1.6.1.3

धृत्रीयं गृह्णामि विशे त्वां युन्तायं धृत्रीयं गृह्णामिसुवीयींय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वायं त्वा गृह्णामिरायस्पोषांय त्वा गृह्णामि ब्रह्मवर्चुसायं त्वा गृह्णामिभूरस्माकं १ हृविर्देवानां-माशिषो यजंमानस्य देवानां त्वा देवतांभ्यो गृह्णामि कामांय त्वा गृह्णामि ॥ 3 (सत्यायु-रोजंसे युन्तायु-त्रयंस्ति १शच्च) (अ1) तै॰सं॰ 1.6.2.1 ध्रुवोंऽसि ध्रुवोंऽह १ संजातेषुं भूयासं धीरश्चेत्तां वसुविदुग्रोंऽस्युग्रोंऽह १ संजातेषुं भूयासमुग्रश्चेत्तां वसुविदंभि-भूरंस्यभिभूरहर संजातेषुं भूयास-मभिभूश्चेत्तां वसुविद्युनज्मिं त्वा ब्रह्मंणा दैव्येंन हृव्याया्स्मै वोढ्वे जांतवेदः ॥ प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

125

इन्धांनास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योग्जीवेम बलिहतो वयं तें ॥ यन्में अग्ने अस्य यृज्ञस्य रिष्या - [] 4 तै॰सं॰ 1.6.2.2

द्यद्वा स्कन्दा-दाज्यंस्योत विष्णो । तेनं हन्मि स्पत्नं दुर्मरायुमैनं दधामि निर्.ऋंत्या उपस्थें । भूर्भुवस्सुवरुच्छुंष्मो अग्ने यजंमानायैधि निशुंष्मो अभिदासंते । अग्ने देवैंद्ध मन्विद्ध मन्द्रंजिह्ना-मंर्त्यस्य ते होतर्मूर्द्धन्ना जिंघर्मि रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्यायमनोंऽसि प्राजापृत्यं मनंसा मा भूतेना *विंश् वागंस्यैन्द्री संपत्नक्षयंणी - [] 5

तै॰सं॰ 1.6.2.3

वाचा मैंन्द्रियेणा *विंश वस्नन्तमृंतूनां प्रींणामि स माँ प्रीतः प्रींणातु ग्रीष्ममृंतूनां प्रींणामि स माँ प्रीतः प्रींणातु वर्.षा ऋंतूनां प्रींणामि ता माँ प्रीताः प्रींणन्तु श्ररदंमृतूनां प्रींणामि सा माँ प्रीता प्रींणातु हेमन्त -शिशिरावृंतूनां प्रींणामि तौ माँ प्रीतौ प्रींणीतामग्रीषोमंयोरहं प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

देवयुज्यया चक्षुंष्मान् भूयासमुग्नेरहं देवयुज्ययांन्नादो भूयासं - [] 6 तै॰सं॰ 1.6.2.4

दब्धिंर्स्यदंब्धो भूयासम्ममुं दंभेयम्ग्रीषोमंयोर्हं देवयुज्ययेंन्द्रिया्व्यंत्राद्दो भूयासमिन्द्रंस्याऽहं देवयुज्ययेंन्द्रिया्व्यंत्राद्दो भूयासमिन्द्रंस्याऽहं देवयुज्ययेंन्द्रिया्वी भूयासं महेन्द्रस्याऽहं देवयुज्ययां जेमानं महिमानं गमेयम्ग्रेः स्विष्टकृतोऽहं देवयुज्ययाऽऽयुंष्मान् युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयं ॥ ७ (रिष्यांथ्-सपत्रक्षयंण्य-न्नाद्दो भूयास्थ-षट्त्रिंश्शच्च) (अ2) तै॰सं॰ 1.6.3.1

अग्निर्मा दुरिष्टात् पातु सविताऽघशं साद्यो मेऽन्तिं दूरेंऽरातीयित तमेतेनं जेष् सुरूपवर्.षवर्ण एहीमान् भुद्रान् दुर्यां अभ्येहि मामनुंव्रता न्युं शीर्.षाणिं मृद्वमिड एह्यदित एहि सरंस्वत्येहि रन्तिंरिस रमंतिरिस सूनर्यिस जुष्टे जुष्टिं तेऽशीयोपंहृत उपहृवं-[] 8 प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः

127

तै॰सं॰ 1.6.3.2

तेंऽशीय सा में स्त्याऽऽशीर्स्य युज्ञस्यं भूयाद्वरेंडता मनंसा तच्छंकेयं ॰युज्ञो दिवं॰ रोहतु युज्ञो दिवं गच्छतु यो देंवयानः पन्था्स्तेनं युज्ञो देवा॰ अप्यैंत्व्स्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दंधात्व्समात्रायं उत युज्ञाः संचन्ताम्स्मासुं सन्त्वाशिषः सा नःं प्रिया सुप्रतूंर्तिर्म्घोनी जुष्टिरसि जुषस्वं नो जुष्टां नो - [] 9

तै॰सं॰ 1.6.3.3

ऽसि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिं जुंषतामाज्यं विविष्ठेन्नं व्याज्ञः सिम्मं दंधातु । बृह्स्पतिं-स्तनुतािम्मन्नो विश्वें देवा इह मांदयन्तां । ब्रद्धा पिन्वंस्व ददंतो मे मा क्षांयि कुर्वतो मे मोपं दसत् प्रजापंते-भागींऽस्यूर्जस्वान् पयंस्वान् प्राणापानौ में पाहि समानव्यानौ में पाह्यदानव्यानौ में पाह्यिक्षंतोऽस्यिक्षंत्ये व्वा () मा मैं क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् व्लोके ॥ 10 (उपहुवं-जुष्टांनस्-त्वा षद्चं) (अ3)

प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

128

तै॰सं॰ 1.6.4.1

ब्र्.हिषो॒ऽहं देंवयुज्ययां प्रजावांन् भूयासं नराशः संस्याहं देंवयुज्ययां पशुमान् भूयासम्ग्रेः स्विष्ट्कृतो॒ऽहं देंवयुज्ययाऽऽयुंष्मान् युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयम्ग्रेरह-मुज्जिंति-मनूज्जेष् सोमंस्याहमुज्जिंति-मनूज्जेषम्ग्रेरह-मुज्जिंति-मनूज्जेषम्ग्रीषोमंयोरह-मुज्जिंति-मनूज्जेष-मिन्द्राग्नियोर्ह-मुज्जिंति मनुज्जेष-

मिन्द्रंस्याह - [] 11

तै॰सं॰ 1.6.4.2

मुर्जितिमनू जेषं महेन्द्रस्याह मुर्जिति-मनू जेषमुग्नेः स्विष्टकृतोऽह

मुज्जिंति-मनूज्जेषं ज्वाजिस्य मा प्रस्वेनौंद्राभेणोदंग्रभीत् । अथां सपत्ना् इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरा अकः ॥ उद्ग्राभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अंवीवृधत्र् । अथां सपत्नां-निन्द्राग्नी में विषूचीनान्-व्यंस्यतां ॥ एमा अंग्मत्राशिषो दोहंकामा इन्द्रंवन्तो - [] 12 प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

129

तै॰सं॰ 1.6.4.3

वनामहे धुक्षीमहिं प्रजामिषं ॥

रोहिंतेन त्वाऽग्निर्देवतां गमयतु हरिंभ्यां त्वेन्द्रों देवतां गमयत्वेतंशेन त्वा सूर्यों देवतां गमयतु वि ते मुञ्चामि रश्ना वि रश्मीन् वि योक्ता यानिं पिरचर्तनानि धृत्तादुस्मासु द्रविंणुं ॰यच्चं भुद्रं प्रणों ब्रूताद्-भागुधान् देवतांसु ॥

विष्णोः शम्॰योर्हं देवयुज्ययां युज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेय्॰ सोमंस्याहं देवयुज्ययां - [] 13

तै॰सं॰ 1.6.4.4

सुरेता रेतों धिषीय त्वष्टुंरहं देंवयुज्ययां पशूनाः रूपं पुंषेयं देवानां पत्नींरिप्त र्गृहपंति र्य्ज्ञस्यं मिथुनं तयोंरहं देंवयुज्ययां मिथुनेन प्रभूयासं च्वेदोंऽसि वित्तिंरिस विदेय कर्मांऽसि क्रणंमिस क्रियासं स्विनरंसि सनिताऽसिं सुनेयं घृतवंन्तं कुला्यिनं रायस्पोषं सहस्रिणं च्वेदो दंदातु वाजिनं ॥ 14 (इन्द्रंस्याहमिन्द्रंवन्तः-सोमंस्याहं देवयुज्यया-चतुंश्चत्वारिश्शच्च)(अ4)

प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

130

तै॰सं॰ 1.6.5.1

आ प्यांयतां ध्रुवा घृतेनं युज्ञं ज्यंज्ञं प्रति देवयद्भ्यः । सूर्याया ऊधोऽदित्या उपस्थं उरुधांरा पृथिवी युज्ञे अस्मित्र् ॥ प्रजापंते र्विभान्नामं लोकस्तस्मिं एस्त्वा दधामि सह यजंमानेन सदंसि सन्में भूयाः सर्वमिस सर्वं मे भूयाः पूर्णमंसि पूर्णं में भूया अक्षितमिस मा मैं क्षेष्ठाः प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजों मार्जयन्तां दक्षिणायां - [] 15

तै॰सं॰ 1.6.5.2

द्विशि मासाः पितरों मार्जयन्तां प्रतीच्यां द्विशि गृहाः पृशवों मार्जयन्तामुदींच्यां द्विश्याप् ओषंधयो वनस्पतंयो मार्जयन्तामूर्द्ध्वायां द्विशि युज्ञः सं व्यस्तरो युज्ञपंति मर्जियन्तां विष्णोः क्रमों उस्यिभमातिहा गांयत्रेण छन्दंसा पृथिवीमन् वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमों उस्यिभशस्तिहा त्रैष्टुं भेन छन्दंसा उन्तरिक्षमन् वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमों उस्यरातीयतो हन्ता जागंतेन छन्दंसा दिवमन् वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः प्रयमकाण्डे - षष्ठः प्रश्रः क्रमोंऽसि शत्रूयतो ह्न्ताऽऽनुंष्टुभेन् छन्दंसा दिशोऽनु वि क्रंमे निर्भंक्तः

स यं द्विष्मः ॥ 16

(दक्षिंणाया - मुन्तरिक्षुमनु वि क्रंमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो

विष्णो- रेकान्न त्रिश्शच्चं) (अ५)

तै॰सं॰ 1.6.6.1

अगंन्म सुवः सुवंरगन्म संदृशंस्ते मा छिथ्सि यत्ते तपुस्तस्मैं ते माऽऽ वृंक्षि सुभूरंसि श्रेष्ठों रश्मीनामांयुर्द्धा अस्यायुंर्मे धेहि वर्चोधा अंसि वर्चो मियं धेहीदम्हम्मुं भ्रातृंव्यमाभ्यो दिग्भ्यौंऽस्यै दिवौं ऽस्मादुन्तरिक्षादुस्यै पृंथिव्या अस्मादुन्नाद्यान्निर्भजामि

निर्भक्तः स यं द्विष्मः ॥ 17

तै॰सं॰ 1.6.6.2

सं ज्योतिंषाऽभूवमैन्द्री-मावृतंम्नवावंर्ते समृहं प्रजया सं मयां प्रजा समृह रायस्पोषेंण सं मयां रायस्पोषः सिमंद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा तें अग्ने दीद्यासं ज्वसुंमान् युज्ञो वसींयान् भूयासुमग्न प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः

132

आयूंश्षि पवस् आ सुवोर्जुमिषं च नः ।

आरे बांधस्व दुच्छुनां ॥ अग्ने पवंस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यं । 18

तै॰सं॰ 1.6.6.3

दधत्पोषं रियं मियं ।

अग्नें गृहपते सुगृहपतिरहं त्वयां गृहपंतिना भूयास सुगृहप्तिर्मया

त्वं गृहपंतिना भूयाः शृतः हिमाुस्तामाशिषुमा शांसे तन्तंवे ज्योतिंष्मतीं तामाशिषमा शांसेऽमुष्मै ज्योतिंष्मतीं कस्त्वां युनिक्त स त्वा विमुंञ्चत्वग्रें व्रतपते व्रतमंचारिष्ं तदंशकुं तन्मेंऽराधि युज्ञो बंभूव स आ -[] 19 तै॰सं॰ 1.6.6.4 बंभ्व स प्रजंज्ञे स वांवृधे। स देवानामधिपति र्बभूव सो अस्मार अधिपतीन् करोतु व्यण स्यांम् पतंयो रयीणां ॥ गोमां अग्नेऽविमा अश्वी युज्ञो नृवथ्संखा सदुमिदंप्रमृष्यः । प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः 133 इडांवा एषो अंसुर प्रजावांन् दीर्घो रियः पृंथुबुद्धः सभावान्ं ॥ 20 (द्विष्मः-सुवीर्य् ५-स आ-पञ्चंत्रिश्शच्च) (अ६) तै॰सं॰ 1.6.7.1 यथा वै संमृतसोमा एवं ॰वा एते संमृतयुज्ञा यद्दंर्.शपूर्णमाुसौ कस्य वाऽहं देवा युज्ञमागच्छंन्ति कस्यं वा न बंहूनां ॰यजंमानानां ॰यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एंनाः श्वो भूते यंजत एतद्दै देवानांमायतंनं ॰यदांहवनीयौंऽन्तराऽग्नी पंशूनां गार्.हंपत्यो मनुष्यांणा-मन्वाहार्य्पचंनः

पितृणामुग्निं गृंह्णाति स्व पुवायतंने देवताः परिं - [] 21

तै॰सं॰ 1.6.7.2

गृह्णाति ताः श्वो भूते यंजते व्रतेन वै मेद्धयोऽग्नि र्वृतपंति ब्र्राह्मणो व्रंत्रभृद्-व्रतमुंपैष्यन् ब्र्रंयादग्नें व्रतपते व्रतं चंरिष्यामीत्यग्निर्वे देवानां ज्वृतपंति-स्तस्मां एव प्रंतिप्रोच्यं व्रतमा लंभते ब्र्.हिषां पूर्णमांसे व्रतमुपैंति वृथ्सैरंमावास्यां-यामेतद्धयेतयों-रायतंनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपंरश्चेत्यांहु र्मनुष्यां - [] 22 प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

134

तै॰सं॰ 1.6.7.3

इन्ना उपंस्तीर्ण-मिच्छन्ति किमुं द्वेवा येषां नवांवसान्-मुपांस्मिञ्छ्वो यक्ष्यमांणे द्वेवतां वसन्ति य एवं ॰विद्वानिग्निमुंपस्तृणाति यजंमानेन ग्राम्याश्चं प्रावोंऽवरुद्ध्यां आर्ण्याश्चेत्यांहु र्यद्गाम्यानुंप् वसंति तेनं ग्राम्यानवं रुन्धे यदांरुण्यस्याश्चाति तेनांरुण्यान् यदनांश्वानुप्वसेंत् पितृदेवृत्यःं स्यादारुण्यस्यां-श्चातीन्द्वियं - [] 23 तै॰सं॰ 1.6.7.4

ण्वा आंर्ण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मं धंत्ते यदनांश्वानुप्वसेत् क्षोधुंकः स्याद्यदंश्रीयाद्रुद्रौंऽस्य पृश्निभ मंन्येताऽपौंऽश्वाति तन्नेवांशितं नेवाऽनंशितं न क्षोधुंको भवंति नास्यं रुद्रः पृश्निभ मंन्यते वज्रो वै युज्ञः क्षुत्खलु वै मंनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यदनां ऽश्वानुप्वसंति वज्रेंणैव साक्षात् () क्षुधं भ्रातृंव्य हिन्ते ॥ 24 (परि-मनुष्यां-इन्द्रिय साक्षात्-त्रीणिं च) (अ7) तै॰सं॰ 1.6.8.1

यो वै श्रद्धामनांरभ्य युज्ञेन् यजंते नास्येष्टाय श्रद्दं धतेऽपः प्रणंयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्यं युज्ञेनं यजत उभयेंऽस्य देवमनुष्या प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

135

डुष्टाय श्रद्दंधते तदांहुरति वा एता वर्त्रं नेद्धन्त्यति वाचं मनो वावैता नातिं नेद्धन्तीति मनंसा प्रणंयतीयं ॰वै मनो - [] 25 तै॰सं॰ 1.6.8.2

ऽनयैवैनाः प्रणंयत्य-स्कंन्नहवि भीवति य एवं च्वेदं यज्ञायुधानि सं भेरति यज्ञो वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेव तथ्सं भेरति यदेकंमेक संभरेंत्-पितृदेवत्यांनि स्युर्यथ् सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे संभेरति याज्यानुवाक्यंयोरेव रूपं कंरोत्यथों मिथुनमेवयो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं मुख्तों ऽस्य युज्ञः कंल्पते स्पयः - [] 26 तै॰सं॰ 1.6.8.3

चं कृपालांनि चाग्निहोत्रहवंणी चृ शूर्षं च कृष्णाजिनं चृ शम्यां चोलूखंलं चृ मुसंलं च दृषच्चोपंला चैतानि वै दशं यज्ञायुधानि य एवं ॰वेदं मुखतौंऽस्य युज्ञः कंल्पते यो वै देवेभ्यःं प्रतिप्रोच्यं युज्ञेन यजंते जुषन्तैंऽस्य देवा हृव्य॰ हृवि र्निंरुप्यमांणम्भि मंन्त्रयेताऽग्नि॰ होतांरिम्ह त॰ हुंव इतिं-[] 27 प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः

136

तै॰सं॰ 1.6.8.4

देवेभ्यं एव प्रंतिप्रोच्यं युज्ञेनं यजते जुषन्तेंऽस्य देवा ह्व्यमेष वै युज्ञस्य ग्रहों गृहीत्वैव युज्ञेनं यजते तदुंदित्वा वाचं ॰यच्छति युज्ञस्य धृत्या अथो मनंसा वै प्रजापंति र्युज्ञमंतनुत मनंसैव तद्युज्ञं तंनुते रक्षंसा-मनंन्ववचाराय यो वै युज्ञं ॰योग् आगंते युनिक्तं युङ्क्ते युज्ञानेषु कस्त्वां युनिक्त् स त्वां युनिक्त्व () त्यांह प्रजापंतिर्वै कः प्रजापंतिनैवैनं ॰युनिक्त युङ्क्ते युज्ञानेषुं ॥ 28 (वैम्नः-स्पय-इतिं-युनक्त्वे-कांदश च) (अ8) तै॰सं॰ 1.6.9.1

प्रजापंति र्युज्ञा-नंसृजताग्निहोत्रं चांग्निष्टो्मं चं पौर्णमा्सीं चोक्थ्यं चामावा्स्यां चातिरात्रं च तानुदंमिमीत् यावंदग्निहोत्र-मासीत् तावांनग्निष्टो्मो यावंती पौर्णमा्सी तावांनुक्थ्यों यावंत्यमावा्स्यां तावांनतिरात्रो य एवं चविद्वानंग्निहोत्रं जुहोति यावंदग्निष्टो्मेनोपा्प्नोति तावदुपांऽऽप्नोति य एवं चविद्वान् पौर्णमा्सीं चयजंते यावंदुक्थ्येंनोपा्प्नोति - [] 29 प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

137

तै॰सं॰ 1.6.9.2

ताव्रुपाँऽऽप्नोति य एवं ॰िवद्वानंमावास्याँ ॰यजंते यावंदितरात्रेणोंपाप्नोति ताव्रुपाँऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष युज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स पंरमां काष्ठांम गच्छत् तेनं प्रजापंतिं निरवांसाययत् तेनं प्रजापंतिः परमां काष्ठांमगच्छत् तेनेन्द्रं निरवांसाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठांमगच्छत् तेनाऽग्नीषोमौं निरवांसाययत् तेनाग्नीषोमौं प्रमां काष्ठांमगच्छतां ॰य - [] 30 तै॰सं॰ 1.6.9.3

पुवं चिद्वान् दंर्.शपूर्णमा्सौ यजंते पर्मामेव काष्ठां गच्छति यो वै प्रजांतेन युज्ञेन यजंते प्रप्रजयां पृशुभिं र्मिथुनै र्जायते द्वादंश् मासाः संच्वथ्सरो द्वादंश द्वन्द्वानिं दर्.शपूर्णमा्सयो्स्तानिं संपाद्यानीत्यांहुर्वथ्सं चोंपावसृजत्युखां चाधिं श्रयत्यवं च हन्तिं दृषदौं च समाह्न्त्यधिं च वपंते कृपालांनि चोपं दधाति पुरो्डाशं- [] 31

तै°सं° 1.6.9.4

चा ऽधिश्रयत्याज्यं च स्तंबयजुश्च हरंत्यभि चं गृह्णाति वेदिं च परि गृह्णाति पत्नीं च संनंह्यति प्रोक्षंणीश्चा ऽऽसादयत्याज्यं चैतानि वै प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

138

द्वादंश द्वन्द्वानिं दर्.शपूर्णमा्सयो्स्तानि य एव॰ संपाद्य यजंते प्रजांतेनैव यज्ञेनं यजते प्र प्रजयां पृशुभिं र्मिथुनै र्जायते ॥ 32 (उक्थ्येनोपा्प्रोत्यं-गच्छतां ॰यः- पुंरोडाशं-चत्वारि॰शच्चं)(अ9) तै॰सं॰ 1.6.10.1

ध्रुवोंऽसि ध्रुवोंऽह॰ संजातेषुं भ्यासमित्यांह ध्रुवानेवैनांन् कुरुत उग्रोंंऽस्युग्रोंऽह॰ संजातेषुं भ्यासमित्याहा प्रंतिवादिन एवैनांन् कुरुते-ऽभिभूरंस्यभिभूरह॰ संजातेषुं भ्यासमित्यांह् य एवैनं प्रत्युत्पिपींते तमुपांस्यते युनज्मिं त्वा ब्रह्मंणा दैव्येनेत्यांहैष वा अुग्नेर्योगुस्तेनै - [] 33

तै॰सं॰ 1.6.10.2

वैनं च्युनक्ति युज्ञस्य वै समृद्धेन द्वेवाः सुंवर्गं च्लोकमांयन् युज्ञस्य व्यृद्धेनासुंरान् परां भावयन् यन्में अग्ने अस्य युज्ञस्य रिष्यादित्यांह युज्ञस्यैव तथ्समृद्धेन् यजंमानः सुवर्गं च्लोकमेंति युज्ञस्य व्यृद्धेन् भ्रातृंव्यान् परां भावयत्यग्निहोत्र-मेताभि व्याहंतीभिरुपं सादयेद्यज्ञमुखं च्वा अंग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहंतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं - [] 34 प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

139

तै॰सं॰ 1.6.10.3

कुरुते संज्वथ्सरे पूर्यागंत एताभिरेवोपं सादयेद्-ब्रह्मंणैवोभ्यतः संज्वथ्सरं परि गृह्णाति दर्.शपूर्णमासौ चांतुर्मास्यान् यालभंमान एताभिर्व्याहंतीभि र्ह्वी अध्यासांदयेद्यज्ञमुखं ज्वै दंर्.शपूर्णमासौ चांतुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहंतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं कुरुते संज्वथ्सरे पूर्यागंत एताभिरेवासांदयेद् ब्रह्मंणैवोभ्यतः संज्वथ्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्नां क्रियते राष्ट्रं - [] 35

तै॰सं॰ 1.6.10.4

॰युज्ञस्या॒-*शीर्गंच्छति यद्द्वा विशं ॰युज्ञस्या॒*शीर्गंच्छृत्यथं ब्राह्मणोंऽना्शीर्केण युज्ञेनं यजते सामिधेनीरंनुवृक्ष्यन्नेता व्याहंतीः पुरस्तांद्दद्व्याद् ब्रह्मैव प्रंतिपदं कुरुते तथां ब्राह्मणः साशींर्केण युज्ञेनं यजते यं कामयेंत् यजंमानं भ्रातृंव्यमस्य युज्ञस्या्*शीर्गंच्छेदिति तस्यै ता व्याहंतीः पुरोनुवाक्यांयां दद्ध्याद् भ्रातृव्यदेवृत्यां वै पुंरोनुवाक्यां भ्रातृंव्यमेवास्यं युज्ञस्या - [] 36

प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

140

तै॰सं॰ 1.6.10.5

ऽऽशीर्गंच्छेति यान् कामयेत् यजंमानान्य् समावंत्येनान् यृज्ञस्या ऽऽशीर्गंच्छेदिति तेषांमेता व्याहंतीः पुरोऽनुवाक्यांया अर्द्धर्च एकां दद्ध्याद्याज्यांयै पुरस्तादेकां च्याज्यांया अर्द्धर्च एकां तथैनान्य् समावंती यृज्ञस्या ऽऽशीर्गंच्छिति यथा वै पूर्जन्यः सुवृंष्टं च्वर्.षंत्येवं च्यज्ञो यजंमानाय वर्.षित स्थलंयोद्धकं पंरिगृह्णन्त्याशिषां यृज्ञं च्यजंमानः परिगृह्णातिमनोंऽसि प्राजापृत्यं - [] 37 तै॰सं॰ 1.6.10.6

मनंसा मा भूतेना ऽऽविशेत्यांह मनो वै प्रांजापत्यं प्रांजापत्यो युज्ञो मनं एव युज्ञमात्मन् धंत्ते वागंस्यैन्द्री संपत्नक्षयंणी वाचा मेन्द्रियेणाऽऽविशेत्यांहैन्द्री वै वाग्वाचं-मेवैन्द्री-मात्मन् धंत्ते ॥ 38 (तेनै-व ब्रह्मं- राष्ट्र-मेवास्यं युज्ञस्यं-प्राजापत्यः पट्तिंशच्च) (अ10)

तै॰सं॰ 1.6.11.1

यो वै संप्तद्वशं प्रजापंतिं ॰य्ज्ञम्नवायंत्तं ॰वेद् प्रतिं य्ज्ञेनं तिष्ठति न य्ज्ञाद् भ्रं॰शत् आ श्रांवयेति चतुंरक्षरमस्तु श्रौष्डिति चतुंरक्षरं प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

॰यजेति द्यंक्षरुं ॰ये यजांमह इति पञ्चांक्षरं द्यक्षरो वंषट्कार एष वै संप्तदृशः प्रजापंति र्युज्ञमुन्वायंत्तो य एवं ॰वेदु प्रतिं युज्ञेनं तिष्ठति न युज्ञाद् भ्रं श्याते यो वै युज्ञस्य प्रायंणं प्रतिष्ठा- [] 39 तै॰सं॰ 1.6.11.2

मुदयंनं ॰वेद्व प्रतिष्ठितेनारिष्टेन युज्ञेनं सु७स्थां गंच्छ्त्या श्रांवयास्तु श्रीषुड्यज् ये यजांमहे वषट्कार एतद्वै युज्ञस्य प्रायंणमेषा प्रंतिष्ठैतदुदयंनं ॰य एवं ॰वेदु प्रतिष्ठितेनाऽरिष्टेन युज्ञेनं सु७स्थां गंच्छति यो वै सूनृतांयै दोहुं ॰वेदं दुह एवैनाँ ॰युज्ञो वै सूनृता ऽऽश्रांव्येत्यैवैनां-मह्रदस्तु - [] 40

तै॰सं॰ 1.6.11.3

श्रौष्डित्युपावाँस्राग्यजेत्युदंनैषी्द्ये यजांमह् इत्युपांऽसदद्वषट्कारेणं दोग्ध्येष वै सूनृतांयै दोहो य एवं ॰वेदं दुह एवैनां देवा वै स्त्रमांसत् तेषां दिशोंऽदस्यन्त एतामाद्रां पुङ्क्तिमंपश्युत्रा श्रांवयेति पुरोवात-मंजनयुत्रस्तु श्रौष्डित्युभ्रः समंप्लावयुन्ः

यजेतिं विद्युतं - [] 41

प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः

142

तै॰सं॰ 1.6.11.4

मजनयुन्. ये यजांमह् इति प्रावंर्.षयन्नभ्यंस्तनयन् वषट्कारेण् ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यांयन्त य एवं ॰वेद्व प्रास्मै दिशः प्यायन्ते प्रजापंतिं

त्वो वेदं प्रजापंतिस्त्वं ॰वेद्व यं प्रजापंतिर्वेद्व स पुण्यों भवत्येष वै छंन्द्वस्यः प्रजापंतिरा श्रांवयाऽस्तु श्रौषड्यज् ये यजांमहे वषट्कारो य एवं ॰वेद्व पुण्यों भवति वसन्त - [] 42 तै॰सं॰ 1.6.11.5

मृंतूनां प्रींणामीत्यांहर्तवो वै प्रंयाजा ऋतूनेव प्रींणाति तेंऽस्मै प्रीता यंथापूर्वं कंल्पन्ते कल्पंन्तेऽस्मा ऋतवो य एवं ॰वेदाग्रीषोमंयोर्हं देंवयुज्यया चक्षुंष्मान् भूयासमित्यांहाग्रीषोमांभ्यां वै युज्ञश्चक्षुंष्मान्ताभ्यांमेव चक्षुंरात्मन् धंत्ते ऽग्नेर्हं देंवयुज्ययांन्नादो

भूयासमित्यांहाग्नि वैं देवानांमन्नादस्ते नै वा - [] 43 तै॰सं॰ 1.6.11.6

ऽन्नाद्यंमात्मन् धंत्ते दब्धिंर्स्यदंब्धो भूयासम्ममुं दंभेयमित्यांहैतया वै दब्ध्यां देवा असुंरानदभ्नुवन्तयैव भ्रातृंव्यं दभ्नोत्युग्नीषोमंयोर्हं देवयुज्ययां वृत्रहा भूंयासमित्यांहाऽग्नीषोमांभ्यां च्वा इन्द्रों प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

143

वृत्रमंह्न्ताभ्यांमेव भ्रातृंव्य ए स्तृणुत इन्द्राग्नियोर्हं देवयुज्ययेन्द्रिया्व्यंत्रादो भूयास्मित्यांहेन्द्रिया्व्येवात्रादो भंवतीन्द्रंस्या - [] 44 तै॰सं॰ 1.6.11.7 ऽहं देवयुज्ययेन्द्रिया्वी भूयास्मित्यांहेन्द्रिया्व्येव भंवति महेन्द्रस्याऽहं देवयुज्ययां जेमानं महिमानं गमेयुमित्यांह जेमानंमेव मंहिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुंष्मान् यज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयमित्याहायुंरेवात्मन् धंत्ते प्रतिं यज्ञेनं-तिष्ठति ॥ 45 (प्रतिष्ठा-मंह्वदस्तुं-विद्युतंं-च्वस्नः-तेनैवे-न्द्रंस्या-ष्टात्रिंशच्च) (अ11)

तै॰सं॰ 1.6.12.1

इन्द्रं ज्वो विश्वतस्पिर् हवांमहे जनैंभ्यः । अस्माकंमस्तु केवंलः ॥ इन्द्रं नरों नेमधिता हवन्ते यत्पायीं युनजंते धियस्ताः । शूरो नृषांता शवंसश्चकान आ गोमंति व्रजे भंजा त्वन्नः ॥ इन्द्रियाणिं शतक्रतो या ते जनेषु पश्चसुं । इन्द्र तानिं त आ वृंणे ॥ प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

144

अनुं ते दायि मह इंन्द्रियायं स्त्रा ते विश्वमनुं वृत्रहत्यें । अनुं-[] 46 तै॰सं॰ 1.6.12.2 क्षृत्रमनु सहों यज्त्रेन्द्रं द्वेवेभिरनुं ते नृषह्यें ॥ आयस्मिंन् थ्सप्तवांस्वा स्तिष्ठंन्ति स्वारुहों यथा । ऋषिंर्.ह दीर्घृश्रत्तंम् इन्द्रंस्य घुमीं अतिंथिः ॥ अग्रमासुं प्रक्रमैरंय् आ सूर्यं॰ रोहयो द्विव । घुर्मं न सामं तपता सुवृक्तिभि-र्जुष्टं गिर्वणसे गिरःं ॥ इन्द्रमिद् गाथिनों बृहदिन्द्रं मुर्केभिं रुक्किणःं । इन्द्रं ॰वाणींरनूषत ॥

गायंन्ति त्वा गायुत्रिणो - [] 47

तै॰सं॰ 1.6.12.3 **ऽर्चं त्युर्क मुर्किणः** । ब्रह्माणंस्त्वा शतक्रत्-वुद्धः शमिंव येमिरे ॥ अ्रहोमुचे प्र भरेमा मनीषा मोषिष्टु-दाव्हें सुमृतिं गृंणानाः । इदमिन्द्र प्रतिं हृव्यं गृंभाय सुत्याः सन्तु यजंमानस्य कामाः ॥ प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः 145 विवेष यन्मां धिषणां जजान स्तवैं पुरा पार्यादिन्द्र महः । अश्हंसो यत्रं पीपरद्यथां नो नावेव यान्तं मुभयें हवन्ते ॥ प्र सुम्राजं प्रथम मंदुध्वराणां - [] 48 तै॰सं॰ 1.6.12.4 मश् होुमुचं ॰वृष्भं ॰युज्ञियांनां। अपां नपांतमिश्वना हयंन्त मुस्मिन्नर इन्द्रियं धंत्तमोर्जः ॥ वि नं इन्द्र मृधों जिह नी चा यंच्छ पृतन्यतः। अधुस्पदं तमीं कृधि यो अस्मार अभिदासंति ॥ इन्द्रं क्षुत्रम्भि वाममोजो ऽजांयथा वृषभ चर्.षणीनां। अपांनुदो जनंमिमत्र यन्तं मुरुं देवेभ्यों अकृणोरु लोकं ॥ मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः पंरावत - [] 49 तै॰सं॰ 1.6.12.5 आ जंगामा परंस्याः। सृक स् स् शायं प्विमिन्द्र तिग्मं ७वि शत्रूंन् ताढि विमृधों नुदस्व ॥ वि शत्रून्. वि मृधों नुद्व विवृत्रस्य हनूं रुज । प्रथमकाण्डे - षष्ठः प्रश्नः

146

वि मृन्युमिन्द्र भामितों ऽमित्रंस्याऽभि दासंतः ॥
त्रातार्शिन्द्रं मवितार् मिन्द्रं हवें हवे सुहव् श्र्रिमिन्द्रं ।
हुवे नु श्कं पुंरुहृतमिन्द्रं ए स्वस्ति नों मुघवां धात्विन्द्रः ॥
मा तें अस्याः - [] 50
तै॰सं॰ 1.6.12.6
संहसावन् परिष्टा वृघायं भूम हरिवः परादै ।
त्रायंस्व नो ऽवृकेभि-वंरूथै स्तवं प्रियासः सूरिषुं स्याम ॥
अनंवस्ते रथमश्वांय तक्ष्न्-त्वष्टा वज्रं पुरुहृत द्युमन्तं ।
ब्रह्माण् इन्द्रं मृहयंन्तो अर्केरवंद्धयन्नहंये हन्त् वा उं ॥
वृष्णे यत् ते वृषंणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावांणो अर्दितिः सुजोषाः ।
अनुश्वासो ये पुवयोंऽरुथा इन्द्रंषिता अभ्यवंत्तंत दस्यून्ं ॥ 51
(वृत्रहत्येऽनुं-गायृत्रिणों-ऽध्वराणां-परावतो-ऽस्यामृष्टाचंत्वारिःश्च्व) (अ12)
प्रथमकाण्डे - षष्टः प्रश्नः

147

ठयल्फ्ग् ऍब्प्श्ग्त् ष्ट्र्ण्ण् ल्ल्यळ्त्फ्ज् ठग्छग्प्ल् ब्झ् १ ळ्ब् १२ अफ्व्श्ग्ग्धप्ल् :-(संत्वां सिञ्चामि-ध्रुवौं-ऽस्युग्निर्मां-बुर्.हिषोऽह-मा प्यांयता-मगंन्म् -यथा वै-यो वै श्रद्धां- प्रजापंतिर्यज्ञान्-ध्रुवोंसीत्यांह्-यो वै संप्तदुश-मिन्द्रं ॰वो-द्वादंश ।)

```
ऍब्प्रग्त् ष्त्व्या् ल्व्यय्क्त्पञ् ठग्छग्प्त् ब्झ् 1, 11, 21 दज्य्ज्ल् ब्झ्
ठगफ्यग्ग्वल् :-
(संत्वां-बुर्.हिषो॒ऽहं-७यथा॒ वा-एवं ७विद्वा-ञ्छ्रौषंट्थ्-साहसावु-
त्रेकंपञ्चाशत्।)
ऊत्ल्ळ् ग्फ्ल् एग्ल्ळ् ठग्छग्प् ब्झ् दत्त्ळ्ण् ठयल्पग्प्:-
(संत्वां-सिञ्चामि दस्यून्ं ।)
॥ हरिः ओं ॥
॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे
षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥
प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:
148
ओं नमः परमात्मने
, श्री महागणपतये नमः,
श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हरिः ओं
1.7 प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः याजमान-ब्राह्मणं
तै॰सं॰ 1.7.1.1
पाक्यज्ञं ज्वा अन्वाहिताग्नेः पृशव उपं तिष्ठन्त इडा खलु वै
पांकयुज्ञः सैषाऽन्तरा प्रंयाजानूयाजान् यजंमानस्य लोकेऽवंहिता
तामांहियमांणाम्भि मंन्त्रयेत् सुरूपवर्.षवर्ण् एहीतिं पृशवो वा इडां
पृश्नेवोपं ह्वयते युज्ञं ॰वै देवा अदुंह्नन् युज्ञोऽसुंरा॰ अदुहृत् तेऽसुंरा
```

युज्ञद्वंग्धाः परांऽभवन्. यो वै युज्ञस्य दोहं ॰िवद्वान् - [] 1 तै॰सं॰ 1.7.1.2

यज्तेऽप्यन्यं ॰यजंमानं दुहे सा में सृत्याऽऽशीर्स्य यृज्ञस्यं भूयादित्यांहैष वै यृज्ञस्य दोह्स्तेनैवैनं दुहे प्रत्ता वै गौर्दुहे प्रत्तेडा यजंमानाय दुह एते वा इडांयै स्तना इडोपंहूतेतिं वायुर्व्थ्सो यर्.हि होतेडांमुपह्लयेंत तर्.हि यजंमानो होतांर्मीक्षंमाणो वायुं मनंसाद्ध्यायेन् - [] 2

प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

149

तै॰सं॰ 1.7.1.3

मात्रे वृथ्समुपावंसृजित सर्वेण वै युज्ञेनं द्वेवाः सुंवर्गं ॰लोकमांयन् पाकयुज्ञेन मनुंरश्राम्यथ्सेडा मनुंमुपावंर्तत तां देवासुरा व्यंह्वयन्त प्रतीचीं देवाः परांचीमसुंराः सा देवानुपावंर्तत पृशवो वै तद् देवानंवृणत पृशवोऽसुंरानजहुर्यं कामयेता पृशुः स्यादिति परांचीं तस्येडामुपं ह्वयेतापृशुरेव भंवित यं - [] 3

तै॰सं॰ 1.7.1.4

कामयेंत पशुमान्थ् स्यादितिं प्रतीचीं तस्येडामुपंह्वयेत पशुमानेव भंवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा इडामुपं ह्वयेत् य इडांमुप्-ह्यात्मान्-मिडांयामुप्-ह्वयेतेति सा नःं प्रिया सुप्रतूंर्ति-र्मघोनीत्या-हेडांमेवोप्हूयाऽऽत्मान्मिडांयामुपंह्वयते व्यंस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राृश्नन्ति - [] 4 तै॰सं॰ 1.7.1.5

सामि मांर्जयन्त एतत् प्रति वा असुंराणां ॰युज्ञो व्यंच्छिद्यत् ब्रह्मणा द्वेवाः समंदधु र्बृह्स्पतिं-स्तनुतामिमं न् इत्यांह् प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

150

ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पति ब्रह्मंणैव युज्ञश् सं दंधाति विच्छिन्नं श्यज्ञश् सिम्मं दंधात्वित्यांह् संतंत्यै विश्वे देवा इह मांदयन्तामित्यांह संतत्यैव युज्ञं देवेभ्योऽनुं दिशति यां श्वै - [] 5 तै॰सं॰ 1.7.1.6

युज्ञे दक्षिणां ददांति तामंस्य पृशवोऽनु सं क्रांमन्ति स एष ईजानोंऽपृशुर्भावुंको यजंमानेन खलु वै तत्कार्य-मित्यांहु र्यथां देवत्रा दुत्तं कुंर्वीतात्मन् पृशून् रमयेतेति ब्रद्धृ पिन्वस्वेत्यांह युज्ञो वै ब्रद्ध्रो युज्ञमेव तन्मंहयृत्यथों देवत्रैव दुत्तं कुंरुत आत्मन् पृशून् रंमयते ददंतो मे () मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोपं दस्वित्यांह भूमानंमेवोपैति ॥ 6 (विद्वान्-ध्यांयेद्-भवति यं-प्राश्नन्ति-यां च्वै-म्-एकान्त्र विस्शृतिश्चं)(अ1)

तै॰सं॰ 1.7.2.1

सि॰ श्रंवा ह सौवर्चन्सः तुमिञ्जमौपोदिति-मुवाच् यथ्सत्रिणा् होताऽभूः कामिडा्मुपांह्वथाः इति प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:

151

तामुपाँह् इतिं होवाच् या प्राणेनं देवान् दाधारं व्यानेनं मनुष्यांनपानेनं पितृनितिं छिनत्ति सा न छिन्ती(3) इतिं छिनत्तीतिं होवाच् शरींरं ॰वा अंस्यै तदुपाँह्वथा इतिं होवाच् गौर्वा - [] 7

तै॰सं॰ 1.7.2.2

अंस्यै शरींरं गां ॰वाव तौ तत् पर्यंवदतां ॰या यज्ञे दीयते सा प्राणेनं देवान् दांधार ययां मनुष्यां जीवंन्ति सा व्यानेनं मनुष्यान्ं यां पितृभ्यो घ्रन्ति साऽपानेनं पितृन् य एवं ॰वेदं पशुमान् भंवत्यथ् वै तामुपांह्व इतिं होवाच् या प्रजाः प्रभवंन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्तं ॰वा अंस्यै तदु - [] 8

तै॰सं॰ 1.7.2.3

पाँह्वथा इतिं होवाचौषंधयो वा अंस्या अन्नमोषंधयो वै प्रजाः प्रभवंन्तीः प्रत्या भंवन्ति य एवं च्वेदांन्नादो भंवत्यथ वै तामुपाँह्व इतिं होवाच् या प्रजाः पंराभवंन्ती-रनुगृह्णाति प्रत्याभवंन्ती गृ्ह्णातीतिं प्रतिष्ठां च्वा अंस्यै तदुपाँह्वथा इतिं होवाचे यं च्वा अंस्यै प्रतिष्ठे- [] 9 प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

152

तै॰सं॰ 1.7.2.4

यं ॰वै प्रजाः पंराभवंन्तीरनुं गृह्णाति प्रत्याभवंन्ती र्गृह्णाति य एवं ॰वेद्र प्रत्येव तिंष्ठुत्यथ् वै तामुपांह्व इतिं होवाच् यस्यैं निक्रमंणे घृतं प्रजाः संजीवंन्तीः पिबन्तीतिं छिनत्ति सा न छिन्ती(3) इति न छिन्तीतिं होवाच् प्र तु जंनयतीत्येष वा इडामुपांह्वथा इतिं () होवाच् वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमंणे घृतं प्रजाः संजीवंन्तीः पिबन्ति य एवं ॰वेद्व प्रैव जांयतेऽन्नादो भंवति ॥ 10 (गौर्वा-अंस्यै-तत्-प्रंतिष्ठा-ऽह्वंथा-इतिं-विश्शतिश्चं) (अ2) तै॰सं॰ 1.7.3.1

प्रोक्षं ॰वा अन्ये देवा इज्यन्तैं प्रत्यक्षंमन्ये यद्यजंते य एव देवाः प्ररोक्षंमिज्यन्ते तानेव तद्यंजित्यदंन्वाहार्यं-माहरंत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं ॰यद् ब्रांह्मणास्तानेव तेनं प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषाऽथों यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्वै यज्ञस्यं क्रूरं ॰यद्विलिष्टं तदंन्वाहार्येणा - [] 11 तै॰सं॰ 1.7.3.2

ऽन्वाहंरति तदंन्वाहार्यंस्या-न्वाहार्यृत्वं देंवदूता वा एते यदृत्विजो यदंन्वाहार्यं-माहरंति देवदूतानेव प्रींणातिप्रजापंति र्द्वेवेभ्यों यज्ञान् प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

153

व्यादिंश्यथ् स रिरिचानोंऽमन्यत् स एतमंन्वाहार्यं-मभंक्त-मपश्यत् त मात्मन्नंधत्तस वा एष प्रांजापत्यो यदंन्वाहार्यों यस्यैवं ॰विदुषोंन्वाहार्यं आह्रियतें साक्षाद्वेव प्रजापंतिमृद्धोत्य-पंरिमितोनिरुप्योऽपंरिमितः

प्रजापंतिः प्रजापंते- [] 12

तै॰सं॰ 1.7.3.3

राप्त्यैं देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एतं

प्रांजापृत्य-मंन्वाहार्यं-मपश्यन् तम्नवाहंरन्त ततों देवा अभंवन् परासुंरा यस्यैवं चविदुषोंऽन्वाहार्यं आह्नियते भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्केनं पूर्ती यस्यैवं चविदुषोंऽन्वाहार्यं आह्नियते स त्वेवेष्टांपूर्ती प्रजापंतेर्भागोंऽसी- [] 13 तै॰सं॰ 1.7.3.4

त्यांह प्रजापंतिमेव भांग्धेयेंन समंर्द्धयृत्यूर्जंस्वान् पयंस्वानित्याहोर्जं-मेवास्मिन् पयों दधाति प्राणापानौ में पाहि समानव्यानौ में पाहीत्यांहा- ऽऽशिषंमेवैतामा शास्ते ऽक्षिंतो ऽस्यक्षिंत्यै त्वा मा में क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् ॰लोक इत्यांह क्षीयंते प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

154

वा अमुष्मिन् ॰लोके ऽन्नंमितः प्रंदान् ७ ह्यंमुष्मिन् ॰लोके ()
प्रजा उंपजीवंन्ति यदेव- मंभिमृशत्यिक्षंति-मेवैनंद्रमयित
नास्यामुष्मिन् ॰लोकेऽन्नं क्षीयते ॥ 14
(अन्वाहार्येण-प्रजापंते-रिस्-ह्यंमुष्मिन् ॰लोके-पञ्चंदश च)(अ3)
तै॰सं॰ 1.7.4.1
बर्.हिषोऽहं देवयुज्ययां प्रजावांन् भूयासमित्यांह बर्.हिषा वै
प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् तेनैव प्रजाः सृंजते नराश॰
संस्याहं देवयुज्ययां पशुमान् भूयासमित्यांह् नराश॰सेन् वै
प्रजापंतिः पृश्ननंसृजत् तेनैव पृश्न्य सृंजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं
देवयुज्ययाऽऽयुष्मान् यूज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयुमित्याहाऽऽयुरेवात्मन्

धंत्ते प्रतिं युज्ञेनं तिष्ठति दर्.शपूर्णमा्सयोर् - [] 15 तै॰सं॰ 1.7.4.2

वै देवा उज्जिति-मनूदंजयन् दर्.शपूर्णमासाभ्या-मसुरानपानुदन्ताग्ने-रहमुर्ज्जिति-मनूज्जेष-मित्यांह दर्.शपूर्णमासयोरेव देवतांनां ॰यजंमान् उज्जितिमनूज्जंयति दर्.शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृंव्यानपं प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

155

नुदते वाजंवतीभ्यां ज्व्यूंहत्यत्रं ज्वै वाजोऽत्रंमेवावं रुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यैयो वै यृज्ञस्य द्वौ दोहौं विद्वान् यजंत उभ्यतं - [] 16 तै॰सं॰ 1.7.4.3

पुव युज्ञं दुंहे पुरस्तांच्चोपिरेष्टाच्चैष वा अन्यो युज्ञस्य दोह् इडांयामन्यो यर्.हि होता यजंमानस्य नामं गृह्णीयात् तर्.हिं ब्रूयादेमा अंग्मन्नाशिषो दोहंकामा इति सि स्तुंता एव देवतां दुहेऽथों उभ्यतं एव युज्ञं दुंहे पुरस्तां-च्चोपिरेष्टा-च्चरोहिंतेन त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्यांहैते वै देवाश्वा - [] 17

तै॰सं॰ 1.7.4.4

यजंमानः प्रस्तरो यद्वेतैः प्रंस्तरं प्रहरंति देवा्रश्वेरेव यजंमानः सुव्गं ज्लोकं गंमयत् वि ते मुञ्जामि रश्ना वि रश्मीनित्यांहैष वा अग्नेर्विमोकस्ते-नैवैनं ज्विमुंञ्चतिविष्णोः शंज्योरहं देवयुज्ययां यज्ञेनं प्रतिष्ठां गंमेयमित्यांहय्ज्ञो वै विष्णुंर्य्ज्ञ एवान्तृतः प्रतिंतिष्ठति सोमंस्याहं देवयुज्ययां सुरेता - [] 18

प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:

156

तै॰सं॰ 1.7.4.5

रेतों धिषीयेत्यांह् सोमो वै रेंतोधास्तेनैव रेतं आत्मन् धंत्तेत्वष्टुंर्हं देंवयुज्ययां पशूना॰ रूपं पुंषेयमित्यांहृत्वष्टा वै पंशूनां मिंथुनानां॰ रूपकृत्तेनैव पंशूना॰रूपमात्मन् धंत्ते द्वेवानां पत्नींरग्नि र्गृहपंति र्यज्ञस्यं मिथुनं तयोंर्हं देंवयुज्ययां मिथुनेन् प्रभूयास्मित्यांहैतस्माद्वै मिंथुनात् प्रजापंति मिंथुनेन् - [] 19

तै°सं° 1.7.4.6

प्राजांयत् तस्मांद्रेव यजंमानो मिथुनेन् प्रजांयतेवेदोंऽसि वित्तिंरसि विदेयेत्यांह वेदेन् वै द्वेवा असुंराणां च्वित्तं च्वेद्यंमिविन्दन्त् तद्वेदस्यं वेद्रत्वं च्यद्यद्भातृंव्यस्याभिद्ध्यायेत् तस्य नामं गृह्णीयात् तद्वेवास्य सर्वं च्वृङ्क्ते घृतवंन्तं कुलायिनं रायस्पोषं सहस्रिणं च्वेदो दंदातु वाजिन्मित्यांह् प्रसहस्रं पृश्नांप्रोत्या () स्यं प्रजायां च्वाजी जांयते य एवं च्वेदं ॥ 20

(दुर्.शपूर्णमासयों-रुभ्यतों-देवाश्वाः-सुरेताःं-प्रजापंतिर्मिथुनेनांऽऽप्रोत्य-ष्टौ चं) (अ4)

प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

157

तै॰सं॰ 1.7.5.1

ध्रुवां ॰वै रिच्यंमानां ॰युज्ञोऽनुं रिच्यते युज्ञं ॰यजंमानो॒ यजंमानं प्रजा

ध्रुवामाप्यायंमानां ज्युज्ञोऽन्वा प्यायते युज्ञं ज्यजंमानो यजंमानं प्रजा आप्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्यांह ध्रुवामेवाऽऽप्याययति-तामाप्यायंमानां ज्युज्ञोऽन्वा प्यायते युज्ञं ज्यजंमानो यजंमानं प्रजाः प्रजापंते र्विभान्नामं लोकस्तस्मिं अस्त्वा दधामि सह यजंमानेनेत्यां - [] 21 तै॰सं॰ 1.7.5.2

हायं ॰वै प्रजापंते र्विभान्नामं लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति सह यजंमानेन् रिच्यंत इव वा एतद्यद्यजंतेयद्यंजमानभागं प्राश्नात्यात्मानंमेव प्रींणात्येतावान्ः. वै यज्ञो यावान्ं यजमानभागो यज्ञो यजंमानो यद्यंजमानभागं प्राश्नातिं यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवंस्र सोदंकुं यद् बुर्.हिश्चाऽऽपंश्चैतद् - [] 22

तै°सं° 1.7.5.3

यजंमानस्याऽऽयतंनं च्यद्वेद्विर्यत् पूंर्णपात्रमंन्तर्वेदि निनयंति स्व एवाऽऽयंतने सूयवंस् सोदंकं कुरुते सदंसि सन्में भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं च्यज्ञमेवामृतं-मात्मन् धंत्ते सर्वाणि प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

158

वै भूतानिं व्रतमुंप्यन्तमनूपं यन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजों मार्जयन्तामित्यांहैष वै दंर्.शपूर्णमासयोंरवभृथो - [] 23 तै॰सं॰ 1.7.5.4 यान्येवैनं भूतानिं व्रतमुंप्यन्तं-मनूप्यन्ति तैरेव सहावंभृथमवैति विष्णुंमुखा वै देवा श्छन्दोंभिरिमान् ॰लोका-नंनपज्य्यम्भ्यंजयुन्ः यद्विष्णुक्रमान् क्रमंते विष्णुरेव भूत्वा यजंमान् श्छन्दोंभिरिमान् ॰ लोका-नंनपज्य्यम्भि जंयति विष्णोः क्रमोंऽस्यभिमातिहेत्यांह गायत्री वै पृंथिवी त्रैष्टुंभम्नत्तरिक्षं जागंतीद्यौरानुंष्टुभीर्दिश् श्छन्दोंभिरेवेमान् ॰ लोकान् यंथापूर्वम्भि जंयति ॥ 24

(यजंमानेनेतिं-चै तदं-वभृथो-दिशःं-सप्त चं) (अ5)

तै॰सं॰ 1.7.6.1

अगंन्म सुवः सुवंरग्न्मेत्यांह सुव्रग्मेव लोकमेंतिसंदशंस्ते मा छिथ्सि यत्ते तप्स्तस्मैं ते मा वृक्षीत्यांहयथायजुरेवैतथ् सुभूरंसि श्रेष्ठों रश्मीनामांयुर्द्धा अस्यायुंर्मे धेहीत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते प्र वा एषोंऽस्मान्ँ लोकाच्यंवते यो - [] 25 प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

159

तै॰सं॰ 1.7.6.2

विष्णुक्रमान् क्रमंते सुवर्गाय हि लोकायं विष्णुक्रमाः क्रम्यन्तें ब्रह्मवादिनों वदन्ति सत्वै विष्णुक्रमान् क्रमेत् य इमान् ॰लोकान् भ्रातृंव्यस्य सं॰विद्य पुनंरिमं ॰लोकं प्रंत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्यं प्रत्यवरोहो यदाहेदमहम्मुं भ्रातृंव्यमाभ्यो द्विग्भ्यौंऽस्यै द्विव इतीमानेव लोकान् भ्रातृंव्यस्य सं॰विद्य पुनंरिमं ॰लोकं प्रत्यवंरोहति सं - [] 26 तै॰सं॰ 1.7.6.3

ज्योतिंषाऽभूवमित्यांहास्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठत्यै-न्द्रीमावृतंम्नवावंर्त इत्यांहासौ वा आंद्रित्य इन्द्रस्तस्यैवा ऽऽवृत्मनुं पूर्यावंर्तते दक्षिणा पुर्यावंर्तते स्वमेव वीर्यमनुं पुर्यावंर्तते तस्माद् दक्षिणोऽर्द्धं आत्मनों वीर्यावत्तरोऽथों आदित्यस्यैवाऽऽवृत्मनुं पुर्यावंर्तते समृहं प्रजया सं मयां प्रजेत्यांहाऽऽशिषं - [] 27

तै॰सं॰ 1.7.6.4

मेवैतामा शाँस्ते सिमंद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा तें अग्ने दीद्यासमित्यांह यथा युजुरेवैतद्वसुंमान् युज्ञो वसींयान्-भूयासमित्यांहा ऽऽशिषंमेवैतामा शाँस्ते बहु वै गार्.हंपत्यस्यान्तें मिश्रमिंव चर्यत प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

160

आग्निपावमानीभ्यां गार्.हंपत्यमुपं तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुंनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्नें गृहपत् इत्यांह - [] 28 तै॰सं॰ 1.7.6.5

यथा युजुरेवैतच्छ्त हिमा इत्यांह शृतं त्वां हेम्न्तानिंन्धिषीयेति वावैतदांह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शांसे तन्तंवे ज्योतिंष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रोऽजांतः स्यात् तेंज्स्व्येवास्यं ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जांयते तामाशिषमा शांसेऽमुष्मै ज्योतिंष्मतीमितिं ब्रूयाद्यस्यं पुत्रो - [] 29

तै°सं° 1.7.6.6

जातः स्यात्तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्च्सं दंधाति यो वै युज्ञं प्रयुज्य न विंमुञ्चत्यं प्रतिष्ठानो वै स भंवति कस्त्वां युनक्ति स त्वा वि मुंञ्चत्वित्यांह प्रजापंतिर्वै कः प्रजापंतिनैवैनं च्युनक्तिं प्रजापंतिना वि मुंञ्चित प्रतिष्ठित्या ईश्वरं ॰वै व्रतमविंसृष्टं प्रदहोऽग्नें व्रतपते व्रतमंचारिष्मित्यांह व्रतमेव - [] 30 प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

161

तै॰सं॰ 1.7.6.7

वि सृंजते शान्त्या अप्रंदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एंति न नि वंर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्यं पुनरालंभं चिद्वान् यजंते तम्भि निवंर्तते यज्ञो बंभूव स आ बंभूवेत्यांहैष वै यज्ञस्यं पुनरालंभस्तेनैवैनं पुनरा लंभते ऽनंवरुद्धा वा पुतस्यं विराड्य आहिंताग्निः सन्नंसभः पृशवः खलु वै () ब्रांह्मणस्यं सभेष्ट्वा प्राङ्क्त्रम्यं ब्र्याद्रोमां अग्रेऽविंमा अश्वी यज्ञ इत्यवं सभा रुन्धे प्र सहस्रं पृश्वनां प्रोत्यास्यं प्रजायां च्वाजी जांयते ॥ 31 (यः-स-मासिषं-गृहपत्-इत्यांहा-ऽमुष्मे ज्योतिष्मतीमितिं ब्र्याद्यस्यं पुत्रो-वृतमेव-खलु-वै-चतुंर्वि श्रातिश्च) (अ6) तै॰सं॰ 1.7.7.1

देवं सिवतः प्र सुंव य्ज्ञं प्र सुंव य्ज्ञपंतिं भगांय द्विव्यो गंन्ध्विः । कृतपः केतं नः पुनातु वाचस्पति विचंम्द्य स्वंदाति नः ॥ इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं ॰वृत्रं ॰वंद्ध्यात् ॥ वाजंस्य नु प्रंस्वे मातरं महीमदितिं नाम् वचंसा करामहे । प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः यस्यांमिदं ॰विश्वं भुवंनमाविवेश् तस्यां नो देवः संविता

धर्म'साविषत्॥

अफ्स्वं - [] 32

तै॰सं॰ 1.7.7.2

न्तर्मृतंमुफ्सु भेषुजमुपामुत प्रशंस्तिष्वश्वां भवथ वाजिनः ॥

वायुर्वां त्वा मनुंर्वा त्वा गन्धुर्वाः सप्तविं श्यातिः ।

ते अग्रे अश्वंमायुञ्जन्ते अंस्मिञ्जवमादंधुः॥

अपाँ नपादाशु हेम्न््. य ऊर्मिः कुकुद्मान् प्रतूर्ति र्वाजुसातंमुस्तेनायं

॰वाजंश सेत्॥

विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णो र्विक्रान्तमस्यङ्कौ

न्युङ्का () वृभितो रथं ॰यौ ध्वान्तं ॰वांताग्रमनुं संचरंन्तौ दूरेहेंतिरिन्द्रियावाँन् पतुत्री ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु ॥ 33

(अफ्सु-न्युङ्कौ-पञ्चंदश च) (अ७)

प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

163

तै॰सं॰ 1.7.8.1

देवस्याहर संवितः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाज्जिता वाजं जेषं देवस्याहर संवितः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाज्जिता वर्.षिष्टं नाकंर रुहेयमिन्द्रांय वाचं व्वद्वेतन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजंमजयित् ॥ अश्वांजिन वाजिनि वाजेषु वाजिनीवृत्यश्वांन् थ्समथ्सुं वाजय ॥ अर्वासि सप्तिंरसि वाज्यंसि वाजिनो वाजं धावत मुरुतां प्रस्वे

```
जंयत् वियोजंना मिमीदुध्वमदुध्वंनः स्कभ्नीत् - [] 34
तै॰सं॰ 1.7.8.2
काष्ट्रां गच्छत् वाजेंवाजेऽवत वाजिनो नो धनेंषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः ॥
अस्य मद्ध्वः पिबत माद्यंद्ध्वं तृप्ता यांत पृथिभिं र्देवयानैः ॥
ते नो अर्वन्तो हवनुश्रुतो हवं अविश्वे शृण्वन्तु वाजिनः ॥
मितद्रंवः सहस्रसा मेधसांता सनिष्यवः ।
महो ये रत्नं र समिथेषुं जिभूरे शत्नों भवन्तु वाजिनो हवेषु ॥
देवतांता मितद्रंवः स्वर्काः ।
जुंभयुन्तोऽहिं ॰वृकु॰ रक्षां॰सि सर्नेंम्युस्मदुयुंयवु - [] 35
प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:
164
तै॰सं॰ 1.7.8.3
त्रमींवाः॥
एष स्य वाजी क्षिंपृणिं तुंरण्यति ग्रीवायाँ बुद्धो अंपिकृक्ष आसनिं।
क्रतुं दिधका अनुं संतवींत्वत् पृथामङ्काु ए स्यन्वापनींफणत् ॥
उत स्मांस्य द्रवंतस्तुरण्यतः पुणं न वेरनुं वाति प्रगुर्द्धिनः ।
श्येनस्येंव ध्रजंतो अङ्करसं परि दिधकाव्.णणः सहोर्जा तरित्रतः ॥
आ मा वाजंस्य प्रस्वो जंगम्यादा द्यावांपृथिवी विश्वशंभू।
आ मां गन्तां पितरां - [] 36
तै॰सं॰ 1.7.8.4
मातरा चाऽऽ मा सोमों अमृतुत्वायं गम्यात् ॥
```

वाजिनो वाजितो वाजि सिर्ध्यन्तो वाजि जेष्यन्तो बृह्स्पतैं भीगमवं जिघ्रत वाजिनो वाजितो वाजि ससृवाश्सो वाजि जिग्वाश्सो बृह्स्पतैंभीगे नि मृंद्विम्यं व्यः सा सत्या संधाभूद्यामिन्द्रेण समधंद्ध्यमजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं व्वाजं विमुंच्यद्ध्वं ॥ 37 प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

165

(स्कृभ्नीत-युयवन्-पितरा-द्विचंत्वारिश्शच्च) (अ8) तै॰सं॰ 1.7.9.1

क्षृत्रस्योल्बंमिस क्षृत्रस्य योनिंरिस जाय एिह सुवो रोहांव रोहांव हि सुवंरहं नांवुभयोः सुवों रोक्ष्यामि वाजंश्च प्रस्वश्चांपिजश्च क्रतुंश्च सुवंश्च मूर्द्धा च व्यश्नियश्चाऽऽन्त्यायन श्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनुश्चािंपतिश्च ।

आयुंर्यज्ञेनं कल्पतां प्राणो युज्ञेनं कल्पतामपानो - [] 38 तै॰सं॰ 1.7.9.2

युज्ञेनं कल्पतां ज्व्यानो युज्ञेनं कल्पतां चक्षुंर्य्ज्ञेनं कल्पताः श्रीत्रं ज्युज्ञेनं कल्पतां मनों युज्ञेनं कल्पतां ज्वाग्युज्ञेनंकल्पता-मात्मा युज्ञेनं कल्पतां ज्युज्ञो युज्ञेनं कल्पताः सुवंर्द्वेवाः अंगन्मामृतां अभूम प्रजापंतेः प्रजा अंभूमसमृहं प्रजया सं मयां प्रजा समृहः रायस्पोषेण सं मयां रायस्पोषो ऽन्नांय त्वा ऽन्नाद्यांय त्वा वाजांय () त्वा वाजजित्यायैं त्वा ऽमृतंमसि पृष्टिरसि प्रजनंनमसि ॥ 39

(अपानो-वाजांय-नवं च) (अ९) प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः 166 तै॰सं॰ 1.7.10.1 वाजंस्येमं प्रंस्वः सुंषुवे अग्रे सोम् राजांनुमोषंधीष्वफ्सु । ता अस्मभ्यं मधुंमतीर्भवन्तु वय राष्ट्रे जाँग्रियाम पुरोहिंताः॥ वाजंस्येदं प्रंस्व आ बंभूवेमा च विश्वा भुवंनानि सूर्वतः । स विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं ॰ वुर्द्धयंमानो अस्मे ॥ वाजंस्येमां प्रंस्वः शिंश्रिये दिवंमिमा च विश्वा भुवंनानि सुम्राट् । अर्दिथ्सन्तं दापयतु प्रजानन् रुयिं - [] 40 तै॰सं॰ 1.7.10.2 चं नः सर्ववीरां नि यंच्छतु ॥ अग्ने अच्छां वदेह नः प्रतिं नः सुमनां भव । प्रणों यच्छ भुवस्पते धनुदा अंसि नुस्त्वं ॥ प्रणों यच्छत्वर्यमा प्रभगः प्रबृहस्पतिः । प्र देवाः प्रोत सूनृता प्रवाग्देवी दंदातु नः ॥ अुर्यमणुम् बृहुस्पतिमिन्द्रं दानांय चोदय। वाचं ॰विष्णु॰ सरंस्वती॰सवितारं - [] 41 प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः 167

तै॰सं॰ 1.7.10.3

च वाजिनं ॥

सोम् राजांनं ॰वरुंणमृग्नि-म्नवारंभामहे । आदित्यान् विष्णु॰ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पितं ॥

देवस्यंत्वा सवितुः प्रंस्वें'ऽश्विनों' र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्याः

सरंस्वत्यै वाचो युन्तु र्युन्त्रेणाःग्रेस्त्वाः साम्राज्येनाःभिषिञ्चामीन्द्रंस्य

बृह्स्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभिषिञ्चामि ॥ ४२

(र्यि॰-संवितार्॰-षट्त्रिं॰शच्च)(अ10)

तै॰सं॰ 1.7.11.1

अग्निरेकांक्षरेण वाचुमुदंजयदृश्विनौ द्यंक्षरेण प्राणापानावुदंजयतां

॰विष्णुस्त्रयंक्षरेण त्रीन् ॰लोकानु-दंजयथ् सोमश्चतुंरक्षरेण चतुंष्पदः

पृश्नुदंजयत् पूषा पञ्चांक्षरेण पृङ्क्तिमुदंजयद् धाता षडंक्षरेण

षड्-ऋतूनुदंजयन् मुरुतः सुप्ताक्षरिण सुप्तपंदाः शक्तरीमुदंजयन्

बृह्स्पतिंरुष्टाक्षंरेण गायुत्री मुदंजयन् मित्रो नवाँक्षरेण त्रिवृत् %

स्तोम्मुदंजयुद् - [] 43

प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:

168

तै॰सं॰ 1.7.11.2

वरुंणो दशाँक्षरेण विराज्-मुदंजयदिन्द्र एकांदशाक्षरेण त्रिष्टुभ्-मुदंजयद् विश्वें देवा द्वादंशाक्षरेण जगंतीमुदंजयन् वसंवस्त्रयों दशाक्षरेण त्रयोद्धश स्तोम्मुदंजयन् रुद्राश्चतुंर्दशाक्षरेण चतुर्दश स्तोम्मुदंजयन्नादित्याः पञ्चंदशाक्षरेण पञ्चदुश ए स्तोम्मुदंजयन्नदितिः षोडंशाक्षरेण षोड्श क्यां स्तोम्मुदंजयत् प्रजापंतिः सप्तदंशाक्षरेण सप्तदृश क्यां स्तोम्मुदंजयत् ॥ ४४ (त्रिवृत क्यां स्तोम्मुदंजयथ्-षद्चंत्वारि श्याच्च)(अ११) तै॰सं॰ १.७.१२.१

उपयामगृंहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदुमिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वोपयामगृंहीतोऽस्यफ्सुषदं त्वा घृत्तसदं ॰व्योमसदुमिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वोपयामगृंहीतोऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाक्सदुमिन्द्रांय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रांय त्वा ॥ प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

169

ये ग्रहाः पञ्चजुनीना येषां तिस्रः पंरमुजाः ।

दैव्यः कोशः - [] 45

तै°सं° 1.7.12.2

समुंब्जितः ।

तेषां चिशिंप्रियाणां-मिष्मूर्ज् समंग्रभीमेष ते योनिरिन्द्रांय त्वा ॥ अपा रस्मुद्वंयस् सूर्यरिश्मि स्मार्भृतं । अपा रसंस्य यो रस्स्तं च्वों गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्रांय त्वा ॥ अया विष्ठा जनयन् कर्वराणि स हि घृणिंरुरुर्वरांय गातुः । स प्रत्युदैंद्धरुणो मद्ध्वो अग्र स्वायां च्यत् तनुवां () तनूमैरंयत । उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जृष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः

प्रजापंतये त्वा ॥ 46 (कोशं-स्तुनुवां-त्रयोंदश च)(अ12) तै॰सं॰ 1.7.13.1 अन्वह् मासा अन्विद्वनान्यन्वोषंधीरनु पर्वतासः । अन्विन्द्र रोदंसी वावशाने अन्वापों अजिहत् जायंमानं ॥ प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः 170 अनुं ते दायि मृह इंन्द्रियायं सुत्रा ते विश्वमनुं वृत्र हत्यें । अनुं क्षुत्रमनु सहों यजुत्रेन्द्रं देवेभि्रनुं ते नृषह्यें ॥ इन्द्राणीमा्सु नारिषु सुपत्नीं मृहमंश्रवं। न ह्यंस्या अपुरं चुन जुरसा - [] 47 तै॰सं॰ 1.7.13.2 मरंते पतिः ॥ नाहमिंन्द्राणि रारण् सख्युंर्वृषाकंपेर् ऋते । यस्येदमप्यं ह्विः प्रियं देवेषु गच्छंति ॥ यो जात एव प्रंथमो मनंस्वान् देवो देवान् क्रतुंना पुर्यभूंषत् । यस्य शुष्माद्रोदंसी अभ्यंसेतां नृम्णस्यं मृह्रा स जंनास् इन्द्रः ॥ आ तें मह इंन्द्रोत्युंग्र समंन्यवो यथ् सुमरंन्तु सेनाः । पतांति दिद्युन्नर्यंस्य बाहुवोर्मा ते - [] 48 तै॰सं॰ 1.7.13.3 मनों विष्वुद्रियुग्वि चांरीत्॥

मा नों मर्<u>क</u>्षीरा भंरा दुद्धि तन्नः प्र दाशुषे दातंवे भूरि यत् तें । प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

171

नव्यें देष्णे शुस्ते अस्मिन् तं उक्थे प्र ब्रंवाम व्यमिन्द्र स्तुवन्तःं ॥ आ तू भंरु माकिरेतत् परिष्ठाद्विद्मा हि त्वा वसुंपितं ॰वसूंनां । इन्द्र यत् ते माहिनं दत्त्वमस्त्यस्मभ्यं तद्धंर्यश्व - [] 49 तै॰सं॰ 1.7.13.4

प्रयंन्धि ॥

प्रदातारं हवामह् इन्द्रमा ह्विषां वयं। उभा हि हस्ता वसुंना पृणस्वा ऽऽप्रयंच्छ् दक्षिंणादोत स्व्यात्॥ प्रदाता वृजी वृंषभस्तुंराषाट्छुष्मी राजां वृत्रहा सोंम्पा वां। अस्मिन् यृज्ञे बर्.हिष्या निषद्याथां भव यजमानाय् शं थ्योः॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववा अवोभिः सुमृडीको भंवतु विश्ववेदाः। बाधंतां द्वेषो अभंयं कृणोतु सुवीर्यंस्य - [] 50 तै॰सं॰ 1.7.13.5

पतंयः स्याम ॥

तस्यं वयः सुंमृतौ यृज्ञियस्यापिं भृद्रे सौंमनुसे स्यांम । स सुत्रामा स्ववाः इन्द्रों अस्मे आराच्चिद्द्वेषः सनुतर्युयोतु ॥ प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्नः

172

रेवतींर्नः सधमादु इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः ।

```
क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥
प्रोष्वंस्मै पुरोर्थमिन्द्रांय शूषमंर्चत ।
अभीकें चिदु लोक्कृथ् सङ्गे समथ्सुं वृत्रहा ।
अस्माकं बोधि चोद्विता नभंन्ता-मन्युकेषां ।
ज्याका अधि () धन्वंसु ॥ 51
(जुरसा-मा तें-हर्यश्व-सुवीर्यस्या-ऽध्ये-कं च ) (अ13)
ठयल्पग् ऍब्यगत् ष्त्व्या् ल्वाय्व्तपञ् ठग्छग्प्त् ब्झ् १ व्ब् १३ अफ्यगग्धप्त् :-
(पाक्युज्ञ ५-स ७ श्रंवाः - पुरोक्षं - बुर्. हिषो ८ हं - ध्रुवा - मगुन्मेत्यां हु -
देवं सवित-र्देवस्याहं-क्षूत्रस्योल्बं-ज्वाजंस्येम-मुग्निरेकांक्षरेणोपयामगृंहीतोऽ-
स्यन्वह् मासा-स्त्रयोंदश)
ऍब्प्श्ग्त् ष्त्व्या् ल्व्यय्क्त्पञ् ठग्छग्प्ल् ब्झ् 1, 11, 21 दज्य्प्ल् ब्झ्
ठग्फ्यग्ग्व्ल् :- (पाक्
यज्ञं-परोक्षं-ध्रुवां-७वि सृंजते-च नः सर्ववीरां -
पतंयः स्यो-मैकंपञ्चाशत्)
ऊत्प्ल् गम्छ् एग्ल्ळ् ठग्छग्प् ब्झ् दज्श्ज्फ्ल्ण् ठयल्पग्प् :-
प्रथमकाण्डे - सप्तमः प्रश्न:
173
(पाक्यज्ञं-धन्वंसु ।)
॥ हरिः ओं ॥
॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे
सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥
```

प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्न:

174

ओं नमः परमात्मने

, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः ॥ हृरिः ओं

1.8 प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः राजसूयः

तै॰सं॰ 1.8.1.1

अनुंमत्यै पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निर्वपिति धेनुर्दक्षिणाये प्रत्यञ्चः शंयांया अवशीयंन्ते तं नैर्.ऋतमेकं-कपालं कृष्णं ॰वासःं कृष्णतूंषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुंतिं जुषाण एष तें निर्.ऋते भागो भूतें ह्विष्मंत्यसि मुञ्चेमम॰ हंसः स्वाहा नमो य इदं चकारांऽऽद्वित्यं चरुं निर्वपित् वरो दक्षिणा ऽऽग्नावैष्णव-मेकांदशकपालं ॰वामनो वही दक्षिणा ऽग्नीषोमीय - [] 1

तै॰सं॰ 1.8.1.2

मेकांदश कपाल्॰ हिरंण्यं दिक्षंणै-न्द्रमेकांदशकपाल-मृष्भो वही दिक्षंणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपालमैन्द्रं दद्ध्यंष्भो वही दिक्षंणैन्द्राग्नं द्वादंशकपालं ॰वैश्वद्वेवं चुरुं प्रंथमुजो वृथ्सो दिक्षंणा सौम्य १० श्यांमाकं प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

175

चुरुं ॰वासो दक्षिणा सरंस्वत्यै चुरु सरंस्वते चुरुं मिंथुनौ

गावौ दक्षिंणा ॥ 2 (अुग्नीषोमीयं-चतुंस्त्रिश्शच्च) अ1) तै॰सं॰ 1.8.2.1 आ्रयमृष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चुरु सांवित्रं-द्वादंशकपाल । सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुं मांरुत सप्तकंपालं वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यं-मेकंकपालं ॥ 3 (आग्नेय रसौम्यं मांरुत-मृष्टादंश) (अ2) तै॰सं॰ 1.8.3.1 ऐन्द्राग्न-मेकांदशकपालं मारुतीमामिक्षां ~वारुणीमामिक्षां कायमेकंकपालं प्रघास्यान्ं हवामहे मुरुतों युज्ञवांहसः करंभेणं सुजोषंसः ॥ मो षूणं इन्द्र पृथ्सु देवास्तुं स्म ते शुष्मिन्नवया । मुही ह्यंस्य मीदुषों युव्या । ह्विष्मंतो मुरुतो वन्दंते गीः ॥ यद्वामे यदरंण्ये यथ सभायां ॰यदिंन्द्रिये। प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः 176 यच्छूद्रे यदुर्यं एनंश्चकृमाव्यं । यदे () कुस्याधि धर्मणि तस्यां वयजंनमसि स्वाहां ॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मंयोभुवा । द्वेवेभ्यः कर्मं कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः ॥ ४ (व्यं ॰यद्-विं॰शृतिश्चं) (अ3)

तै॰सं॰ 1.8.4.1

अग्नयेऽनींकवते पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निर्वंपति साक्र सूर्येणोद्यता मुरुद्भ्यः सान्तपुनेभ्यों मुद्ध्यंदिने चुरुं मुरुद्भयों गृहमेधिभ्यः सर्वांसां दुग्धे सायं चुरुं पूर्णा दंर्वि परांपत् सुपूँर्णा पुनरा पंत । वस्नेव विक्रींणावहा इष्मूर्जं शतक्रतो ॥ देहि मे ददांमि ते नि में धेहि नि तें दधे । निहार्मिन्नि में हरा नि हारं- [] 5 तै॰सं॰ 1.8.4.2 नि हंरामि ते ॥

मुरुद्भयः क्रीडिभ्यः पुरोडाशं सप्तकंपालं निर्वपति साक स् प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

177

सूर्येणोद्यता-ग्रेयमृष्टाकंपालं निर्वपिति सौम्यं चुरुः सांवित्रं द्वादंशकपालः सारस्वतं चुरुं पौष्णं चुरुमैंन्द्राग्नमेकांदशकपाल-मैन्द्रं चुरुं ॰वैंश्वकर्मण-मेकंकपालं ॥ 6

(हुरा निहारं-त्रिश्शच्चं) (अ4)

तै॰सं॰ 1.8.5.1

सोमांय पितृमतें पुरो॒डाश्र्॰ षट्कंपालं निर्वंपति पितृभ्यों बर्.हिषद्भ्यों धानाः पितृभ्योंऽग्निष्वात्तेभ्यों ऽभिवान्यांयै दुग्धे मन्थमेतत् तें तत् ये च त्वामन्वेतत् तें पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दद्ध्व॰सुसंदृशं त्वा वृयं मधंवन्

```
मन्दिषीमहिं।
प्रनूनं पूर्णवंन्धुरः स्तुतो यांसि वशाः अनुं ।
योजाुन्विंन्द्र ते हरीं ॥ 7
तै॰सं॰ 1.8.5.2
अक्षुत्रमींमदन्तु ह्यवं प्रिया अंधूषत ।
अस्तोंषत् स्वभांनवो विप्रा नविष्ठया मृती ।
प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः
178
योजा न्विंन्द्र ते हरीं ॥
अक्षंन् पितरोऽमींमदन्त पितरोऽतींतृपन्त पितरोऽमींमृजन्त पितरःं ॥
परेंत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्व्यैः ।
अथां पितृन्थ् सुंविदत्रा् अपींत युमेन् ये संधुमादुं मदंन्ति ॥
मनो न्वा हुंवामहे नाराशु सेन् स्तोमेंन पितृणां च मन्मंभिः॥
आ - [] 8
तै॰सं॰ 1.8.5.3
नं एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षांय जीवसें।
ज्योक्च सूर्यं दृशे॥
पुनंर्नः पितरो मनो ददांतु दैव्यो जनः ।
जीवं ज्वातं सचेमहि॥
यदुन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां ॰यन्मातरं पितरं ॰वा जिहि॰सिम ।
अग्निर्मा तस्मादेनंसो गार्.हंपत्यः प्रमुंञ्चतु दुरिता यानिं चकृम
```

क्रोतु मामंनेनसँ ॥ 9 (हरी-मन्मंभिरा-चतुंश्चत्वारिश्शच्च) (अ5) प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः 179 तै॰सं॰ 1.8.6.1 प्रतिपूरुषमेकंकपालान्निर्वपृत्येक्-मतिरिक्तं ज्यावंन्तो गृह्याः स्मस्तेभ्यः कमंकरं पशूना शर्मासि शर्म यजंमानस्य शर्म मे युच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयांय तस्थ आखुस्तें रुद्र पृशुस्तं जुंषस्वैष तें रुद्र भागः सह स्वस्रां-बिंकया तंजुंषस्व भेषुजं गवेऽश्वांय पुरुषाय भेषजमथों अस्मभ्यं भेषज॰ सुभेषजं - [] 10 तै॰सं॰ 1.8.6.2 ॰यथाऽसंति । सुगं मेषायं मेष्यां अवाँब रुद्रमंदि-मृह्यवं देवं त्र्यंबकं । यथां नः श्रेयंसः कर्द्यथां नो वस्यंसः कर्द्यथां नः पशुमतः कर्द्यथां नो व्यवसाययांत् ॥ त्रयंबकं ज्यजामहे सुगुन्धिं पुंष्टिवर्द्धनं । उर्वारुकमिंव बन्धंनान् मृत्यो र्मुक्षीय माऽमृतांत् ॥ एष तें रुद्र भागस्तं जुंषस्व तेनांवसेनं पुरो मूजंवतोऽती्ह्य () प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः 180

वंतत धन्वा पिनांकहस्तः कृत्तिंवासाः ॥ 11

(सुभेंषज-मिह् त्रीणिं च) (अ6) तै॰सं॰ 1.8.7.1

ऐन्द्राग्नं द्वादंशकपालं ॰वैश्वदेवं चुरुमिन्द्रांय शुनासीरांय पुरोडाशं द्वादंशकपालं ॰वायव्यं पयः सौर्यमेकंकपालं द्वादशग्व॰ सीरं दक्षिणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपित रौद्रं गांवीधुकं चुरुमैन्द्रं दिधं वारुणं ॰यंवमयं चुरुं ॰वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरः सदोऽग्निनैत्रा दक्षिणसदों यमनैत्राः पश्चाथ्सदः सिवृत् नैत्रा उत्तरसदो वरुंण नेत्रा उपरिषदो बृह्स्पतिं नेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोंऽवन्तु तेभ्यो - [] 12

नम्स्तेभ्यः स्वाहा समूंढ्र रक्षः संदंग्ध्र रक्षं इदम्हर रक्षोऽभि संदंहाम्युग्नयें रक्षोघ्ने स्वाहां यमायं सिवत्रे वरुंणाय बृह्स्पतंये दुवंस्वते रक्षोघ्ने स्वाहां प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्यं त्वा सिवतुः प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

181

तै॰सं॰ 1.8.7.2

प्रंसवें'ऽश्विनोंर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तांभ्याः रक्षंसो वधं जुंहोमि हृतः रक्षोऽवंधिष्म रक्षो यद्वस्ते तद्दक्षिंणा ॥ 13 (तेभ्यः-पञ्चंचत्वारिःशच्च) (अ7) तै॰सं॰ 1.8.8.1

धात्रे पुंरोडाश्ं द्वादंशकपालं निर्विपृत्यनुंमत्यै चुरु॰ राकायैं चुरु॰ सिनीवाल्यै चुरुं कुह्वैं चुरुं मिंथुनौ गावौ दक्षिणा ऽऽग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपत्यैन्द्रा-वैष्ण्वमेकांदशकपालं ज्वैष्ण्वं त्रिंकपालं ज्वांमनो वृही दक्षिंणा ऽग्नीषोमीय-मेकांदशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीय-मेकांदशकपालं सौम्यं चुरुं बुभुर्दक्षिंणा सोमापौष्णं चुरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चुरुं पौष्णं चुरुं श्यामो दक्षिंणा वैश्वान्रं द्वादंशकपालं नि () वैपति हिरंण्यं दक्षिंणा वारुणं ज्यंवमयं चुरुमश्चोदक्षिंणा । 14 (वैश्वान्रं द्वादंशकपालं नि-रष्टौ चं) (अ8) तै॰सं॰ 1.8.9.1

बार्.ह्स्पृत्यं चुरुं निर्विपति ब्रुह्मणों गृहे शिंतिपृष्ठो दक्षिणैन्द्रमेकांदशकपाल राजन्यंस्य गृह ऋषभो दक्षिणाऽऽदित्यं चुरुं महिष्यै

प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्न:

182

गृहे धेनुर्दक्षिणानैर्.ऋतं चरुं परिवृक्त्यैं गृहे कृष्णानां अवीहीणां नखिनिभिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणा ऽऽग्नेयमृष्टाकंपालश् सेनान्यों गृहे हिरंण्यं दक्षिणा वारुणं दशंकपालश् सूतस्यं गृहे महानिरष्टो दक्षिणा मारुतश् सप्तकंपालं ग्राम्ण्यों गृहे पृश्चिर्दक्षिणा सावित्रं द्वादंशकपालं - [] 15

तै°सं° 1.8.9.2

क्षृत्तुर्गृह उंपद्ध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपालश्संग्रहीतुर्गृहे संवात्यौं दक्षिणा पौष्णं चुरुं भांगदुघस्यं गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं गांवीधुकं चुरुमंक्षावापस्यं गृहे श्वबल् उद्वांरो दक्षिणेन्द्रांय सुत्राम्णें पुरोडाश्व-मेकांदशकपालं प्रति निर्वप्तीन्द्रांयाश्होमुचे ऽयं नो राजां वृत्रहा राजां भूत्वा वृत्रं ॰वंद्ध्यान् मैत्राबार्.हस्पृत्यं भंवति श्वेतायैं श्वेतवंथ्सायै दुग्धे स्वंयं मूर्ते स्वंयंमिथत आज्य आश्वंत्थे - [] 16 तै॰सं॰ 1.8.9.3

पात्रे चतुः स्रक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखांयै कृणि श्वाकंणि श्व तण्डुलान् विचिनुयाद्ये कृणीः स पंयसि बार्.हस्पृत्यो येऽकंणीः प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

183

स आज्यें मैत्रः स्वंयं कृता वेदिर्भवित स्वयंद्विनं बुर्.हिः स्वंयं कृत इद्ध्मः सैव श्वेता श्वेतवंथ्सा दक्षिणा ॥ 17 (सावित्रं द्वादंशकपाल्-माश्वंत्ये त्रयंस्त्रिश्शच्च) (अ9) तै॰सं॰ 1.8.10.1

अग्नयें गृहपंतये पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वंपति कृष्णानां व्रीहीणाश् सोमांय वनस्पतंये श्यामाकं चुरुश् संवित्रे स्त्यप्रंसवाय पुरोडाशं द्वादंशकपालमाशूनां अवींहीणाश् रुद्रायं पशुपतंये गावीधुकं चुरुं बृहस्पतंये वाचस्पतंये नैवारं चुरुमिन्द्रांय ज्येष्टायं पुरोडाश-मेकांदशकपालं महाव्रींहीणां मित्रायं सत्याया ऽऽम्बानां चुरुं अवरुणाय धर्मंपतये यवमयं चुरुश् संविता त्वां प्रस्वानांश् सुवतामृग्नि गृ्हपंतीनाश् सोमो वनस्पतींनाश् रुद्रः पंशूनां- [] 18 तै॰सं॰ 1.8.10.2

बृह्स्पतिं र्वाचामिन्द्रौं ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां ॰वरुंणो धर्मपतीनां ॰ये देवा देवसुवः स्थ त इममांमुष्यायणमंनमित्रायं सुवद्ध्वं मह्ते क्षुत्रायं मह्त आधिंपत्याय मह्ते जानंराज्यायैष वों प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

184

भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना राजाप्रतित्यन्नामं राज्यमंधायि स्वां तनुवं ज्वरुंणो अशिश्रेच्छुचैंर्मित्रस्य व्रत्यां अभूमामंन्मिह महृत ऋतस्य नाम सर्वे व्राता () वरुंणस्याभूवन्वि मित्र एवैररांतिमतारी दस्ंषुदन्त यृज्ञियां ऋतेन् व्यं त्रितो जंरिमाणं न आनुड् विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णाेःः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रांन्तमिस ॥ 19 (पृशूनां-ज्वाताः-पञ्चंविश्शतिश्च) (अ10) तै॰सं॰ 1.8.11.1

अर्थेतः स्थाऽपां पितरिस् वृषांस्यूर्मि वृषसेनोऽसि व्रजिक्षतः स्थ मुरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्तराः स्थ विश्वभृतः स्थ जनुभृतः स्था ऽग्नेस्तेज्स्याः स्था ऽपामोषंधीनाः रसः स्थाऽपो देवीर्मधुंमतीरगृह्वन्नूर्जस्वती राजुसूयांय चितांनाः । याभि र्मित्रावरुणाव-भ्यषिञ्चन् याभिरिन्द्रमनंयन्नत्य () रांतीः ॥ प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

185

राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रं दंत्त स्वाहां राष्ट्रदाः स्थं राष्ट्रममुष्मैं दत्त ॥ 20 (अत्ये-कांदश च) (अ11) तै॰सं॰ 1.8.12.1

देवीरापः सं मधुंमतीर्मधुंमतीभिः सृज्यद्ध्वं मिह् वर्चः क्षृत्रियांय वन्वाना अनांधृष्टाः सीद्रतोर्जस्वतीर्मिह् वर्चः क्षृत्रियांय दधंतीरिनंभृष्टमिस वाचो बन्धुंस्तपोजाः सोमंस्य दात्रमंसिशुक्रा वः शुक्रेणोत् पुंनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृतां अमृतेन स्वाहां राजसूयांय चितांनाः॥

स्धमादौं द्युम्निनीरूर्जं एता अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः । पुस्त्यांसु चक्रे वरुंणः स्धस्थंमुपा॰ शिशुं - [] 21 तै॰सं॰ 1.8.12.2

र्मातृतं-मास्वन्तः ॥

क्षृत्रस्योल्बंमिस क्षृत्रस्य योनिरस्यावित्रो अग्नि र्गृहपंतिरावित्र इन्द्रों वृद्धश्रंवा आवित्रः पूषा विश्ववेदा आवित्रौ मित्रावरुंणा वृतावृधावावित्रे द्यावांपृथिवी धृतव्रंते आवित्रा प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

186

देव्य-दिति र्विश्वरूप्याविन्नो ऽयम्सावांमुष्यायणौंऽस्यां ॰विश्यंस्मिन् राष्ट्रे मंहते क्षृत्रायं महत आधिपत्याय महते जानंराज्यायैष वों भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाः राजेन्द्रंस्य - [] 22 तै॰सं॰ 1.8.12.3 वज्रोंऽसि वार्त्रंघ्रस्त्वया यं ॰वृत्रं ॰वंद्ध्याच्छत्रुबाधंनाः स्थपात मां प्रत्यञ्चं पात मां तिर्यञ्चंमुन्वञ्चं मा पात दिग्भ्यो मां पात विश्वांभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात् हिरंण्यवर्णा-वुषसां विरोकेऽयः स्थूणा-वुर्दितौ सूर्यस्याऽऽ रोहतं ॰वरुण मित्र गर्तं ततंश्वक्षाथामदितिं दितिं च ॥ 23 (शिशु-रिन्द्रस्यै-कंचत्वारि॰शच्च) (अ12) तै॰सं॰ 1.8.13.1

स्मिध्मा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दंसामवतु त्रिवृथ्स्तोमों रथन्तरश् सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा छन्दंसामवतु पञ्चद्रशस्स्तोमों बृहथ्सामेन्द्रों देवतां क्षृत्रं द्रविणं चिराजमा तिष्ठ जगंती त्वा छन्दंसामवतु सप्तदृशस्स्तोमों वैरूपश् सामं मुरुतों देवता विड् द्रविण-मुदींचीमा-तिष्ठानुष्टुप् त्वा - [] 24 प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

187

तै॰सं॰ 1.8.13.2

छन्दंसामवत्वेकविश्याः स्तोमों वैराजश्सामं मित्रावरुंणौ देवता बलं द्रविण-मूर्द्ध्वामा तिष्ठ पुङ्क्तिस्त्वा छन्दंसामवतु त्रिणवत्रयस्त्रिश्यौ स्तोमौं शाक्वररैवते सामंनी बृह्स्पतिर्देवता वर्चो द्रविण-मीटङ् चान्याटङ् चैताटङ् चं प्रतिटङ् चं मितश्च संमितश्च सभराः।

शुक्रज्योंतिश्च चित्रज्योंतिश्च सृत्यज्योंतिश्च ज्योतिंष्मा ७ श्च सृत्यश्चर्त्तपाश्चा - [] 25 तै॰सं॰ 1.8.13.3

ऽत्यं हाः ।

अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहां सिवृत्ते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहेन्द्रांय स्वाहा घोषांय स्वाहा श्लोकांय स्वाहा ऽश्शांय स्वाहा भगांय स्वाहा क्षेत्रंस्य पतंये स्वाहां पृथिव्यै स्वाहा ऽन्तरिक्षाय स्वाहां द्विवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा ऽद्भ्यः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहा प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

188

वन्स्पतिंभ्यः स्वाहां चराच्रेभ्यः स्वाहां परिप्लुवेभ्यः स्वाहां सरीसृपेभ्यः स्वाहाँ ॥ 26 (अनुष्टुप्त्वं-र्तुपाश्चं - सरीसृपेभ्यः स्वाहां) (अ13) तै॰सं॰ 1.8.14.1 सोमंस्य त्विषिरसि तवेंव मे त्विषिंभूया-दुमृतंमसि मृत्योर्मा पाहि दिद्योन्मां पा्ह्यवैष्टा दन्दुशूका निरंस्तं नमुंचेः शिरः ॥ सोमो राजा वरुंणो देवा धंर्मुसुवंश्च ये। ते ते वाचं सुवन्तां ते तें प्राण सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रं सुवन्ता सोमंस्य त्वा द्युम्नेना भि षिञ्चाम्युग्ने - [] 27 तै॰सं॰ 1.8.14.2 स्तेजंसा सूर्यंस्य वर्च्सेन्द्रंस्येन्द्रियेणं मित्रावरुंणयोर्वी्येण मुरुतामोजंसा क्षुत्राणां क्षुत्रपंतिरुस्यतिं द्विवस्पांहि समावं-वृत्रन्न-धरागुदीं-चीरहिं बुद्धियमनुं संचरंन्तीस्ताः

पर्वतस्य वृष्भस्यं पृष्ठे नावंश्वरन्ति स्वुसिचं इयानाः ॥

रुद्र यत्ते क्रयी परं नाम तस्मैं हुतमंसि यमेष्टंमसि । प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

189

प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता () बंभूव । यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयि स्यांम् पतंयो रयीणाम् ॥ 28 (अग्ने-स्तै-कांदश च) (अ14)

तै॰सं॰ 1.8.15.1

इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघृस्त्वयाऽयं च्वृत्रं च्वंद्ध्यान् मित्रावरुंणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनज्मि युज्ञस्य योगेंन् विष्णोः क्रमोंऽसि विष्णोः क्रान्तमंसि विष्णोर्विक्रांन्तमसि मुरुतां प्रस्वे जेषमाप्तं मनः सम्हमिन्द्रियेणं वीर्येण पश्नां मन्युरंसि तवेव मे मन्युर्भ्यान्नमों मात्रे पृथिव्यै माहं मातरं पृथिवी॰ हिंश्सिष्ं मा - [] 29

तै॰सं॰ 1.8.15.2

मां माता पृंथिवी हिंश्सी-दियंद्वस्या-युंर्स्यायुंर्मे धेह्यूर्ग्स्यूर्जं मे धेह्रि युङ्ङंसि वर्चोंऽसि वर्चों मियं धेह्यग्नयें गृहपंतये स्वाहा सोमांय वनस्पतंये स्वाहेन्द्रंस्य बलांय स्वाहां मुरुतामोजंसे स्वाहां हुश्सः शुंचिषद् वसुंरन्तरिक्ष-सद्धोतां वेद्विषदितिथि दुरोण्सत्। प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

190

नृषद् वंरुसदंतुसद् व्योंमुसदुब्जा गोजा ऋंतुजा ()

अंद्रिजा ऋतं-बृहत् ॥ 30 (हिश्सिषुं म-र्तुजा-स्त्रीणिं च) (अ15) तै॰सं॰ 1.8.16.1

मित्रोंऽसि वरुंणोऽसि सम्हं ॰विश्वैंद्वैंवैः क्षृत्रस्य नाभिरिस क्षृत्रस्य योनिरिस स्योनामा सींद सुषदामा सींद्र मा त्वां हि॰ सीन्मा मां हि॰ सीत्रि षंसाद धृतव्रंतो वरुंणः पुस्त्यांस्वा साम्रांज्याय सुक्रतु र्ब्रह्मा(3) न्त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसिं सिवृताऽसिं सृत्यसंवो ब्रह्मा(3)न्त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोंऽसि सृत्यौजा - [] 31 तै॰सं॰ 1.8.16.2

ब्रह्मा(3)न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसिं मित्रींऽसि सुशेवो ब्रह्मा(3)न् त्व॰ रांजन् ब्रह्माऽसि वरुंणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रंस्य वज्रींऽसि वार्त्रंघृस्तेनं मे रद्ध्य दिशोऽभ्यंय॰ राजांऽभूथ् सुश्लोकाँ(4) सुमंङ्ग्लाँ(4) सत्यंराजा(3)न् ।

प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्न:

191

अपां नप्त्ने स्वाहो र्जो नप्त्ने स्वाहाऽग्नयें गृहपंतये स्वाहां ॥ 32 (सृत्यौजां-श्रत्वारिश्शच्चं)(अ16)

तै॰सं॰ 1.8.17.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वंपिति हिरंण्यं दक्षिंणा सारस्वतं च्रुं ॰वंथ्सत्तरी दक्षिंणा सावित्रं द्वादंशकपाल-मुपद्ध्वस्तो दक्षिंणा पौष्णं चुरु७ श्यामो दक्षिंणा बार्.हस्पत्यं चुरु॰ शिंतिपृष्ठो दक्षिणैन्द्र-मेकांदशकपालमृष्भो दक्षिणा वारुणं दशंकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं बुभुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालश् शुण्ठो दक्षिणा वैष्ण्वं त्रिकपालं वांमनो दक्षिणा ॥ 33 (आग्नेयश् हिरंण्यश् सारस्वतं-द्विचंत्वारिश्शत्) (अ17) तै॰सं॰ 1.8.18.1

सद्यो दींक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां प्रयंच्छति दुशभिर्वथ्सत्तरैः सोमं क्रीणाति दशपेयों भवति शृतं ब्रांह्यणाः पिंबन्ति सप्तदुश७ स्तोतं भंवति प्राकाशावंद्ध्वर्यवें ददाति स्रजंमुद्गात्रे रुक्म॰ होत्रेऽश्वं प्रस्तोत्प्रतिहृर्तृभ्यांद्वादंश पष्टौही र्ब्रह्मणें प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

192

वृशां मैंत्रावरुणायंर्.ष्भं ब्रांह्मणाच्छ्रश्सिने वासंसी नेष्टापोतृभ्या्थ स्थूरिं यवाचितमंच्छावाकायां नृड्वाहंमुग्रीधें भार्ग्वो होतां भवति श्रायुन्तीयंं ब्रह्मसामं भंवति वारवन्तीयं () मग्निष्टोमसामश् सारस्वतीरुपो गृंह्णाति ॥ 34 (बारवन्तीयंं चत्वारिं च) (अ18)

तै॰सं॰ 1.8.19.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपिति हिरंण्यं दक्षिंणौन्द्र-मेकांदशकपालमृष्भो दक्षिंणा वैश्वदेवं चुरुं पिशङ्गीं पष्टौही दक्षिंणामैत्रावरुणीमामिक्षां ॰वृशा दक्षिंणा बार्.हस्पृत्यं चुरु॰ शिंतिपृष्ठो दक्षिंणाऽऽदित्यां मृल्.हां गुर्भिणीमा लंभते मारुतीं पृश्लिं पष्टौहीमृश्विभ्यां पूष्णे पुंरोडाश्ं द्वादंशकपालं निर्वपिति सरंस्वते सत्यवाचें चुरु॰ संवित्रे सृत्य प्रंसवाय पुरोडाशं द्वादंशकपालं तिसृधन्व॰ शुंष्कदृति दिक्षिणा ॥ 35 (अ्ग्रेय॰ हिरंण्यमैद्रमृष्भो वैश्वदेवं पिशङ्गीं बार्.हस्पृत्य॰-सुप्तचंत्वारि॰शत्) (अ19) प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

193

तै॰सं॰ 1.8.20.1

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपित सौम्यं चुरु सांवित्रं द्वादंशकपालं बार्.हस्पृत्यं चुरुं त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालं व्वश्वान्रं द्वादंशकपालं दक्षिणो रथ वाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चुरुं निर्वपित पौष्णं चुरुं मैत्रं चुरुं व्वारुणं चुरुं क्षैत्रपृत्यं चुरुमांदित्यं चुरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दक्षिणा ॥ 36

(आ्रग्नेय सौम्यं बांर्.हस्पृत्यं-चतुंस्त्रिश्शत्) (अ20) तै॰सं॰ 1.8.21.1

स्वाद्वीं त्वाँ स्वादुनां तीव्रां तीव्रेणामृतांममृतेंन सृजामि सश्सोमेंन सोमोंऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरंस्वत्यै पच्यस्वेन्द्रांय सुत्राम्णें पच्यस्व पुनातुं ते परिस्रुत् सोम्श सूर्यस्य दुहिता ।

वारेंणु शश्वंता तनां ॥

वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ् ख्सोमो अतिंद्रुतः ।

इन्द्रंस्य युज्यः सखाँ ॥

कुविदुङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं ॰वियूयं।

```
प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः
194
इहेहैं षां कृणुत् भोजंनानि () ये बुर्.हिषो नमोंवृक्तिं न जुग्मुः ॥
आश्विनं धूम्रमा लंभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृंष्भ-मैन्द्रमेकांदशकपालुं निर्विपति
सावित्रं द्वादेशकपालं ज्वारुणं दशं कपालुंश
सोमंप्रतीकाः पितरस्तृप्णुत् वडंबा दक्षिंणा ॥ 37
(भोजंनानि-षड्विं श्यतिश्च) (अ21)
तै॰सं॰ 1.8.22.1
अग्नांविष्णू महि तद्वां महित्वं ॰वीतं घृतस्य गुह्यांनि नामं ।
दमेंदमे सप्त रत्ना दधांना प्रतिं वां जिह्ना घृतमा चंरण्येत्॥
अग्नांविष्णू महि धामं प्रियं ॰वाँ ॰वीथो घृतस्य गुह्यां जुषाणा ।
दमेंदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रतिं वां जिह्ना घृतमुच्चंरण्येत् ॥
प्रणों देवी सरंस्वती वाजेंभिर्वाजिनींवती।
धीुनामंवित्रयंवतु ।
आ नों द्विवो बृंहतः - [] 38
प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः
195
तै॰सं॰ 1.8.22.2
पर्वतादा सरंस्वती यजुता गंन्तु युज्ञं।
हवं देवी जुंजुषाणा घृताचीं शुग्मां नो वाचंमुश्वती शृंणोतु ॥
बृहंस्पते जुषस्वं नो हुव्यानिं विश्वदेव्य ।
```

```
रास्व रत्नांनि दाशुषें॥
एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णें युज्ञैर्विधेम् नमंसा ह्विभिःं।
बृहंस्पते सुप्रजा वीरवंन्तो व्य७ स्यांम् पतंयो रयीणां ॥
बृहंस्पते अति यद्यों अर्.हाँद् द्युमद्विभाति (अर्.हाँद्युमद्विभाति)
क्रतुंमुज्जनेंषु ।
यद्दीद-युच्छवंस- [] 39
तै॰सं॰ 1.8.22.3
र्तप्रजात् तदुस्मासु द्रविंणं धेहि चित्रं।
आ नों मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूंतिमुक्षतं ।
मद्ध्वा रजांश्सि सुक्रत्॥
प्रबाहवां सिसृतं जीवसें नु आ नो गव्यूंति मुक्षतं घृतेनं ।
प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः
196
आ नो जनें श्रवयतं ययुवाना श्रुतं में मित्रावरुणा हवेमा ॥
अग्निं ॰वःं पूर्व्यं गिरा देवमींडे वसूनां ।
सुपूर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधंसं ॥
मुक्षु देववंतो रथः - [] 40
तै॰सं॰ 1.8.22.4
शूरों वा पृथ्सु कासुं चित् ।
देवानां ॰य इन्मनो यजंमान् इयंक्षत्यभीदयंज्वनो भुवत् ॥
न यंजमान रिष्यसि न सुन्वान न देंवयो ॥
```

अस्दत्रं सुवीर्यंमुत त्यदा्श्वश्वियं ॥
निकृष्टं कर्मणा नश्नत्र प्रयोष्ट्रत्र योषित ॥
उपं क्षरिन्ति सिन्धंवो मयोभुवं ईजानं चं युक्ष्यमांणं च धेनवःं ।
पृणन्तं च पपुंरिं च - [] 41
तै॰सं॰ 1.8.22.5
श्रवस्यवों घृतस्य धारा उपंयन्ति विश्वतःं ॥
सोमांरुद्रा विवृंहतुं ॰विषूंचीममींवा या नो गयंमाविवेशं ।
प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्नः

197

आरे बांधेथां निर्.ऋंतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुंमुक्तम्समत् ॥ सोमांरुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वां तनूषुं भेषाजानिं धत्तं । अवंस्यतं मुञ्चतं ॰यन्नो अस्तिं तनूषुं बद्धं कृतमेनों अस्मत् ॥ सोमांपूषणा जनंना रयीणां जनंना दिवो जनंना () पृथिव्याः । जातौ विश्वंस्य भुवंनस्य गोपौ देवा अंकृण्वन्नमृतंस्य नाभिँ ॥ इमौ देवौ जायंमानौ जुषन्तेमौ तमांश्सि गृहतामजुंष्टा । आभ्यामिन्द्रः पृक्कमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्नियांसु ॥ 42 (बृहृतः-शवंसा-रथः-पपुंरिं च-दिवो जनंना-पञ्चंविश्शतिश्च) (अ22)

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 22 Anuvaakams :-अनुंमत्या-आग्नेय-मैंन्द्राग्नम्ग्रये-सोमांय-प्रतिपूरुष-मैंन्द्राग्नंधात्रेबांर्.हस्पृत्य-मृग्नये-ऽर्थतो-देवीः-समिध्र-सोम्स्ये-न्द्रंस्य

```
-मित्र-आंग्नेय॰-सद्य-आंग्नेय॰-मांग्नेय॰-स्वाद्वीं त्वाऽग्नांविष्णू-द्वाविं॰शतिः ।
)
```

प्रथमकाण्डे - अष्टमः प्रश्न:

198

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis:-

(अनुंमत्यै-यथाऽसंति-देवींरापो-मित्रोंऽसि-शूरों वा-

द्विचंत्वारिश्शत्।)

First and Last Padam of Eighth Prasnam:-

(अनुंमत्या-उस्रियांसु ।)

Kanda Korvai with starting Padams of Eight Prasnas of Kandam 1:-

(इष-आपों-देवस्या-ऽऽ दंदे-देवासुराः-सं त्वां-पाकय्ज्ञमनुंमत्यै ।)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां प्रथमकाण्डे

अष्टमः प्रश्नः समाप्तः ॥

॥ इति प्रथमं काण्डं ॥